

«በለዚህ ሂደት ሕዝቦችን ሁሉም ደቀ መዛሙርቱ አድርገዋል፡፡ ያዘዘውን ሁሉም እንዲጠብቁ አስተምረዋል፡፡» ግቴምስ 23: 19-20

ከ WWW.CloudLibrary.Org
የበለጠ ታማኝ

7

ከመከራው በስተ ጀርባ ያለው ማነው?

በክርስቶስ እንድታምኑ ብቻ ሳይሆን ስለ እርሱ መከራ እንድትቀበሉም ይህ ጸጋ ተሰጥቷችኋል፡፡

ፈልጎንዎ 1429

ፊልጽስዩስ 1፡29ን መጀመሪያ ሲያነቡት የሚስብ ነገር አለው፡፡ «... ይህ ጸጋ ተሰጥቷችኋል»፡፡ የተቀረውን የጥቅሱን ክፍል ሳናውቅ ይህን ቃል ብቻ ሰምተን ቢሆን ኖሮ፤ «የተሰጠን ምንድነው? የተገባልን ቃል ምንድነው?» በማለት በመጓጓት እንጠይቅ ነበር፡፡

መልሱ፤ «መከራ እንድትቀበሉ» ነው፡፡

ምን? መከራ የመቀበል መብት መቼም ቢሆን ለሰው አእምሮ የሚመች አይደለም፡፡ ይሁን እንጂ፤ እግዚአብሔር ማንንም አያታልልም፤ ምክንያቱም እርሱ መዋሽት አይችልም፡፡ እንዲሁ ላይ ላዩን ለሚያስብ ሰው፤ ይህ ጥቅስ አንድ ዓይነት ማታለል ያለበት ሊመስለው ይችላል፤ ለሚያስተውል ሰው ግን በጣም የሚያጓጓ ተስፋ አለበት፡፡ በክርስቶስ እየተመላለሱና እያደጉ ያሉ ሰዎች፤ በጥልቅ ልቦናቸው ውስጥ ይህን እውነት ያውቃሉ፤ ውጊያው ታላቅ የመሆኑን ያህል ድሉም የዚያኑ ያህል ታላቅ ይሆናል፡፡

ዘወትር ለውጊያ እየሠለጠነ ስላለ አንድ ታማኝ ወታደር አስቡ፡፡ የውጊያውን ወሳኝነት በሚገባ ይረዳል፤ ውጊያ መኖሩ ራሱ የሚገኘውን ድል አመላካች ነው፡፡ በጥልቅ ልቦናው ሽንፈት አያውቅም፤ የንጉሡን ዓላማ ማገልገልም ይፈልጋል፡፡ ገና ጦርነቱ ሲታወጅ እርሱና ጓደኞቹ ባገኙት ዕድል ደስ ይሰኛሉ፤ ምክንያቱም በሚገኘው ድል ለንጉሣቸው ክብርና ታላቅነትን፤ ለሕዝባቸውም ጥቅምን እንደሚያመጣ ያውቃሉ፡፡ እሸናፊ ሆኖ ይገኝ ዘንድ ለንጉሡና ለመንግሥቱ ውጊያ በሚያስከትለው ውጣ ውረድ

የመከራው መብት ለእርሱ ተሰጥቶታል። ፊልጵስፎስ 1፡29 ከዚህ ምሳሌ ጋር ሊኖረው የሚችለውን ተዛማጅነት አያችሁ?

ምናልባትም፡ «እኔኸ ወታደር አይደለሁም፤ አሸንፋለሁ የሚል ተስፋም የለኝም» ትሉኝ ይሆናል። በክርስቶስ ከሆናችሁ በእርግጥ ወታደሮች ናችሁ፤ ምክንያቱም ዘሩ መንፈሳችሁ ውስጥ ይኖራል። ኢየሱስ እስከ ዛሬ ከኖሩት ሁሉ የበለጠ ታላቅ ወታደር ነበር። እርሱን በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረውን ስሙ፡ «...በጽድቅ ይፈርዳል፤ ይዋጋልም። በይኖቹ እንደ እሳት ነበልባል ናቸው... ስለታም ሰይፍ ከአፉ ወጣ» (ራእይ 19፡11-12፡15)። በእርሱ መልክና አምላል እንደ ገና ተፈጥሮችኋል፤ የእርሱ ባሕርይ አላችሁ። ክርስቶስ ተዋጊ ስለ ሆነ እናንተም ተዋጊዎች ናችሁ። አዲስ ኪዳን ደጋግሞ ስለ ውጊያ የሚናገረው በዚህ ምክንያት ነው። ጳውሎስ እንዲህ ይላል፡

ተጋድሎአችን ከሥጋና ከደም ጋር ሳይሆን፤ ከዚህ ከጨለማ ዓለም ገዢዎች፤ ከሥልጣናትና ከኃይላት እንዲሁም በሰማያዊ ስፍራ ካሉ ክርስቶስን መናፍስት ሰራዊት ጋር ነው (ኤፌሶን 6፡12)።

ለሕይወት ወይም ለሞት ውጊያ ላይ ነን፤ ይህን ውጊያ እስከ መጨረሻው መዋጋት አለብን እንጂ ልናስወግደው አንችልም። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያንም ተመሳሳይ መልእክት ጽፎአል፤ «የምንኖረው በዚህ ዓለም ቢሆንም፤ የምንዋጋው በዚህ ዓለም ስልት አይደለም። ደግሞም የምንዋጋበት የጦር መሣሪያ የዚህ ዓለም መሣሪያ አይደለም፤ መሣሪያችን መለኮታዊ ኃይል ያለው ነው» (2 ቆሮንቶስ 10፡3-4)። ውጊያ ላይ ያለን መንፈሳዊ ወታደሮች መሆናችን ግልጽ ነው፤ የተጠራችሁት ለዚህ ውጊያ ነው። ከልባችሁ ተዋጊዎች ናችሁ። ጳውሎስ፡ «እንደ ክርስቶስ ኢየሱስ በጎ ወታደር፤ ከእኛ ጋር መከራን ተቀበል። በውትድርና የሚያገለግል ሰው አዛዥን ለማስደሰት ይጥራል እንጂ በሌላ ነገር ራሱን አያጠላልፍም» በማለት ይመክረናል (2 ጢሞቴዎስ 2፡3-4)። ቁርጣችሁን እወቁ፤ በክርስቶስ ወታደሮች ናችሁ።

እንደ አንድ ወታደር ከውጊያ በመራቅ ወይም በመሸሽ የፈሪን መንገድ መምረጥ ትችላላችሁ፤ ወይም ደግሞ ውጊያውን በድል ለመወጣት እንደ ጀግና በወኔ የመዋጋትን መንገድ መምረጥ ትችላላችሁ። የመጀመሪያውን ከመረጣችሁ ግን በሚያላዝን ሁኔታ እንደ ከሃዲ ትታሰባላችሁ። የጀግንነትን መንገድ ከመረጣችሁ በንጉሡ ፊት ለጀግና የሚገባውን ምስጋና ትቀበላላችሁ።

በክርስቶስ የተወደዳችሁ ወገኖቹ፤ በልባችሁ ንጉሣችንን ደስ ለማሰኘት፤ እርሱን ለማክበርና ለእርሱ ለመኖር እንደምትፈልጉ አውቃለሁ። እንዲገዛችሁ ከፈቀዳችሁለት የክርስቶስ መከራ ተካፋይ የመሆንን ዕድል የሚያሳጣችሁና ተፅዕኖ የሚያደርግባችሁ ሥጋችሁ ብቻ ነው።

የእርሱ መከራ ተካፋዮች ከሆንን፤ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር እንደምንገናኝ ከሮሜ መልእክት ተመልክተናል። ውጊያን መጋፈጥና ተቃውሞንና መከራንም ማሸነፍ እንደሚገባን ግልጽ ነው። ይሁን እንጂ፤ ዝንባሌያችን በደስታ የመጠባበቅ መሆን አለበት፤ መከራን እንደ አንድ ስጦታ እንጂ፤ እንደ አንድ አስፈሪ ነገር መቁጠር የለብንም። ውጊያው ታላቅ የመሆኑን ያህል ድሉም ታላቅ ይሆናል - የኃላ ኃላ የሚገኘውም ክብር ታላቅ ይሆናል። አንድ የምሥራች ልንገራችሁ፤ በውጊያው በፍጹም አትሸነፉም! ምክንያቱም፤ «በክርስቶስ ሁልጊዜ በድል አድራጊነት እያዞረ ለሚመራን አምላክ ምስጋና ይሁን» የሚል ተስፋ ቃል ተሰጥቶናል (2 ቆሮንቶስ 2፡14)።

እግዚአብሔር ልጅ ልቅ እንዲሆን አይፈቅድም

ባለፈው ምዕራፍ የኢየሱስን ጥምቀት ተከትሎ፤ ወዲያውኑ ስለ ተፈጸመ ጉልህ ነገሮች ተመልክተናል። መንፈስ ቅዱስ ለእርባ ቀንና ሌሊት ወደሚፈተንበት በረሃ ኢየሱስን መራው። ኢየሱስን ወደ በረሃ የወሰደው እግዚአብሔር እንጂ፤ ዲያብሎስ አልነበረም። ልጁ ላይ ከባድ ፈተና እንደሚደርስ እግዚአብሔር ያውቅ ነበር፤ ሆኖም፤ በዓላማ ወደዚያ ወሰደው። የተማርነው መርሐ፤ የምናሸንፍበትን ኃይል ሳይሰጠን እግዚአብሔር በፍጹም ወደ ማዕበሉ አይወስድንም የሚል ነበር። ይህ እውነት፤ ለዘለቄታው ልባችሁ ውስጥ ይታተም፤ ምክንያቱም አንድ ቀን ከመከራ ጋር ስትጋፈጡ ብርታት ይሰጣችኋል።

በመጀመሪያ የአባቱ ፈቃድ መሆኑን እርግጠኛ ካልሆነ በቀር ምንም እንደማያደርግ ወይም ምንም እንደማይናገር ኢየሱስ ግልጽ አድርጓል። ሙሉ በሙሉ የሚመራው በእግዚአብሔር መንፈስ ነበር፤ «አብ ያስተማረኝን እናገራለሁ፤ በራሴም ፈቃድ ምንም አላደርግም» ብሏል (ዮሐንስ 8፡28)።

አንድ ቀን ኢየሱስ ቀኑን ሙሉ ሕዝቡን ሲያስተምር ውሎ ስለ ነበር በጣም ደክሞት ነበር። በበኩሉ ምን ሊሰማው እንደሚችል በመጠኑም ቢሆን አውቃለሁ። አንዳንዴ በቀኑ አራት ወይም አምስት ጊዜ ስለምሰብክ ወዳረፍኩበት ሆቴል ስመለስ በጣም ስለሚደክመኝ ቶሎ መተኛት እንጂ፤ ከማንም ጋር መጨዋወት አልፈልግም።

ኢየሱስ ላይ የሆነውም ይኸው ሊሆን ይችላል። ምሽት በመድረሱ ሌሊቱን በጥሩ እንቅልፍ ለማሳለፍ ተዘጋጅቶ ነበር፤ ሆኖም፤ ከባሕሩ ማዶ ወዳለው ቦታ የሚሄዱበት ጀልባ እንዲያዘጋጁ ለደቀ መዛሙቱ እንዲናገር መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን አሳስበው። ከባሕሩ ወዲያ ማዶ ነጻ መሆን የነበረበት አንድ አጋንንት ያደራበት ሰው ነበር። ሁሉም በጀልባ ተሳፈሩ፤ ኢየሱስን ግን ጀልባው ውስጥ ጭልጥ ያለ እንቅልፍ ወስዶት ነበር።

ባሕሩ ላይ ከባድ ማዕበል ተነሣ። አብረውት ከነበሩት ሰዎች አራቱ ዕድሜ ልካቸውን በባሕር ሲመላለሱ የኖሩ ልምድ ያላቸው ባሕረኞች ነበሩ። ባሕር ላይ ሊኖር የሚችለውን አደጋና እንዴት መወጣት እንዳለባቸው ያውቁ ነበር፤ ይኸኛው ግን ተራ ማዕበል አልነበረም። እያከታተለ ማዕበል ይመታቸው ነበር፤ በመጨረሻም እነዚህ ከፍተኛ ልምድ የነበራቸው ባሕረኞች እየጮኹ ኢየሱስን ቀስቀሱት፤ «ለመሆኑ ሁላችንም ተያይዘን ስናልቅ ምንም ግድ አይልህም?» አሉት። ከዚያ አደጋ (ትሊፕሲስ) በሕይወት የመትረፉ ዕድል አልታደላቸውም።

በዚያ ማዕበል ምክንያት እግዚአብሔር አብና መንፈስ ቅዱስ የተሸበሩ ይመስላችኋል? እርስ በርስ እየተያዩ፤ «በፍጹም አናምንም! እንዲህ ያለ አደገኛ ማዕበል ይመጣል ብለን አሳስብንም ነበር! ታዲያ፤ ምን ማድረግ አለብን? ወደ ባሕሩ ማዶ እንዲሄድ ለኢየሱስ ለምን ነገርነው? ትልቅ ስሕተት ፈጽመናል!» የተባባሉ ይመስላችኋል?

እንዲህ ያለውን ማሰቡ ራሱ እንኳ ያስቃል። ማዕበል እንደሚነሣ መንፈስ ቅዱስ ያውቅ ነበር፤ እርሱ ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ያለውን ያውቃል። «የመጨረሻውን ከመጀመሪያው፤ ገና የሚመጣውንም ከጥንቱ ተናግራለሁ፤ ዐላማዬ የጸና ነው» (ኢሳይያስ 46፥10)። ከባድ ማዕበል እንደሚጠብቀው በሚገባ እያወቀ ነበር በጀልባው እንዲሳፈር ኢየሱስን የመራው።

መንፈስ ቅዱስ ... ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ያለውን ያውቃል።

ያም ሆኖ ግን፤ የምናሸንፍበትን ኃይል ሳይሰጠን፤ እግዚአብሔር በፍጹም ወደ ማዕበሉ አይመራንም። ከእንቅልፉ ከነቃ በኋላ ኢየሱስ

ወደ ጀልባው የፊት ክፍል ሄዶ ፀጥ እንዲል ማዕበሉን አዘዘው፤ ከዚያም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ዘወር ብሎ፤ «ስለ ምን እንዲህ ፈራችሁ? እስከዚህ እምነት የላችሁም? በማለት ጠየቃቸው (ማርቆስ 4፥40)።

ሕይወታቸውን ለማግኘት ያን ሁሉ ትግል ሳደረጉ ደቀ መዛሙርት፤ ኢየሱስ እንዲህ ያለ ጠንክር ያለ የተግሣፅ ቃል የተናገረው ለምንድነው? ገና ከመነሣታቸው በፊት፤ «ወደ ማዶ እንሻገር» ብሎአቸው ነበር (ቁጥር 35)።

«ወደ ባሕሩ መካከል ሄደን እንሰጠም» አልነበረም ያላቸው። በኢየሱስ ቃል ውስጥ ወደ ማዶ የሚያደርሳቸው ጸጋ (ኃይል) መኖሩን ሊያውቁ ይገባ ነበር። ጀልባው ጻር ቆመው፤ «አንተ ማዕበል፤ በፍጹም ልታጠፋን ወይም ልታስቆመን አትችልም! ጌታ፤ ወደ ማዶ እንሻገር ስላለ ወደ ባሕሩ ጻርቻ እንደርሳለን፤ ይልቁን መንገዳችንን ልቀቅ!» በማለት ሊገሥጹት ይገባቸው ነበር።

ማዕበል እንደሚነሣ እግዚአብሔር ያውቅ ነበር። ወደዚያ የመራቸው እርሱ ነበር፤ ሆኖም፤ ማዕበሉን የሚገዙበትን ኃይልና ሥልጣን ለኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ሰጥቷቸውም ነበር። ቁልፉ ያለው እዚያ ላይ ነበር። በሕይወት የሚገዙትን፤ በሕይወት ከሚሸነፉት የሚለያቸው፤ ውጊያና ግጭት የማይቀር መሆኑን ማወቃቸውና ከተፈጥሮአዊው ሰው በተለየ ሁኔታ በመንገዳችን በሚገጥመን ነገር ሁሉ ላይ ሥልጣን ያለን መሆኑን ማወቃቸው ነው። ስለዚህም ውጊያው በድል እስኪጠናቀቅ ድረስ በጽናት መዋጋት እንችላለን፤ ደግሞም ይኖርብናል። 2 ቆሮንቶስ 2፥14 ላይ ያለው ቃል ወደ እያንዳንዱ የሰውነታችን ክፍል ዘልቆ ይግባ፤ «በክርስቶስ ሁልጊዜ በድል አድራጊነት እያዞረ ለሚመራን አምላክ ምስጋና ይሁን»።

ሁኔታው ለደቀ መዛሙርቱና ውሱን ለሆነ ዕይታቸው ተለቆ ቢሆን ኖሮ፤ ሁሉም ሰጥመው ይሞቱ ነበር። ይሁን እንጂ፤ ማዕበሉን ለመዋጋት ኢየሱስ በመወሰኑ፤ እነርሱ በሕይወት ከመትረፋቸው በተጨማሪ፤ ከባሕሩ ማዶ ለነበረው ለዚያ አጋንንት ለነበሩበት ሰው ነጻ መውጣትም ምክንያት ሆነ።

ጥቅሙ እዚያም ላይ አላበቃም፤ የተፈወሰው ሰውዬ በዴካፓሊስ በነበሩ ዐሥር ከተሞች የእግዚአብሔርን መንግሥት ዐወጀ። የኃላ ኃላም ብዙዎች ለእግዚአብሔር መንግሥት ሳይማረኩ አልቀረም። ኢየሱስና አብረውት የነበሩትን ሰዎች መንፈስ ቅዱስ ወደ ማዕበሉ መራቸው፤ በዚያም ምክንያት ችግር ገጠማቸው፤ ሆኖም፤ እንዲሸነፉ የእግዚአብሔር ፈቃድ አልነበረም። ይልቁንም፤ የእግዚአብሔር ትኩረት ከማዕበሉ ባሻገር ያለው ክብር ላይ ነበር።

ሐዋርያቱን አግኝተን፤ «ያንን ሰው ነጻ ለማውጣት በዚያ ሁሉ ማዕበል ውስጥ ማለፍ ተገቢ ነበር ወይ?» ብለን ብንጠይቃቸው፤ ያለ ምንም ጥርጥር፤ «ብጣም እንጂ!» በማለት ይመልሱ ነበር።

እስቲ ሌላም ነገር እንመልከት፡፡ ሐዋርያው ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ ለአገልግሎት ወደ ኢየሩሳሌም እየሄደ ነበር፡፡ ግን እዚያ የሚጠብቀውን ከራሱ አንደበት እንስማ፡፡

እዚያ ስደርስ የሚደርስብኝን ባላውቅም፤ መንፈስ ቅዱስ ወደ ኢየሩሳሌም እንድሄድ ግድ እያለኝ ነው፡፡ ነገር ግን በምሄድባቸው ከተሞች ሁሉ እስራትና መከራ እንደሚጠብቁኝ መንፈስ ቅዱስ ይመሰክርልኛል፡፡ (ሐዋርያት ሥራ 20+22-23)

ከላይ ባለው ጥቅስ መከራ የሚለው ግሪክ ቃል ትሊፕሲስ ነው፡፡ (ከዚህ በፊት አይተነው እንደ ነበር፤ ትዝ አላችሁ?) መንፈስ ቅዱስ ጳውሎስን ከባድ መከራ ወደሚያገኘው ቦታ እየመራው ነበር፡፡ አሁንም በድጋሚ ለመናገር፤ እርሱ ወደሚመራውን ቦታ ስንሄድ መንገድ ላይ የሚገጥመንን ሁሉ ማሸነፍ የምንችልበትን ጸጋ እግዚአብሔር ሁሌም ይሰጠናል፡፡

በዚያ መከራ ውስጥ ጳውሎስ በጽናት በመቆሙ ውጤቱ ምን ሆነ? በኢየሩሳሌም የነበሩ አይሁድም ሆኑ አሕዛብ ወንጌልን ከመስማታቸው ሌላ፤ ወታደሮች፤ ዳኞች፤ የአካባቢ ንጉሦችና ሌላው ቀርቶ ቁሳር ራሱ እንኳ ሳይቀር፤ በሮም ግዛት የነበሩ ብዙዎች ወንጌልን መስማት ቻለ፤ እንግዲህ ይህ ሁሉ፤ የዚያ ወደ ማዕበሉ የተመራ ሰው ውጤት ነበር፡፡ እግዚአብሔር የማዕበሉ ወይም የመከራው ፈጣሪ አልነበረም፤ ይሁን እንጂ፤ የእግዚአብሔር መንገድ ጠላት በሆነው የወደቀው ዓለም ምክንያት ያ ጳውሎስ ላይ እንደሚደርስ ያውቅ ነበር፡፡ ያም ሆኖ የመንፈስን ምሪት እንዲከተል የክርስቶስ ፍቅር ጳውሎስን ግድ አለው፤ እግዚአብሔር መከራውን የሚያሸንፍበት ጸጋ ሰጠው፡፡ ጳውሎስ ጉዞውን እጥር ምጥን ባለ ቃል ሲገልጽው፤ «ጌታ ግን ከእነዚያ (ከመከራዎቹ) ሁሉ አዳነኝ» ብሏል (2 ጢሞቴዎስ 3+11)፡፡ አነጋገሩ፤ «ከመከራ ሁሉ ታድጎኛልና» ከሚለው የዘማሪው ቃል ጋር ይመሳሰላል (መዝሙር 54+7)፡፡ ከአንዳንድ መከራዎች ወይም ከአብዛኞቹ መከራዎች ሳይሆን ከሁሉም መከራዎች፡፡ ያም 100% ማለት ነው!

ይኸው የተስፋ ቃል እኔና እናንተንም ይጨምራል!

የወላጅ ምክር

የመጀመሪያ ልጆችን ኤዲሰን የመጀመሪያ ደረጃ ተማሪ እያለ እርሱ ክፍል ውስጥ የነበሩ አንዳንድ ጉልበተኞች ያስቸግሩት ነበር፡፡ ብዙ ጊዜ ወደ ቤት ሲመጣ እነዚህ ጉልበተኞች መጫወቻ ቦታ ላይ ባደረጉበት ነገር መንገድ ላይ ያለቅስ ነበር፡፡ እንደ አንድ አባት ምን ማድረግ እንደ ፈለግሁ

ሳትገምቱ አትቀሩም፡፡ ወደዚያ መጫወቻ ሚዳ ሂጄ፤ ልባቸው እስኪጠፋ ድረስ ብቅንጥጣቸውና፤ «ከእንግዲህ የኔን ልጅ ትነኩና ወይም ታስፈራሩና ወዮላችሁ!» ብዬ ባስጠነቅቃቸው እፈልግ ነበር፡፡ ያ ግን ሦስት ችግሮች ይኖሩት ነበር፡፡ በመጀመሪያ፤ የሚደረገው ነገር መንፈሳዊነት ያለው አይሆንም፡፡ ሁለተኛ፤ እንደዚያ ማድረግ የኤዲሰንን ባሕርይ በማጸበር ረገድ ያልተፈለገ ውጤት ማስከተል ይችል ነበር፡፡ በሦስተኛ ደረጃ በዚያ ማጫወቻ ሚዳ የሚሆነውን ነገር የመቆጣጠር ሥልጣን የለኝም፡፡ የመጫወቻ ሚዳው የእኔ ቦታ ሳይሆን ልጄ ሊገዛው፤ በሥልጣን ሊጠቀምበት የሚገባ ቦታ ነው፡፡

ስለዚህም አይዞህ ብለን ካበረታታነው በኋላ እኔና ሌላ ለኤዲሰን ማድረግ ያለብን የተሻለው ነገር እየደረሰበት ያለውን ችግር (ትሊፕሲስ) እንዴት ማስተናገድ እንዳለበት ማስተማር እንደ ሆነ ወስንን፡፡ ሁሉጊዜ ማታ ማታ እኔና እናቱ በእነዚያ ጉልበተኞች ምክንያት እየደረሰበት ባለው ችግር ውስጥ ባሸናፊነት መውጣት የሚችልበትን ሐሳብና ምክር እንሰጠው ጀመር፡፡ በሚቀጥለው ቀን ወደ ትምህርት ቤት የምንሰደው የሚገጥሙትን አስቸጋሪ ሁኔታዎች ማስተናገድ በሚችልባቸው ዘዴዎች በማዘጋጀት ነበር (እርግጥ ነው፤ ኤዲሰን ላይ አደጋ የሚያደርስ ነገር ቢኖር ኖሮ አስተማሪውንና ዳይሬክተሩን እናናግር ነበር፡፡)

ስለዚህም በዚህና በልጅነት ጊዜው በገጠሙት ሌሎች ችግሮች ውስጥ በስኬት ካለፈ በኋላ፤ ከሰዎች ጋር አብሮ መኖርን በተመለከተ ኤዲሰን የተዋግለት ሆነ፡፡ በ2004 ዓ.ም በጀማሪ ደረጃ አገልግሎታችንን ተቀላቅሎ ነበር፡፡ በዚያ ዘመን የዕድሜ ገደባቸው ከዐሥራዎቹ ጀምሮ በስልሳዎቹ ዓመታት ውስጥ የነበሩ አርባ ሠራተኞች ነበሩን፡፡ ልጄ በመሆኑ ብቻ ለኤዲሰን ምንም የተለየ ነገር እንዳይደረግለት ለአስተዳደር ቡድኑ ተናግሮ ነበር፡፡ በስድስት ወር ውስጥ መሪዎቻችን፤ «በቤተ ክርስቲያን ጉዳዮች ክፍል መሪ እንዲሆን ልናሳድገው እንፈልጋለን» አሉኝ፡፡ ቤተ ክርስቲያን ነክ የሆኑ ጉዳዮች፤ የአገልግሎት በጣም አስቸጋሪ ገጽታ መሆኑ ይታወቃል፤ ስለዚህም ያንን ክፍል እንዲመራ ኤዲሰንን በደረጃ ማሳደግ ያስፈለገው ለምን እንደ ሆነ ጠየቅሁ፡፡ የቡድኑ መልስ፤ «የመሪነት ባሕርይ ስላለው» የሚል ነበር፡፡

ኤዲሰን ያንን ኃላፊነት ያዘ፤ ሥራውም እየሰፋ ይሄድ ጀመር፡፡ ችግሮችን በመፍታትና አለመግባባትን በማስወገድ ረገድ ያለውን ብልህነትና ጥበብ ያስተዋሉ ሠራተኞችንና የመላው የአገልግሎቱ ኃላፊዎችን አመኔታ አገኘ፡፡ ዛሬ በሃያ አምስት ዓመቱ የሚሰራው ኢንተርናሽናል ስምሪት ክፍል ዋና ኃላፊ ሆኗል፤ ጥሩ ሥራም እየሠራ ነው፡፡ የዕድሜ ደረጃቸው ምንም

ይሁን ምን፤ የሠራተኞቹን ልብ መማረክ ችሏል። ስለዚህ ኃላፊነት ሰጡት፤ በአመራር ችሎታውም ይተማመናሉ።

አሁን አንድ ጥያቄ ላንሳ፤ የመጀመሪያ ደረጃ ተማሪ እያለ በጉልበተኞቹ በገጠመው ችግር ምክንያት ኤዲሰንን ከዚያ ትምህርት ቤት አስወጥተን፤ ሌላ ትምህርት ቤት ብናስገባው ይሻል እንደ ነበር ታስባላችሁ? ከእነዚያ ጉልበተኞች በየቀኑ እንደሚገናኝ እያወቅሁ፤ መልኬ እርሱን ወደዚያው ትምህርት ቤት በመስደዴ፤ እኔን ክፉና ለልጄ ደንታ እንደሌለው አባት ትቆጥሩ ይሆን? ብዙዎች እንደዚያ እንደሚያስቡ አውቃለሁ። በተመሳሳይ መንገድ እግዚአብሔር እኛን በአስቸጋሪ ቦታዎች ማለትም፤ ለእግዚአብሔር መንግሥት መወረስ ባለባቸው አዳጋች ቦታዎች የሚመራንን ጨካኝና ለልጆቹ ደንታ የሌለው አባት ስለሆነ አይደለም። ያ ለዘለቄታ ጥቅማችን እንደሚሆን ያውቃል፤ ለእርሱ ክብርን እንደሚያመጣና ተግዳሮቶችን በእርሱ ጸጋ ካስተናገድን በመጨረሻ ለሕዝቡ ዘለቄታ ያለው ጥቅም እንደሚሆን ያውቃል።

የመከራ ምንጭ

ወደ ፊት ከመግፋታችን በፊት የመከራን ምንጭና በዚያ መሐል እግዚአብሔር ለእኛ የሚኖረውን ፈቃድ በተመለከተ ነገሩ ግልጽ ሊሆን ይገባል። ለብዙ ግለ ሰቦች በተለይም በሦስት ዋና ዋና የሕይወት ገጽታዎች መሰናከል ሊሆን ስለሚችል ይህን ርዕሰ ጉዳይ በሚገባ ማጥናት ወሳኝ ነው። በጣም አስፈላጊ ከመሆኑ የተነሳ ወደ አገዛዙ መግባትን በተመለከተ ጥናታችንን ከመቀጠላችን በፊት የተቀረውን የዚህ ምዕራፍ ክፍል ለዚሁ ርዕሰ ጉዳይ ሳውለው እፈልጋለሁ።

እስካሁን ድረስ የተመለከትናቸው ምሳሌች እግዚአብሔር የመከራ (የትሊፕሰስ) ምንጭ አለመሆኑን ያመለክታሉ። ይልቁንም ትሊፕሰስ ወይም ከባድ ግጭት፤ ተቃውሞና መከራ የሚመጣው ከወደቀው ዓለም ኃይላት ነው። ይህ ሁሉም እውነት ይሆን? እየገጠማችሁ ያለው ችግር ፈጣሪ፤ ምንጭ ወይም ምክንያት እግዚአብሔር ሊሆን ይችላል በማለት የምታስቡ ከሆነ የሚገባችሁን ያህል ለማሸነፍ ላትዋጉ ትችላላችሁ፤ ስለዚህም ለጥያቄው ተገቢ መልስ መስጠት ይኖርብናል።

አንድ ወደ ጦር ሜዳ የሚሄድ ወታደር ማንን ወይም ለማን እንደሚዋጋ በሚገባ ያውቃል። በጣም አስተዋይ ከሆነም ጠላት የሚጠቀምበትን ዘዴ እንኳ ያውቃል። የጠላቱን ማንነትና ምንነት በተመለከተ በወታደሩ አእምሮ ቅንጣት ጥርጥር አይኖርም። ይሁን እንጂ፤

ከሰላሣ ዓመት በላይ ባሳለፍኩት የአገልግሎት ዘመን፤ በሚገጥማቸው መከራ በስተጀርባ ያለው ማን እንደ ሆነ እርግጠኛ ያልሆኑ ብዙ አማኞች አግኝቻለሁ። ምንም እንኳ፤ «ይህንንም የምናደርገው ሰይጣን መግቢያ ቀዳዳ እንዳያገኝ ነው፤ የእርሱን ዕቅድ አንስተውምና» ተብሎ ቢነገረንም፤ እነዚህ ወገኖች የጠላታቸውን ስልት በሚያሳዝን ሁኔታ አልተገነዘቡም (2 ቆሮንቶስ 2፥11)።

የሰይጣንን ዘዴ የምናውቀው እንዴት ነው? ኢየሱስ እንዲህ በማለት እየነገረን ነው! የሌባው ዓላማ መስረቅ፤ መግደልና ማጥፋት ብቻ ነው፤ የእኔ ዓላማ ግን ሕይወት እንዲኖራቸውና እንዲትረፈረፉላቸው ነው» (ዮሐንስ 10፥10)።

ቀደም ሲል ዮሐንስ 10 ላይ ኢየሱስ፤ «ሌባው» ሰይጣንና ሰራዊቱ እንደ ሆኑ አስረግጧል። በመቀጠል ደግሞ፤ «የዚህ ዓለም ገዥ» በማለት ጠርቶታል (ዮሐንስ 16፥11)። ጳውሎስም፤ «የዚህ ዓለም አምላክ» (2ቆሮንቶስ 4፥4)፤ እና፤ «በአየር ላይ ላሉት መንፈሳውያን ኃይላት ገዥ» ብሎታል (ኤፌሶን 2፥2)። የዚህን ዓለም ሥርዐት የሚመራው እርሱ ነው። ያለ ጥርጥር የችግርና የመከራችን ምንጭ ሰይጣን ነው። ጳውሎስ እንዲህ ይላል፤

ተጋድሎአችን ከሥጋና ከደም ጋር ሳይሆን፤ ከዚህ ከጨለማ ዓለም ገዦች፤ ከሥልጣናትና ከኃይላት እንዲሁም በሰማያዊ ስፍራ ካሉ ክርኩሳን መናፍስት ሰራዊት ጋር ነው። (ኤፌሶን 6፥12)።

ዮሐንስ 10፥10 ላይ ጌታ የተናገረው፤ በኤፌሶን መልእክቱ ጳውሎስ የተናገረው፤ መሥረቅ፤ መግደልና፤ ማጥፋት ምድብ ሙስጥ የሚካተት ማንኛውም ዓይነት መከራ ኤፌሶን 6፥12 የተገለጹ የተለያዩ የጨለማ ኃይላት ተፅዕኖ ውጤት መሆኑን መጠራጠር በማይቻል ሁኔታ ግልጽ ያደርጋሉ። በሌላ በኩል ደግሞ የኢየሱስ ዓላማ ግልጽ ሲሆን፤ ይህም የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። ስለሆነም እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ፈቃድ ሕይወት ነው፤ የበዛና የተትረፈረፈ ሕይወት ነው። ስለዚህ ሜና፤ ችግር ወይም ማንኛውም ዓይነት መከራ ሲገጥመን፤ ከጀርባ ያለው እግዚአብሔር ይሁን ወይም ደግሞ ጠላት መሆኑን ለመለየት ዮሐንስ 10፥10ን እንደ ማጣሪያ ልንጠቀምበት እንችላለን። ይህ እንዴት እንደሚሠራ ለማሳየት እስቲ አንዳንድ የተለመዱ ምሳሌዎች እንመልከት።

እፍረት፣ በደለኝነት፣ ፍርድ

እፍረት፣ በደለኝነትና ፍርድ የሚያመጡትን ስሜት በፑሐንስ 10+10 ማጣሪያ ውስጥ ብናሳልፈው ያለ ጥርጥር በእግዚአብሔር ሳይሆን በሌላው ምድብ ውስጥ ነው የሚወድቁት።

ያም ሆኖ፣ በጣም እርግጠኞች ለመሆን ጠለቅ ብለን እንመርምር። ዘማሪው፣ «ነፍሴ ሆይ፣ እግዚአብሔርን ባርኪ (በፍቅርና በጋለ ስሜት አመሰግኜው) ውለታውንም ሁሉ አትርሺ - ኃጢአትሽን ሁሉ ይቅር የሚል (አንድ እንኳ ሳይቀር)፣ ደጃሽንም ሁሉ (እያንዳንዳቸው) የሚፈውሱ» በማለት ጽፎአል (መዝሙር 103+2-3)።

እስቲ ከምታውቃቸው ሁሉ የበለጠ ታማኝ ስለ ሆነ አንድ ሰው አስቡ። የትዳር ጓደኞችሁ ሊሆን ይችላል፤ ከእናት አባታችሁ አንዱ ሊሆን ይችላል፤ ወይም ከአያቶችሁ አንዱ ሊሆን ይችላል። ያ ሰው ዋሽቶአችሁ ወይም አታልሎአችሁ አያውቅም። ባለፈው ሕይወታችሁ እንደዚያ ያለ ሰው ሳይገጥማችሁ እንዳልቀረ ተስፋ አደርጋለሁ። ይህ ሰው እነዚህ አሁን ያነበብናቸውን ተስፋዎች እንደ ሰጣችሁ አስቡ። ያም ብቻ ሳይሆን፣ የገባውን ቃል የመፈጸም ብቃት አለው ብላችሁም አስቡ።

አሁን ደግሞ ይህን አስቡ፤ እግዚአብሔር እናንተ ከምታውቁት ከማንኛውም ሰው የበለጠ ታማኝ ነው። ካደረገልን ውለታዎች አንዱንም እንኳ እንዳንረሳ ነግሮናል። የመጀመሪያ ውለታው ኃጢአታችንን ሁሉ ይቅር ማለቱ ነው። እጅግ ድንቅ ነው! ምን ዓይነት ደግነት፣ ምን ዓይነት ምሕረት፣ ምን ዓይነት ፍቅር ነው! እንደዚያ ካደረጋችሁ አሁኑኑ እርግጠኛ ሁኑ፤ በክርስቶስ ኢየሱስ ኃጢአታችሁ ይቅር ተብሏል። በፈሰሰው ክቡር ደሙ መደምሰስ የማይችል ኃጢአት አላደረጋችሁም። ባለፈ ሕይወታችሁ አንድ ቦታ ላይ ያሰባችሁት፣ የተናገራችሁት፣ ወይም ያደረጋችሁ እፍረት፣ በደል ወይም ፍርድ የሚያስከትል ነገር ቢኖርና ያንን በተመለከተ የእግዚአብሔርን ይቅርታ ጠይቃችሁ ከሆነ፣ ከእንግዲህ ከእነዚህ አስጨናቂ ስሜቶች በስተ ጀርባ ያለው እግዚአብሔር አይደለም። ይህን አስመልክቶ የጳውሎስን የድል ቃል ስሙ።

እግዚአብሔር የመረጣቸውን የሚከስ ማን ነው? የሚያጸድቅ እግዚአብሔር ነው፤ ታዲያ የሚፈርድ ማን ነው? የሞተው፣ እንዲሁም ከሞት የተነሣው፣ በእግዚአብሔር ቀኝ የተቀመጠው ክርስቶስ ኢየሱስ ስለ እኛ ይማልዳል። (ሮሜ 8+33-34)።

በጣም ግልጽ በሆነ ቃል ነው የተቀመጠው። የሚከስሰን ማነው... እግዚአብሔር ነው? በፍጹም አይደለም!... የሚፈርድብን ማነው? ክርስቶስ ኢየሱስ ነው? በፍጹም አይደለም! ገና ጠላቶች እያለን ነበር ስለ እኛ እንዲሞት እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስን የሳከው። ኢየሱስም ያንን ለማድረግ ተሰማማ፤ መንፈስ ቅዱስ እውን አደረገው። ታዲያ፣ ከእግዚአብሔር ልጆች አንዱ እንጂ፣ ከእንግዲህ ጠላት ካይደላችሁ እግዚአብሔር አብ፣ ወልድና መንፈስ ቅዱስ እንዴት ይፈርዳችኋል? እንዴትስ ያሳፍራዎታል? ፍርዱን የመሥዋዕቱ በግ ላይ አድርጉት እያለ፣ እግዚአብሔር እናንተ ላይ እንዴት ይፈርዳል? የኢየሱስ መሥዋዕት መሆን በቂ አይደለም ማለት ነው? ዘላለማዊ አይደለም ማለት ነው? የዕብራውያን መልእክት ጸሐፊ እንዲህ በማለት እውነቱን ያረጋግጥልናል።

በዘላለም መንፈስ አማካይነት ራሱን ነውር አልባ መሥዋዕት አድርጎ ለእግዚአብሔር ያቀረበው የክርስቶስ ደም ሕያው እግዚአብሔርን እንድናመልክ ገሊናችንን ከምውት ሥራ እንዴት ይበልጥ ያነጻ ይሆን! (ዕብራውያን 9+14)

የክርስቶስ መሥዋዕት በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአታችንን መደምሰስ ብቻ ሳይሆን፣ ገሊናችንን ከፍርድ፣ ከበደለኝነትና ኃጢአት ከሚያመጣው እፍረት አንጽቶአል። እንግዲህ ለእርሱ ለመኖርና ለፈቃዱ ለመታዘዝ የምትፈልጉ ከሆነ፣ ያም ሆኖ፣ አሁንም በእነዚህ ሐሳቦችና ስሜቶች እየተሰቃያችሁ ከሆነ መነሻቸው ከጠላት ነው፤ እናንተን ቁልቁል ለመጥተት እየሞከረ ነው። እጥብቃችሁ ይህን ክፉ ምንጭ መቃወም አለባችሁ። እንዴት? በበረሃ በተፈተነ ጊዜ ኢየሱስ ይኸንኑ ጠላት በተዋጋበት መንገድ - ማለትም በእግዚአብሔር ቃል! (በኃላ በምንመለከታቸው ምዕራፎች ይህን በዝርዝር አነሣዋለሁ።)

ግን፣ ለእግዚአብሔር ባለ መታዘዝ የምትኖሩ ከሆነ እየፈረደባችሁ ያለው የገዛ ራሳችሁ ልብ ነው ማለት ነው። ፑሐንስ፣ «ልባችን በእኛ ላይ በሚፈርድብን ነገር ሁሉ እግዚአብሔር ከልባችን ይልቅ ታላቅ ነውና ሁሉን ነገር ያውቃል። ወዳጆች ሆይ፣ ልባችን የሚፈርድብን ከሆነ በእግዚአብሔር ፊት ድፍረት አለን» በማለት ይጽፋል (1 ፑሐንስ 3+20-21)። ብዙ ጊዜ እንደዚያ ያለ ትርጉም ቢኖረውም፣ እዚህ ላይ ፍርድ የሚለው ቃል፣ «ለአንድ በደል የሚሰጥ ፍርድ» ማለት አይደለም። ይልቁንም ካታጂኖስኮ (Kataginosko) የሚለው ግሪክ ቃል ትርጉም፣ «አንድ ሰው ላይ ነገር መያዝ» ማለትም፣ «አንድ ሰው ላይ ጥፋት ማግኘት» ወይም፣ «ክስ» ማግኘት» የሚል ትርጉም ነው ያለው።

ገሊናችን ከእግዚአብሔር ጋር ካለን ገብረት እንዳንወጣ ወይም እንዳናፈነግጥ ይጠበቀናል፤ ይከላከልልናል። እያደግን ወይም ወደ ፊት እየተጓዝን ካልሆነ ልክ እንደ አንድ ልጁን የሚወድ ለባት መንፈስ ቅዱስ ይገሥጽናል፤ «ልጄ ሆይ፤ የጌታን ቅጣት አታቃል፤ በሚገሥጽህም ጊዜ ተስፋ አትቀረጥ» (ዕብራውያን 12፡5)። ከእርሱ ጋር ያለንን ገብረት ለማደስና፤ ይበልጥ እርሱን ወደ መምሰል ደረጃ ሊያደርስን ይቀጣናል፤ የእርሱ ዓላማ መግደል፤ መስረቅና ማጥፋት አይደለም።

ፍርድና ተግሣጽ ደስ የማይል ስሜት እንዳላቸው - እንደሚያምሙ፤ ምንጊዜም ቢሆን አስታውሱ! «ቅጣት ሁሉ በወቅቱ የሚያሳዝን እንጂ፤ ደስ የሚያሰኝ አይመስልም» (ዕብራውያን 12፡11)። ይሁን እንጂ፤ በሁለቱ መካከል አንድ ትልቅ ልዩነት አለ። ፍርድ መውጫ መንገዱን አይሰጣችሁም፤ ይልቁንም ለዘለቄታው እንዲያሰቃያችሁ ከእፍረትና በደለኝነት ስሜት ጋር ይተዋችኋል። እርምት ወይም ተግሣጽ ግን፤ መውጫ መንገዱን ይሰጣችኋል፤ ንስሐ የሚባለው ይኸው ነው።

ለእግዚአብሔር ባለ መታዘዝ እየኖራችሁ እንደ ሆነ ገሊናችሁ የሚያውቅ ከሆነ፤ እግዚአብሔር ያንንም ያውቃል፤ ምክንያቱም እርሱ ከገሊናችሁ የበለጠ ታላቅ ነው። እርሱ አንድ በደል ሲያሳያችሁ ወዲያውኑ በንስሐ ተመለሱ፤ መጸጸታችሁን ንገሩት። ይቅር ይላችኋል። ያን ያህል ቀላል ነው።

ዮሐንስ እንዲህ በማለት ይጽፋል፤ «ይህን የምጽፍላችሁ ኃጢአት እንዳትሠሩ ነው፤ ነገር ግን ማንም ኃጢአት ቢሠራ፤ በአብ ዘንድ ጠበቃ አለን፤ እርሱም ጻድቁ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው» (1ዮሐንስ 2፡1)።

ዮሐንስ፤ «ኃጢአት ማድረግ ስትፈልጉ» አለማለቱን ልብ አድርጉ፤ በፍጹም እንደዚያ አይደለም የሚለው፤ ግቡ ኃጢአት እንዳታደርጉ ነው። ኃጢአት የማድረግ ስሜት ካላችሁ፤ ኃጢአት ወደ ማድረግ ይመልሳችኋል፤ ከእግዚአብሔር ጋር የተስተካከለ ገብረት እንዳላችሁ ማሰብ ግን ከኃጢአት ይጠብቃችኋል። ይህ ግንዛቤ፤ የኃጢአት ኃይል ከሕይወታችሁ እንደ ተሰበረና በውስጥም ሆነ በውጭ ከኃጢአት ነጻ ሆናችሁ የምትኖሩበት ጸጋ እንደ ተሰጣችሁ ማስታወስ እንድትችሉ ይረዳችኋል። «ከጸጋ በታች እንጂ፤ ከሕግ በታች ስላልሆናችሁ፤ ኃጢአት አይገዛችሁም» (ሮሜ 6፡14)።

ስለሆነም ግቡ ኃጢአት ማድረግ አይደለም። የእግዚአብሔር ጸጋ እዚህ ግብ ላይ ለመድረስ ያበቃናል። ግን፤ ምናልባት ኃጢአት ብናደርግ

እንኳ፤ ወዲያውኑ መፍትሔ ልንፈልግለትና፤ «ኃጢአታችንን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን፤ ከዐመፃ ሁሉ ሊያነጻን እርሱ ታማኝና ጻድቅ ነው» በሚለው የተስፋ ቃል አምነን ንስሐ ማድረግ እንችላለን (1 ዮሐንስ 1፡9)። ታማኝ ማለት ዘወትር ይቅር የሚል ማለት ነው። ጻድቅ ማለት ማንም ሁኑ ምን፤ የተናገረውን የሚያደርግ ማለት ነው። ከማንኛውም በደል ማለትም፤ ከሁሉም ዐይነት በደል ያነጻናል፤ ያኔ በፊቱ ንጹሕ ሆነን እንገኛለን፤ ምንም በደል አድርጎ እንደማያውቅ ሰው እንሆናለን። የኢየሱስ ደም ያንን ኃጢአት ምሥራቅ ከምዕራብ እንደሚርቅ ከእኛ ያርቀዋል!

አንድ አማኝ በሕይወት እንዳይነግሥ እንቅፋት ከሚሆኑ ነገሮች አንዱ በኃጢአት ሐሳብ መሞላት ነው። ንስሐ የገባንበትንና በእግዚአብሔር ፊት የተናዘዝንውን ኃጢአት አስመልክቶ ሁሌም እፍረት፤ በደለኝነት ወይም ፍርድ የሚሰማን ከሆነ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ያደክመናል። ከእግዚአብሔር ሳይሆን ከጠላት በሚመጣ የበደለኝነት ስሜት ወይም እፍረት ምክንያት እምነታቸውን ትተው የሄዱ ብዙ ሰዎች አይቻለሁ። ከገደብ ያለፈ አንድን ኃጢአት እንዳደረጉ ወይም ይቅር የማይባል ኃጢአት እንደ ፈጸሙ ይሰማቸዋል። ምንም እንኳ እግዚአብሔር እየፈረደባቸው ባይሆንም፤ ያልታደሰ አለምሮአቸውን በመጠቀም ሰይጣን የበለጠ በደለኝነት እንዲሰማቸው፤ የበለጠ እፍረት እንዲሰማቸውና የበለጠ ተስፋ እንዲቆርጡ ያደርጋቸዋል። ስለዚህም ወይ ሁሉን ጥለው ይሄዳሉ፤ ወይም ፍሬ ቢሰና የበደለኝነት ስሜት በሞላበት እምነት ማዘገም ይቀጥላሉ። በሕይወት ከመንገሥ ይልቅ፤ ሕይወት ይነግሥባቸዋል።

ስለዚህ አሁኑኑ እርግጠኛ ሁኑ፤ ኃጢአት አድርጋችሁ ከነበረና ያንን ኃጢአት በእውነት ለጌታ ከተናዘዛችሁት፤ በእግዚአብሔር ፊት ምንም በደል አድርጎ እንደማያውቅ ሰው ትሆናላችሁ። ከአስደናቂ ጸጋው የተነሣ ይህን እውን አድርጉታል። ያንን በእርግጠኝነት ማመን ትችላላችሁ!

እዚህ ላይ ይህን አጭር ማሳሰቢያ ማካተት ጠቃሚ ነው። በእውነት የእግዚአብሔር ልጆች ከሆናችሁ፤ ከምንም ከማንም ይልቅ እርሱን ደስ ማሰኘት ትፈልጋላችሁ፤ ምክንያቱም የእርሱ ዘር በውስጣችሁ ይኖራል። ሆኖም፤ ሆን ብሎ ባለ መታዘዝ ሕይወት የሚቀጥል ሰው፤ በእውነት ከእግዚአብሔር አልተወሰደም። ኃጢአታችሁን እንደ ትክክለኛ ነገር ለማቅረብ የምትሞክሩ ከሆነ እደገኛ መሳት ውስጥ ናችሁ። ግልጽን ለመናገር በእውነት አልዳናችሁም። መጽሐፍ ቅዱስ ይህን በጣም ግልጽ አድርጎታል፤ «ኃጢአት የሚያደርግ ግን እርሱን አላየውም ወይም አላውቀውም... እርሱ ከዲያብሎስ ነው» (1 ዮሐንስ 3፡6-8)።

ሕመም፣ ደዌና አካላዊ ድካም

ሕመም፣ ደዌ ወይም ማንኛውንም ዐይነት አካላዊ ድካም ላይ እንድንገነጥሥ የእግዚአብሔር ጸጋ ምን ዐይነት ኃይል ነው የሰጠን? እስቲ ዘማሪው የጻፈውን በድጋሚ እንመልከት፡

ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኪ፤ (ከልብሽ በጣም አመስግኜው) ውለታውንም አትርሺ፤ (አንድ እንኳ ሳታስቀሪ)

ኃጢአትሽን ሁሉ ይቅር የሚል (አንድ እንኳ ሳይቀር) ደዌሽንም (እያንዳንዱን) ሁሉ የሚፈውስ፡፡ (መዝሙር 103፥2-3)

እንደ ገና በሕይወታችሁ በጣም ስለምታምኑት ሰው አስቡ፤ ከዚያም እግዚአብሔር ደግሞ ከሁሉም የበለጠ ታማኝ መሆኑንና የገባውን ቃል የማያጥፍ መሆኑን ተቀበሉ፡፡ በመጀመሪያ የተመለከትነው የእግዚአብሔር ውለታ እያንዳንዱ ኃጢአታችንን ይቅር የሚል መሆኑን ነበር፡፡ ያም ብቻ አይደለም፤ በዚያው ቃል ሌላው በረከቱንም እንዳንረሳ ታዝዘናል፤ በፍጹም የማይዋሽ እግዚአብሔር፤ «ደዌያችሁንም ሁሉ እፈውሳለሁ» ብሎናል፡፡ አብዛኞቹ ደዌዎቻችሁን ወይም 98% ደዌዎቻችሁን እፈውሳለሁ ሳይሆን 100% ደዌዎቻችሁን እፈውሳለሁ ነው ያለን፡፡ የእርሱ ፈውስ የኢየሱስ የቤዛነት ሥራ አካል ነው፤ ኃጢአታችንን ይቅር ከማለቱ ጋር ዕኩል ነው፡፡ ስለ መንፈሳዊና አካላዊ ነጻነታችን ኢየሱስ የሚቀበለውን መከራ ኢሳይያስ በትንቢት አመልክቶ ነበር፤

በእርግጥ እርሱ ደዌያችንን ወሰደ፤

ሕመማችንንም ተሸከመ፤

እኛ ግን በእግዚአብሔር እንደ ተመታ፤

እንደ ተቀሠፈ፤ እንደ ተሠቃየም ቈጠርነው፡፡

ነገር ግን እርሱ ስለ መተላለፋችን ተወጋ፤

ስለ በደላችንም ደቀቀ፤

በእርሱ ላይ የወደቀው ቅጣት ለእኛ ሰላም አመጣልን፤

በእርሱም ቁስል እኛ ተፈወስን፡፡ (ኢሳይያስ 53፥4-5)፡፡

በዚህ በኢሳይያስ ምንባብ ላይ ደዌ የሚለው የዕብራይስጡ ቃል ቾሊ (Choli) ነው፡፡ የስትሮንግ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ማውጫ፡ «ሀዘን፣ ደዌ፡

ሕመም» በሚል ገልጾታል፡፡ ታዋቂው የመጽሐፍ ቅዱስ ምሑርና ደራሲ ሔንሪ ታየር ደግሞ፡ «መከራ፣ ደዌ፣ ሀዘን፣ በሽታና ሕመም» በማለት ተርጉሞታል፡፡ ይህ ቃል ብሉይ ኪዳን ውስጥ ሃያ አራት ጊዜ የሚገኝ ሲሆን፤ ከእነዚህ ውስጥ ሃያ አንዱ በተለይ ሕመምና ደዌን በሚመለከት ሁኔታ ነው የተጠቀሰው፡፡ ከላይ ባለው ጥቅስ ቾሊ ፡ «ሕመም» ወይም «ደዌ» ተብሎ መተርጉሙ ተገቢ እንደ ሆነ አስባለሁ፡፡

አምፕሊፋይድ የተሰኘው የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ይህን ድምዳሜ ይደግፋል፡

በእርግጥ እርሱ ሀዘናችንን (ሕመማችንን፣ ድካማችንን ሥቃያችንን ወሰደ)... በመገረፉ (ማለት በቁስሉ) እኛ ተፈወስን፤ ሙሉ ሆንን» (ኢሳይያስ 53፥4-5)፡፡ ዘ ዎርልድ ኢንግሊሽ ባይብልም፡ አግዚአብሔር ቃሉን «በእርግጥ እርሱ ሕመማችንን ወሰደ... በእርሱ ቁስል እኛ ተፈወስን» ይላል፡፡ ዘ ኒው ኢንግሊሽ ትራንስሊሽንም፡ «ሕመሞቻችንን አነሣ... ምክንያቱም በመገረፉ ቁስል እኛ ተፈወስናል» ይላል፡፡

ዘማሪውም ሆነ ነቢዩ ኢሳይያስ፤ የኃጢአትን ሁሉ ይቅር፤ መባልና የሕመምን ሁሉ መፈወስ በአንድ ዐረፍተ ነገር ማቅረባቸው አጋጣሚ ነው ማለት አይቻልም፡፡ ሁለቱም መስቀል ላይ ኢየሱስ በነጻ ያዘጋጀልን የቤዛነት ሥራው ክፍል ናቸው፡፡

ፈውስ ፍለጋ ወደ ኢየሱስ መጥቶ አንድም ሰው የፈለገውን ሳያገኝ እንዳልተመለሰ ከወንጌሎቹ እንመለከታለን፡፡ ኢየሱስ አንድ ጊዜ እንኳ፡ «ይህን ሕመም መቀበል አለብህ፤ ምክንያቱም በዚያ ውስጥ አባቴ የሚያስተምርህ ነገር ይኖራል» አላለም፡፡ ያም ሆኖ ግን፡ ብዙ አማኞች እንዲያውም ብዙ መምህራን እንደዚያ ሲሉ ሰምቻለሁ፡፡ ወገኖቹ ምክንያታዊ እንሁን፤ ኢየሱስ ያኔ ከፈወሰ ዛሬ ለምን ይለወጣል? በዚህ ላይ ደግሞ እርሱ፡ ትናንትና፤ ዛሬና ለዘላለም እርሱ ያው እንደ ሆነ ተነግሮናል (ዕብራውያን 13፥8 ይመ)፡፡ በምድራዊ አገልግሎቱ ዘመን ማንንም እንዳልመለሰ ሁሉ፤ ዛሬም እንዲሁ እንድንመለስ አያደርግም፡፡ ከዚህም ሌላ፤ በሕመማችሁ እግዚአብሔር አንድ ነገር እያስተማራችሁ እንደ ሆነ የምታምኑ ከሆነ፤ ከዚያ ሕመም ለመፈወስ ለምን ወደ ሐኪም ትሄዳላችሁ? እግዚአብሔር ሊያስተምራችሁ የፈለገውን የምትቋቋሙት ለምንድነው? ይህ አስተሳሰብ ምን ያህል ምክንያታዊ አለመሆኑን አያችሁ?

የሐዋርያት ሥራም ቢሆን እግዚአብሔር እንደሚፈውሰው አምኖ ወደ እነርሱ የመጣ ሰው፤ ሳይፈወስ እንደ ተመለሰ አይናገርም። ሐዋርያቱ አንድም ጊዜ፤ «አንተን መፈውስ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደ ሆነ አናውቅም፤ ለማንኛውም እንደሚፈውስህ ተስፋ አድርግ» አላሉም። ይልቁንም ምንጊዜም ቢሆን፤ ፈውስ የተረጋገጠ ጉዳይ ነበር፤ በኢሳይያስ 53 እና መዝሙር 103 መሠረት ፈውስ፤ እንደ የኃጢአት ይቅርታ ሁሉ የኢየሱስ ቤዛነት ሥራ ክፍል በመሆኑ፤ ፈውስ ፈልጎ የመጣ አንድ ሰው እንኳ አፍሮ አልተመለሰም። እንዲያው እንቀበልም የምትሉ ከሆነ፤ ሌላውንም መቀበል የለባችሁም!

ዛሬም ከዚያ የተለየ አይደለም። ሕመም፣ ደዌ፣ ወይም ማንኛውም አካላዊ ድካም፣ መስረቅ፣ መግደልና ማጥፋት ምድብ ውስጥ ነው የሚከተሉት። በኢየሱስ መስቀል ላይ መሥዋዕት መሆን ከእነርሱ ነጻ መሆናችንን በመገንዘብ በልበ መሰሉነት የምንቋቋማቸው ችግሮች አሉ። እነዚህ ነገሮች ለሕይወታችን የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደሉም። የኢየሱስ ቤዛነት ያስገኘው ውጤት ዛሬም ጽኑ ነው፤ ዛሬም እንደ ተጠበቀ ነው። «የሰላም አምላክ ራሱ ሁለንተናችሁን ይቀድስ፤ መንፈሳችሁ ነፍሳችሁና ሥጋችሁ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመጣበት ጊዜ ያለ ነቀፋ ይጠበቁ» በማለት ጳውሎስ የጻፈው በዚህ ምክንያት ነበር (1ተሰሎንቄ 5፡23)። መንፈሳችሁና ነፍሳችሁ ጤናማ እንዲሆኑ እንደሚፈልግ ሁሉ፤ ሥጋችሁም ጤነኛ እንዲሆን እርሱ በፈጠረው ሁኔታ እንዲሠራ እንደሚፈልግ ለማመልከት ከመንፈስና ከነፍሳችሁ ጋር አብሮ ስለ ሥጋችሁም ተናግሮአል።

ምናልባትም፤ «እግዚአብሔር እንደሚፈውሰው ቢያምንም፤ ሳይፈወስ የሞተ ሰው አውቃለሁ» የሚል ይኖራል። እስቲ ይህን ልጠይቃችሁ፤ በእግዚአብሔር ያላችሁ እምነት የተመሠረተው በሌለው ሰው ልምምድ ላይ ነው ወይስ በዘላለማዊ ቃሉ እግዚአብሔር በተናገረው ላይ? ይህን በተመለከተ በልባችሁና በእእምሮአችሁ ቁርጥ ያለ ውሳኔ ማድረግ ይኖርባችኋል። ጳውሎስ፤ «አንዳንዶች እምነት ባይኖራቸውስ? የእነርሱ አለማመን የእግዚአብሔርን ታማኝነት ዋጋ ያሳጣዋልን? ፈጽሞ አይሆንም!... እግዚአብሔር እውነተኛ ይሁን» በማለት ጽፎአል (ሮሜ 3፡3-4)።

በግልጽ እንነጋገር ከተባለ፤ ያ ሳይፈወስ የሞተው ሰው በእውነት በልቡ ያምን የነበረውን በእርግጠኝነት ማወቅ አትችሉም። በእግዚአብሔር ፈዋሽነት እንደሚምን በተደጋጋሚ ቢናገርም፤ «ሳልፈወስ እችላለሁ» የሚል ፍርሃቱን ለመደበቅ እንደ ሽፋን የሚጠቀምበት ሊሆን ይችላል። እውነተኛ

እምነት ልባችን ውስጥ ጥርጥር እንዲኖር አያደርግም። አንድ ሰው ትክክል መሆኑን በማወቅ አንድ ነገር ይናገር ይሆናል፤ ልቡ ውስጥ ያለው እምነት ግን ከዚያ የተለየ ሊሆን ይችላል።

ታዲያ፤ ፈራጅ ሳንሆን፤ መጽሐፍ ቅዱስ ከሚናገረው የሚቃረን የሌሎችን ልምምድ እንዴት ማስተናገድ አለብን? ለምሳሌ ያህል አንድ የቤተ ሰብ አባል ወይም አንድ የቅርብ ወዳጅ ታምሞ ያለ ዕድሜው ቢሞት? እንዲህ ያለ ሁኔታ ሲገጥመኝ እኔ መያዝ የጀመርኩት ውጤታማ አመለካከት የሚከተለው ነው - መጽሐፍ ቅዱስ ሩጫ ሜዳ ላይ መሆናችንን ያስተምራል። ሩጫ ሜዳ ላይ ለእያንዳንዱ ሰው የሚሮጥበት መስመር አለው። የአንድ ሰው ልምምድ ከመጽሐፍ ቅዱስ መሠረታዊ እውነቶች ጋር የማይጣጣም ከሆነ፤ እዚያው እርሱ መሮጫ መስመር ላይ ተውት እንጂ ወደ ራሳችሁ አታምጡት። ጉዳዩ በሰውየውና መሐሪና ጸድቅ ፈራጅ በሆነው እግዚአብሔር መካከል መሆን ያለበት ነው። በዚህ መንገድ ካሰባችሁ የእናንተ እምነት አይደክምም። ይሁን እንጂ፤ የአንድ ሰው ምስክርነት ከዘላለማዊው የእግዚአብሔር ቃል ጋር የሚጣጣም ከሆነ፤ ለጀመራችሁት ሩጫ ጉልበት እንዲሆናችሁ ወደ ራሳችሁ መሮጫ መስመር አምጡት።

የተስፋ ቃሉን ፍጻሜ ከመቀበላችሁ በፊት፤ የእግዚአብሔር ቃል የሚናገረውን በጥልቅ ልቦናችሁ ውስጥ ማኖር አለባችሁ። እንደዚያ ካደረጋችሁ በእምነታችሁ ጽኑ ትሆናላችሁ - ልክ በርጢሜዎስ እንደሚሉት ሰው።

ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ከኢያሪኮ እየወጣ ነበር፤ ብዙ ሰዎችም ተከትለውት ነበር። በርጢሜዎስ የሚሉት አንድ ዐይነ ስውር መንገድ ዳር ተቀምጦ ነበር፤ ኢየሱስ በዚያ በኩል እያለፈ መሆኑን ሲሰማ ወደ እርሱ አጥብቆ ጮኸ። በዙሪያው የነበሩ ሰዎች እየጮኸ መምህሩን እንዳያስቸግር ተቆጥተው ነገሩት። እርሱ ግን እንዲያውም የበለጠ ይጮኸ ጀመር! የዚህ ሰው የእምነት ጭንቅላቱ ውስጥ ሳይሆን ልቡ ውስጥ ነበር። እግዚአብሔር ሊፈውሰው እንደሚፈልግ በርጢሜዎስ ከልቡ ባያምን ኖሮ፤ በተለይ በአካባቢው የነበሩ ሰዎች ከገሠጹት በኋላ በእምነቱ አይጸናም ነበር። ምናልባትም ተስፋ ሊቆርጥና፤ ኢየሱስ ወደዚህ መጥቶ የማይፈውሰኝ ከሆነ፤ ምናልባት እግዚአብሔር ዐይነ ስውር እንደ ሆንኩ እንድናር ፈልጎ ይሆናል የሚል የተሳሳተ አስተሳሰብ መያዝ ይችል ነበር። በርጢሜዎስ ግን ይህን ውሸት አልተቀበለም፤ በእምነቱ ጸና፤ ድምፁንም አሰማ። ቀጥሎ የሆነውን ሰው።

ኢየሱስም ቆም ብሎ... (ማርቆስ 10፡49)።

እንዴት ይገርማል! ኢየሱስ የመጣበትን ተልዕኮ ለመፈጸም ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ፊቱን ወደዚያ አቅንቶ ነበር፤ ትኩረቱ ሥራው ላይ ነበር። ብዙ ሰዎች ከብወውት ነበር፤ ብዙዎቹም የየግላቸው ችግር ሳይኖራቸው አይቀርም፤ ግን የእነርሱ ችግር አላስቆመውም፤ ለጊዜውም ቢሆን ከመጣበት ተልዕኮ አልገታውም። ይሁን እንጂ፤ አንድ ተራ ዐይነ ስውር ወደ ኢየሱስ ጮኸ፤ ማንም ዝም ሊያሰኘውም አልቻለም። ምንም ዓይነት ችግር፤ ምንም ዐይነት ቁጣና ተቃውሞ ዝም ሊያሰኘው አልቻለም። ኢየሱስን ቆም እንዲል ያደረገው የእርሱ ጩኸት እንጂ፤ የሌሎቹ ዝምታ አልነበረም። ኢየሱስ «ጥሩት» አላቸው። ስለዚህም ደቀ መዛሙርቱ ዐይነ ስውሩን ጠሩት። «አይዞህ ተነሥ፤ ይጠራሃል!» አሉት። (ማርቆስ 10፡49)።

በበርጢሜዎስ ዙሪያ የነበሩ ሰዎች የሚያበረታቱ አልነበሩም። እንዲያውም፤ ከእርሱ ፍላጎት ተቃራኒ ነበሩ። ሆኖም፤ እንዲያወላውል አላደረጉትም። በርጢሜዎስ ከእምነቱ አላፈገፈገም። የለማኝ ቡትቶውን ጥሎ ብድግ ብሎ ቆመ፤ በኃላም ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ አመጡት።

ከዚያም ጌታ፤ «ምን እንዳደርግልህ ትፈልጋለህ? በማለት ጠየቀው።

እንዴ? ምን ዐይነት ጥያቄ ነው? በሰዎች መሪነት ወደ እርሱ የመጣውን ዐይነ ስውር እንዲህ ብሎ መጠየቅ ምን ማለት ነው? የሚፈልገው ግልጽ ነበር፤ ታዲያ፤ ኢየሱስ ለምን እንደዚያ ጠየቀው? የዚያ ለማኝ ችግር ሳይገባው ቀርቶ ነው? ኢየሱስ ንቀቱን እያሳየው ይሆን? በፍጹም እንደዚያ አይደለም!

ጌታ የበርጢሜዎስን፤ እምነት ማስረጃ ማየት ፈለገ።

ምናልባት በርጢሜዎስ፤ «መቼም ዐይኔን አብራልኝ ማለት በጣም ይከብዳል፤ ግን፤ ካለፉ ጥቂት ቀናት ወዲህ የጀመረኝን ራስ ምታት ልትፈውስን ፈቃደኛ ነህ?» ቢል ኖሮስ፤ የሚያገኘው በትክክል ያንኑ ይሆን ነበር። ይህ እውነት መሆኑን፤ ዐይነ ስውሩን ከፈወሰው በኋላ ኢየሱስ ከተናገረው መመልከት ይቻላል፤ «ሂድ፤ እምነትህ አድናሃል» አለው።

ማርቆስ የተፈወሰው ሰውየ ላይ እንጂ፤ በቦታው የነበሩ ያልተፈወሱ ብዙዎች ላይ አላተኮረም። ያልተፈወሱ ሰዎች ታሪክ ከጽኑ እምነታችሁ እንዲያናገሩት አትፍቀዱ። ይህን በተመለከተ በድጋሚ በጥንቃቄ ስሙኝ፤ ከእግዚአብሔር ያልተቀበሉ ሰዎችን አትንቀፉ አትፍረዱባቸው፤ ይሁን እንጂ፤ ታሪካቸው ወደ ልባችሁ ገብቶ እንደ ማስረጃ እንዲሆንላችሁ አትፍቀዱ። ጳውሎስ፤ «እንዳንዶች እምነት ሳይኖራቸውስ? የእነርሱ አለማመን የእግዚአብሔርን ታማኝነት ዋጋ ያሳጣዋልን? ፈጽሞ አይሆንም!»

ይላል (ሮሜ 3፡3-4)፤ ወደ ልባችን እንዲገቡ መፍቀድ ያለብን፤ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የሚስማሙ ምስክርነቶችን ብቻ ነው።

ዕጦትና ድኸነት

ጸጋ በዕጦትና ድኸነት ላይ ሥልጣን ይሰጠን ይሆን?

በእንዳንድ ምክንያት ብዙ ሰዎች፤ መንፈሳዊነት በቂ ነገር ባለ ማግኘት እንደሚገለጥ ያምናሉ። እንዳንዴም ጽንፍ በለቀቀ መልኩ እንዳንዶች፤ እግዚአብሔርን ለማገልገል በድኸነት ለመኖር ስእለት ያደርጋሉ። ይህ ዓይነቱ የአእምሮ ዝንባሌ፤ «አምላኬም እንደ ባለጠግነቱ መጠን የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ በክርስቶስ ኢየሱስ በክብር ይሞላባችኋል» በማለት በሚናገረው ፊልጵስዩስ 4፡14 ፊት መቆም አይችልም።

ያንን ጥቅስ በዐውዱ መሠረት ብታነበት ጳውሎስ ለእነዚያ አማኞች እየተናገረ የነበረው በተለይ ገንዘብን በተመለከተ እንደ ነበር ትረዳላችሁ። በአገራችን ወይም በዓለም ዙሪያ እንዳለው የዋጋ ግሽበት ወይም የኑሮ ውድነት መጠን ሳይሆን፤ እንደ እግዚአብሔር ባለ ጠግነት መጠን የሚያስፈልገንን ሁሉ እግዚአብሔር በክብር ይሰጠናል። እጅግ ይደንቃል! እርሱ እጅግ ባለጤጋ ነው - በጣም እርግጠኛ ለመሆን፤ ባለጠግነቱ ወሰን የለሽ ነው! እንግዲህ ይህን የተስፋ ቃል መሠረት በማድረግ፤ የሚያስፈልገንን መልካም ነገር ማጣታችን የእግዚአብሔር ፈቃድ አለመሆኑን በልብ ሙሉነት መናገር እንችላለን። ዘማሪው፤ «እንበሰች ሊያጡ ሊራቡም ይችላሉ፤ እግዚአብሔርን የሚሸ ግን መልካም ነገር አይጐድልባቸውም» ይላል (መዝሙር 34፡10)። ዕጦትና ድኸነት ሙሉ ሕይወት አይደሉም፤ ስለሆነም ለሕይወታችሁ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሊሆኑ አይችሉም።

መልካም ስም ከብዙ ሀብት ወይም ሌላው ቀርቶ ክቡር ከሆነው የእግዚአብሔር ቅባት እንኳ እንደሚበልጥ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል (ምሳሌ 22፡1፤ መክብብ 7፡1 ይመ)። በጊዜው የሚፈለግብንን ክፍያ ካላጠናቀቅን፤ ሰማችን በመልካም አይነሣም። የተከመረባችሁን የቤት ኪራይ መክፈል አቅቷችሁ እያለ፤ ቤት ላከራያችሁ ሰው በነጻነት ስለ ኢየሱስ መናገር ትችላላችሁ? ሕይወታችሁ የሚያሳየው ቃላቸሁን መጠበቅና መክፈል የነበረባችሁን በጊዜው መክፈል አለመቻላችሁን ሊሆን፤ ለምን ብሎ የምትነግሩትን ይሰማችኋል? ይሁን እንጂ፤ ቤት ያከራያችሁ ሰው እግዚአብሔር ሲረዳችሁና የኃላ ኃላም ቤት መግዛት አስችሎአችሁ ተሰናብታችሁት ስትሄዱ ያ ለማያምኑ ሰዎች ምን ያህል ምስክር ሊሆን እንደሚችል አይታያችሁም? የእግዚአብሔር ቃል፤ «አንተ ታበድራለህ

እንጂ፤ ከአንዳቸውም አትበደርም» ይላል (ዘዳግም 28፥12)። ከማንኛውም ዕዳ ነጻ መሆን - ያለ ምንም ብድር መሆን - ይልቁንም፤ ያለንን ከሌሎች ጋር መካፈልና ለወንጌል ሥራ በመስጠት፤ «ለአሕዛብ ማበደር» መቻል እንዴት ያለ ምስክርነት ይሆን ነበር!

ከእነዚህ የቅዱሳት መጻሕፍት ጥቅሶች አንጻር የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚያስፈልገንን ማሟላት ብቻ ሳይሆን፤ ከዚያም የሚያልፍ ይመስላል። እንድንበለጽግ፤ እንድንከናወን የሚፈልግ ይመስላል። የእርሱ ፈቃድ ምን እንደ ሆነ ከሐዋርያው ዮሐንስ ጸሎት ስሙ፤ «ወዳጅ ሆይ፤ ነፍሰህ በመልካም ሁኔታ ላይ እንዳለች ሁሉ፤ መልካም ጤንነት እንዲኖርህና በነገር ሁሉ እንዲሳካልህ እጸልያለሁ» (3 ዮሐንስ 2)።

በነገር ሁሉ የሚለውን ቃል አስተዋላችሁ? እናንተ ልጆቹ በነገር ሁሉ እንዲሳካላችሁ፤ እንድትበለጽጉና በመልካም ጤንነት እንድትሆኑ እግዚአብሔር ይፈልጋል። እንደ ገና ልበለው - በነገር ሁሉ፤ ከሌላው ነገር ሁሉ የበለጠ! የሐዋርያው ጸሎት የእግዚአብሔር ፈቃድ ባይሆን ኖሮ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አይገባም ነበር። እግዚአብሔር አያጋንንም ወይም ከሚገባው በላይ ደጋግሞ አይናገርም። እንደዚያ ቢያደርግ መዋሸት ይሆን ነበር፤ እግዚአብሔር ደግሞ መዋሸት አይችልም። ስለዚህ ወዳጆቹ፤ በዚህ በጣም እርግጠኛ መሆን ትችላላችሁ፤ እግዚአብሔር በነገር ሁሉ እንዲከናወንላችሁና እንድትበለጽጉ፤ በመልካም ጤንነትም እንድትሆኑ ይፈልጋል። በጣም ይገርማል!

ለመሆኑ፤ መበልጸግ ምን ማለት ነው? ለእናንተ ብቻ ሳይሆን በእናንተ ዙሪያ ያሉ ሰዎችን ፍላጎት ማሟላት ከሚችል ያለፈ ሲኖር ማለት ነው። በሌላ አነጋገር፤ በስሙ እንድትነኩዋቸው እግዚአብሔር የሚፈልጋቸውን ሰዎች ለመድረስ ገንዘብ ይህን ያህል ወሳኝ ነገር መሆን የለበትም። የእግዚአብሔር ቃል፤ «ሀብት እንድታፈራ ችሎታ የሰጠህ፤ ለአባቶችህም በመሐላ የገባውን ኪዳን ያጸናልህ እርሱ ስለ ሆነ አምላክህን እግዚአብሔርን አስበው» የሚለው በዚህ ምክንያት ይሆን? (ዘዳግም 8፥18)።

እግዚአብሔር የእኛን ሀብታም መሆን አይቃወምም። እርሱ የሚቃወመው ሀብታችን እኛን ሲገዛ ነው። የገንዘብ ፍቅር እንጂ፤ ገንዘብ ራሱ የክፋት ሁሉ ምንጭ አይደለም። በማንኛውም የሕይወት ገጽታችሁ፤ ሌላው ቀርቶ በገንዘብ ዐቅማችሁ እንኳ እንዲከናወንላችሁ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው።

ብዙ ወጣት ወይም በሰላ ያልሆኑ አማኞች የተነጋገርንባቸውን ዋና ዋና የሕይወት ገጽታዎች በተመለከተ ትግል ይገጥማሉ። ይሁን እንጂ፤ እግዚአብሔር የእፍረት፤ የበደለኝነት፤ የፍርድ፤ የሕመም፤ የደዌ፤ የአካላዊ ድካም፤ የዕጦት ወይም የድክነት ምንጭ ባለ መሆኑ እውነት ላይ አንዴ ከተመሠረትን፤ ከጠላት የሚመጡ ሌሎች ጥቃቶችንም መለየት ይህን ያህል ከባድ አይሆንብንም። አሁን ወደ ሕይወት እውነተኛ ውጊያ - ለእግዚአብሔር መንግሥት ቦታ ወደ መያዝ ውጊያ ገብተናል።

ወደ ውጊያው ስትገቡ በልባችሁ ይህን ያዙ፤ የሚገጥማችሁ ተቃውሞ በመስረት፤ በሞትና በጥፋት ምድብ ውስጥ የሚካተት ከሆነ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ምንም ግንኙነት የለውም። እናንተን ተስፋ ማስቆረጥ፤ ማሸነፍና መዋጥ ከሚፈልጉ የሰይጣን ኃይሎች የመጣ ነው። በሰማይ እንደ ሆነ ሁሉ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት በዚህም ምድር እንዲገለጥ እኔና እናንተ ጸንተን ልንዋጋቸው ይገባል።

8

ታጥቃችሁ ተነሡ

እንግዲህ ከርስቶስ በሥጋው መከራን ስለ ተቀበለ እናንተም ለዚህ ዓላማ ታጥቃችሁ ተነሡ፤ ምክንያቱም በሥጋው መከራን የሚቀበል ሰው ኃጢአትን ትቶአል።

ጴጥሮስ 4፡4

እስቲ ያለ ጥይት፣ ጠመንጃ፣ መትረየስ፣ ቦንቦች፣ ታንኮች፣ አውሮፕላኖች ወይም ሌላው ቀርቶ ያለ ሳንጃ ወታደሮቹን ወደ ጦርነት የሚልክ አንድ መንግሥት አስቡ። የእነዚያ ወታደሮች ዕጣ ፈንታ ምን ይሆናል? ያሸንፋሉ? ይፋለማሉ? ሌላው ቀርቶ በሕይወትስ ይተርፋሉ? በእኔ ግምት ብዙዎቹ ቶሎ ይገደላሉ፤ የተቀሩትም የጦር እስረኞች ይሆናሉ።

ይህ ግምት ነው፤ እኔ እስከማውቀው ድረስ እንዲህ ያለ አስቂኝ ነገር ሆኖ አያውቅም። ሆኖም፣ የቴንም ያህል አስቂኝ ቢሆንም፣ «መከራ ለመቀበል ታጥቆ ካልተነሣ» አማኝ ሁኔታ ይህን ያህል የተለየ አይደለም። በጣም የሚሳዘነው፣ ብዙዎቻችን የታጠቁን አይደለንም። ያልጠበቅነው ችግር (ትሊፕሲስ) ሲመጣ፣ ሳንታጠቅ ያገኘናል፤ ድንጋጤ፣ ፍርሃትና መገረም ውስጥ እንገባለን። ውጤቱ ደግሞ ከማጥቃት ይልቅ ማፈግፈግ ይሆናል።

በመንፈስ ቅዱስ መሪነት በተጻፈው በመጀመሪያው መልእክቱ ጴጥሮስ፣ ክርስቶስ መከራ እንደ ተቀበለ፣ እኛም መከራ ለመቀበል ታጥቀን እንድንነሣ ይመክረናል። ክርስቶስ መከራ የተቀበለው እንዴት ነበር? በኃጢአት ምክንያት ነበር? በፍጹም፤ ያም ሆኖ ግን፣ ኃጢአትን መቃወም ነበረበት። ሕመም ወይም ደዌ አጥቅቶት ነበር? አይደለም፤ ግን ምናልባት፣ ያንንም መዋጋት ሳይኖርበት አይቀረም። ለሚያስፈልገው የሚከፍለው ወይም ተልዕኮውን ለመፈጸም በቂ ገንዘብ አጥቶ ይሆን? አይደለም፤ ያም ሆኖ ግን፣ ለሚያስፈልገው ሁሉ በእግዚአብሔር መተማመን ነበረበት። ኢየሱስ በሁሉም አቅጣጫ ተፈትኖ ነበር፤ ያም ሆኖ ግን፣ ጠላት በሚያቀርበው መሰናክል አልተሸነፈም። እርሱ እንደ ተመላለሰ እኛም

እንድንመላለስ ተነግሮናል፤ በማንኛውም የዲያብሎስ ተንኲል መታለል የለብንም።

ወደ ውስጥ ጠለቅ ብለን የጴጥሮስን መልእክት ሰናነብ ኢየሱስ ላይ የደረሰበት ትክክለኛ መከራ ከሰዎች፣ በተለይም በዘመኑ ክንበፍ ብልሹ የፖለቲካና የሃይማኖት መሪዎች የደረሰበት በደል እንደ ነበር እንረዳለን። አንድ ሰው ወደ አገዛዝ መግባት ከፈለገ፣ ይህ መቀበል ከሚገባው መከራዎች አንዱ እንደ ሆነ በግሌ አምናለሁ።

በእርግጥም፣ የፍትሕ መንደል የሐዋርያው ጳውሎስም ከባዱ ትግል ነበር። በድንጋይ ተደብድቧል፤ አምስት ጊዜ ተገርፏል፤ ሦስት ጊዜ በበትር ተቀጥቅጧል፤ ከአገሩ ሰዎች፣ ከባዕድ አገር ሰዎችና ከሐሰተኛ አማኞች የማያቋርጥ ጥቃት ይደርስበት ነበር። ጳውሎስ ተመቷል፤ ሐሰት ተወርቶበታል፤ ተቀልዶበታል፤ ተገፍቶአል፤ ተሰድቦአል፤ በሐሰት ተከሰሰአል። ለእኛም ቢሆን፣ «በእርግጥም በክርስቶስ ኢየሱስ በእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት መኖር የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ» የሚል ማስጠንቀቂያ ሰጥቶናል (2 ጢሞቴዎስ 3፡12)።

ዓለም እንደሚኖረው የምትኖሩ ከሆነ፣ ስደት አይደርስባችሁም፤ ምክንያቱም የጦር እስረኛ ሆናችሁ ነው ያላችሁት። ጠላት ለጦር እስረኞች ባዘጋጀው ካምፕ ውስጥ ናችሁ። ለእግዚአብሔር መንግሥት መሪነት በመያዝ

ዓለም እንደሚኖረው
የምትኖሩ ከሆነ... የጦር
እስረኞች ሆናችሁ ነው
ያላችሁት

ረገድ ውጤታማ አይደላችሁም፤ ለእግዚአብሔር ክብር አታስገኙም። ነጻ የሆኑት፣ ምርኮኛ ያልሆኑት የጠላትን ግዛት ለመያዝ ውጊያ ላይ ያሉት ናቸው።

ያለነው ሙሉ በሙሉ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሚጻረር፣ እንዲያውም ጠላት በሆነ ዓለም ውስጥ ነው። የዚህ ሥርዐት አካሄድ ከእግዚአብሔር መንፈስ አካሄድ ጋር በቀጥታ ይጋጫል። ስለሆነም በእውነት ለጌታ የምትኖሩ ከሆነ - መከራ፣ ችግርና ስደት ይደርስባችኋል። ይህ ደግሞ የሚጠበቅ እንጂ እንግዳ ነገር አይደለም።

የተከበራችሁ ወገኖቹ፣ ባለፈው ምዕራፍ በገለጽነው ዝርዝር እንደ ተካተተውም ይሁን፣ ወይም ተቃራኒ ከሆኑ የተፈጥሮ ኃይላት፣ ወይም ከሰዎች፣ ከድርጅቶች ወይም ከዚህ ዓለም ገዢዎች ከሚሰነዘር ጥላቻ፣ ለክርስቶስ በምትኖሩት ሕይወት ተቃውሞ ይደርስባችኋል። ስለዚህ ጴጥሮስ ተዘጋጁ ይላል። እርሱ እንደሚለው፣ «ታጥቀን መነሣት» አለብን።

የታጠቀና ያልታጠቀ

አንደኛው የታጠቀ፣ ሌላው ግን ያልታጠቀ ወገን ላይ፣ ሳይታሰብ ሊደርስ ስለሚችል ጥቃት ሁለት ምሳሌዎች ብንመለከት ሊረዳን ይችላል። ከሰድስት እስከ ዐሥራ ሁለት ባሉ ወሮች ውስጥ አንድ የንግድ አውሮፕላን ፓይለት ተደጋግሞ ወደሚሰጥ ሥልጠና ይላካል። የሥልጠናው ትልቁ ክፍል በከፍተኛ ቴክኒኮች የሚታገዝ ምስል በረራ (ሲሙሌተር)፣ ውስብስብ የኮምፒውተር አሠራር ያላቸው ማሳሪያዎች፣ አውሮፕላኑን ለመቆጣጠር የሚያስችሉ መሣሪያዎች የተገጠመለት ጋቢና፣ ከአውሮፕላኑ ውጪ ያለውን አስመስሎ የሚያሳይ የረቀቁ መሣሪያዎች አሉት። በፓይለቱ ቁጥጥር ወይም በውጭ ባለው ከባቢ መሠረት የሚንቀሳቀስ ማከብከቢያ አለው። በአጭር አገላለጽ አንዴ ውስጡ ከገባችሁ እውነተኛ አውሮፕላን ውስጥ ትሆኑ ወይም ደግሞ ምስል በረራ (ሲሙሌተር) ውስጥ ለይታችሁ መናገር አትችሉም።

ምስል በረራው በእውነተኛ በረራ ጊዜ ሊኖር የሚችለው ማንኛውም አሠራር ወይም የአሠራር ጉድለት ማስመሰል ስለሚችል ምስል በረራውን የሚያንቀሳቅሰው አስተማሪ ተለማማጅ ፓይለቶች ላይ ማንኛውንም ዐይነት ችግር (ትሊፕሲስ) ያደርስባቸዋል። ፓይለቶች ከባድ መናወጥ፣ ከባድ ነፋስ፣ ከመጠን ያለፈ የአየር ሁኔታ፣ የሞተር መጥፋት፣ የማሳረፊያው ፍሬን አለ መሥራትን ወዘተ የመሳሰሉ ብዙ ችግሮች እንዲደርሱባቸው ያደርጋል። ይህ ሁሉ የሚሆነው በልምምድ ጊዜ ያልተጠበቁ ችግሮችን በተደጋጋሚና በአሸናፊነት የሚወጡ ፓይለቶች በእውነተኛው ዓለም የሚገጥሟቸው ችግሮችንም መፍታት ይችላሉ ተብሎ ስለሚታሰብ ነው። ከእንዲህ ዐይነቱ ተደጋጋሚ ልምምድ የተነሣ ፓይለቶች ድንገተኛ ነገሮችን ለይተው ማወቅና መቆጣጠርን በመማራቸው፣ ሊደርሱ ይችሉ የነበሩ ብዙ አደጋዎች ሳይደርሱ ቀርተዋል።

ከ9/11/2001 ቀደም ሲል የተፈጸመ የአውሮፕላን አደጋ አስታውሳለሁ። አውሮፕላኑ እንደ ዛሬዎቹ ጋቢናውን ከተሳፋሪዎቹ የሚለዩ ደረጃቸውን የጠበቁ በሮች ያልነበሩት ትንሽ የሕዝብ ማመላለሻ አውሮፕላን ነበር። አደጋው ከተፈጸመ ጥቂት ጊዜ በኋላ ጥቁር ሳጥኑ ተገኝቶ መጠናት ጀመረ። ጋቢናው በር ሰላፊነበረው ባለ ሙያዎቹ የፓይለቶችንና የተሳፋሪዎችን ንግግር መስማት ችለው ነበር። አውሮፕላኑ ከሰማይ ቁልቁል በመውረድ ላይ እያለ ተሳፋሪዎቹ የሚይዙ የሚጨብጡትን አጥተው በሊቃ እየሞኹ ነበር። ይሁን እንጂ፣ ፓይለቶቹ ግን ረጋ ብለው እየተቆጣጠሩና፣ የችግሩን ምክንያት በመረዳት መፍትሔ ለማስገኘት እየሠሩ ነበር። የሰጡት

ምላሽ ከፍርሃት የተነሣ ሳይሆን በምስል በረራው ባገኙት ሥልጠና መሠረት ነበር። ዋናው ፓይለት መመሪያዎች እየሰጠ ነበር፤ ረዳት ፓይለቶቹ የሚሰጣቸውን እያንዳንዱን መመሪያ ተግባር ላይ እያዋሉ ነበር። ይህ ሁኔታ እስከ መጨረሻው ድረስ ቀጥሎ ነበር። ፓይለቶቹ ለእንዲህ ዐይነት ድንገተኛ አደጋ ዝግጁ (የታጠቁ) ሲሆኑ፣ ተሳፋሪዎቹ ግን በፍጹም አልተዘጋጁም (አልታጠቁም) ነበር፤ ስለሆነም ምላሻቸውም እንዲሁ በፍጹም የተለየ ሆነ። ፓይለቶቹ በዓላማ ሲንቀሳቀሱ፣ ተሳፋሪዎቹ ግን ፍርሃት ባሳደረባቸው ስሜት ነበር የተንቀሳቀሱት።

አንድ ጊዜ በግል አውሮፕላን ተሳፍሬ እየሄድኩ እያለ 39,000 ጫማ ከፍታ ላይ የበሩ እሽግ በድንገት ተበረገደ። ከጋቢናው የወጣው ፈጣን ዕምቅ አየር በጣም ከባድ ስለ ነበር ድምፁ እጅግ አስደንጋጭ ነበር። በቅጽበት ትንሿ ክፍል ውስጥ የነበረው ለሰው አተነፋፈስ ምቹ የሆነው ዕምቅ አየር እያሸቆለቆለሄደ። የምይዘው የምጨብጠው ስለ ጠፋኝ ምን ማድረግ እንደ ነበረብኝ አላወቅሁም ነበር። እውነቱን ለመናገር፣ ሙከራዬ ሁሉ፣ ደረቴን ቀስፎ የያዘኝን ፍርሃት መቋቋም ላይ ብቻ ያተኮረ ነበር። የምሬን መጸለይ ጀመርኩ። እንደ አጋጣሚ ሆኖ አዛዥ ፓይለቱ በዐሥር ሺዎች የሚቆጠሩ የበረራ ልምድና በተለያዩ ዐይነት ድንገተኛ ነገሮች ሥልጠና የነበረው የቀድሞ ባሕር ኃይል ሙከራ ፓይለት ነበር። እሽጉ እንደ ተሰበረ ወዲያውኑ እርሱና ረዳት ፓይለቱ ነገሩን ለማስተካከል ርምጃ መውሰድ ጀመሩ። ብዙም ሳይቆዩ ችግሩን አገኙ፤ የአክሲዲን ማስካቸውን አጠለቁ፤ የእኔንም አስተካከለ። ያለ አክሲዲን የተቀረውን ተግባራቸውን መፈጸም አይችሉም ነበር።

ከዚያም ፓይለቱ ለረዳት ፓይለቱ ፈጣን ትእዛዝ በመስጠት ዝቅ ወዳለ አልቲቶድ በፍጥነት መውረድ ጀመረ። በዚያ ሁሉ ቀውስ ውስጥ በእርግጠኝነትና ልቦ መላኑት ነበር የሚንቀሳቀሰው። ሥልጠናው ምን ማድረግ እንደ ነበረበት ትክክለኛውን አሠራር አስተምሮታል። ትልቅ ችግር ውስጥ እንሆን እንደ ነበር አውቃለሁ፤ እናንተ ግን ፓይለቱ ሁኔታውን ለመቆጣጠር እያደረገ የነበረውን ብትመለከቱ ችግር መኖሩን እንኳ ሳታውቁ ትችላላችሁ። ምንም ዐይነት ፍርሃት አላየሁበትም። የሚወስዳቸው ርምጃዎች ሁሉ በዓላማ፣ በፍጥነትና ወዲያውኑ ነበር። የተረጋጋና ራሱንም ሆነ ሁኔታውን መቆጣጠር የቻለበት ሁኔታ ውስጥ ነበር።

አምስት ደቂቃ ባልሞላ ጊዜ ውስጥ ፓይለቱ አውሮፕላኑን ወደ 12,000 ጫማዎች ዝቅታ አወረደው፤ ያም ማለት፣ በደቂቃ ከሰድስት ሺህ እስከ ስምንት ሺህ ጫማዎች መውረድ ችለን ነበር ማለት ነው። ብዙም

ሳንቆይ በሰላም ማረፍ ቻልን። አስደንጋጪ ሁኔታ ካለፈ በኋላ ፓይለቱ «የታጠቀ» እንደ ነበርና እኔ ግን የታጠቅሁ እንዳልነበርኩ ግልጽ ሆነልኝ! ሥልጠናውና ልምምዱ በእንዲህ ዓይነት ሁኔታ ምን ማድረግ እንዳለበት አስተምሮታል፤ በዚያ ቀውስ ውስጥ መግዛት ያስቻለውም ይኸው ነበር።

የ1ጴጥሮስ 4፡1 መልእክትም ይኸው ነው፤ ያ የአውሮፕላኑ ፓይለት ድንገተኛ ሁኔታዎችን ለመቆጣጠር ታጥቆ እንደ ነበር ሁሉ፤ እኛም ለሚገጥመን መንፈሳዊ ችግር መታጠቅ አለብን። በክርስቶስ የተዘጋጀላችሁ ፍጻሜ ላይ ለመድረስና በሕይወት ለመንገሥ በምታደርጉ ጉዞ ለሚገጥማችሁ ችግር ሁሉ ይህ ጽናት የተሰኘው መጽሐፍ እንደዚያ በረራ መለማመጃ ሲመራተር እንዲሆንላችሁ ጸሎቴ ነው።

መከራ መምጣቱ አይቀርም

ከመታጠቃችን በፊት መጀመሪያ ማወቅ ያለብን መከራ መምጣቱ የማይቀር መሆኑን ነው። ዮሐንስ 16፡33 ላይ ኢየሱስ፡ «በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ» በማለት አስረግጦ ተናግሮአል። «ምናልባት መከራ ቢደርስባችሁ—አለማለቱን ልብ እንድታደርጉ እፈልጋለሁ። ጳውሎስም፡ «ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት በብዙ መከራ ማለፍ አለብን» በማለት ይመክራል (ሐዋርያት ሥራ 14፡22)። እንደ ገና፤ «በዚህ ፈተና ማንም እንዳይናወጥ... ለዚህ ነገር እንደ ተመደብን እናንተ ራሳችሁ ታውቃላችሁ» በማለት ይጽፋል (1ተሰሎንቄ 3፡3)።

ወታደሮች ወደ ጦር ሜዳ እንደሚሄዱ ሁሉ፤ እኛም መከራ፡ «ለመቀበል ተመድበናል።» ማንኛውም እውነተኛ ወታደር ወደ ጦር ሜዳ የሚሄደው ለመሸነፍ አይደለም፤ አንድ ጥሩ ወታደር ትኩረቱን ሁሉ ማሸነፍ ላይ ያደርጋል። ማሸነፍ እንዲችል በችግር ውስጥ ሁሉ ለመዋጋት ይወስናል። ለጦርነቱ በሚገባ ይታጠቃል። እኔና እናንተም ጦርነት ውስጥ ነን። ድነት ከማግኘታችሁ በፊት የነበረው ሕይወታችሁ የበለጠ ፀጥተኛና ሰላማዊ እንደ ነበር ታስባላችሁን?

ገና ዳግም ለተወለዱ ክርስቲያኖች ከችግር ነጻ ወደ ሆነ፤ የተረጋጋና ሰላማዊ ሕይወት እንደሚገቡ ሲነገራቸው በጣም ነው የማዝነው። እንዲህ ያለውን ባዶ ተስፋ ለአዳዲስ ክርስቲያኖች የሚሰጡ አገልጋዮች ወይም አማኞች መጀመሪያው እነርሱ ራሳቸው በእውነት አልዳኑም ወይም ደግሞ ትኩረታቸውን አዲስ ዳግም የተወለደች ነፍስን የሚገጥማት ወጊያ ላይ ሳይሆን፤ ድነት የሚሰገኘው ዕረፍት ላይ ብቻ አድርገዋል። እነዚህ፡ «መምህራን» ስለ ዘረው ባቀረበው ምሳሌ ኢየሱስ የተናገረውን በሚገባ

መረዳታቸውን አጠራጠራለሁ፤ በዚያ ክፍል ቃሉ በሰው ልብ ውስጥ ከተዘራ በኋላ፤ በቃሉ ምክንያት፤ «መከራ ወይም ስደት» እንደሚመጣ ነበር ያስተማረው (ማርቆስ 4፡17)። ዘ ኒው ሊቪንግ ትራንስሊቭን፡ «ቃሉን በማመናቸው፤ ችግር ወይም ስደት ይመጣባቸዋል» በማለት ተርጉሞታል። ሁሌም እንደሚያደርገው ክርስቶስ ቀጥተኛና ግልጽ በሆነ ቃል እንደ ነገረን የእግዚአብሔርን ቃል ስናምን፤ ችግር፤ አዳጋች ሁኔታና ስደት እንደሚኖሩ እርግጠኛ መሆን አለብን።

አዳዲስ አማኞች ከሆናችሁና ይህን ገና በልምምድ ካላወቃችሁ፤ የተጠራችሁት ከዚህ በፊት ገጥሟችሁ ለማያውቅ ወጊያ መሆኑን ለመናገር የመጀመሪያው ሰው እንድንሆን ፍቀዱልኝ። ይሁን እንጂ፤ ትልቁ የምሥራች በአንዱም ወጊያ እንኳ መሸነፍ የሌለባችሁ መሆኑ ነው! በአንዱም መሸነፍ የለባችሁም። ከመዳናችሁ በፊት በብዙ የተለያዩ መንገድ ተሸንፋችሁ ነበር፤ አሁን ግን በውስጣችሁ ካለው ከመንፈስ ቅዱስና ወደር ከሌለው የእግዚአብሔር ጸጋ ጉልበት የተነሣ፤ ወደ መንገዳችሁ በሚመጣ ማንኛውም ችግር ላይ ሥልጣንና ኃይል ይኖራችኋል።

አዲስ ነገር እየደረሰባችሁ አይደለም

ለጦርነት፤ «መታጠቅን» በተመለከተ ማወቅ ያለባችሁ ሁለተኛ ነገር ከሰማይ በታች ምንም አዲስ ነገር የሌለ መሆኑን ነው። ሌላው ሰው ላይ ያልደረሰ ችግር በፍጹም አይደርስባችሁም፤ በተለይ ደግሞ ኢየሱስ፤ በነገር ሁሉ ተፈትኖ ነበር። ጳውሎስ እንዲህ ይጽፋል፡

በሰዎች ሁሉ ላይ ከደረሰው የተለየ ፈተና አልደረሰባችሁም፤ እግዚአብሔር ታማኝ ነው፤ ስለዚህ ከምትችሉት በላይ እንድትፈተኑ አይተዋችሁም፤ ነገር ግን በምትፈተኑበት ጊዜ ፈተናውን መታገሥ እንድትችሉ መውጫ መንገዱን ያዘጋጅላችኋል። (1ቆሮንቶስ 10፡13)

የሚደርስባችሁ ማንኛውም ችግር፤ ሌላ ሰው ላይ የደረሰና በሌላ ሰው የተሸነፈ ነው። በዚህ እርግጠኛ መሆን ትችላላችሁ! ከዐቅማችን ወይም ከችሎታችን በላይ የሆነ ችግር ወይም ስደት እንደማይደርስብን ይህ ጥቅስ ተስፋ ቃል ይሰጣል። እንደዚያ እንዲሆን

የሚደርስባችሁ ማንኛውም ችግር፤ ሌላ ሰው ላይ የደረሰና በሌላ ሰው የተሸነፈ ነው።

እግዚአብሔር አይፈቅድለትም። መቋቋም ወይም ማሸነፍ ከምትችሉት በላይ የሆነ ተቃውሞ ወይም ችግር ሊገጥማችሁ እንደሚችል ያላችሁን ፍርሃት አሁኑኑ እውጥታችሁ መጣል ትችላላችሁ።

እንደዚያ ያለ ነገር ወደ መንገዳችሁ እንዲመጣ የሰማዩ አባታችሁ አይፈቅድለትም፤ እርሱ መንገዱን ይዘጋል።

አንድ ሌላ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም፤ ከላይ የተመለከትነውን ጥቅስ፤ «እግዚአብሔር ቃሉን ይጠብቃል፤ ጸንታችሁ መቋቋም ከምትችሉት በላይ የሆነ ፈተና እንዲደርስባችሁ አይፈቅድም» በማለት አስቀምጦታል። የተረጋገጠው ድንቅ እውነት፤ ሰይጣን እንደ ፈለገ እናንተን ማግኘት አለመቻሉ ነው። እርሱ የሚያቅደው እያንዳንዱ ጥቃት ሁሉን በሚችል አምላክ ፈቃድ ውስጥ ማለፍ አለበት። እነዚያን ፈተናዎች የሚፈጥረውና የሚያደርሰው የሰማዩ አባታችሁ አይደለም፤ ይሁን እንጂ፤ ጠላትን ማሸነፍና ለእግዚአብሔር መንግሥት መሬት በመያዝ ለእርሱ ክብር ማስገኘት እንድትችሉ፤ አንዳንዴ እናንተ ላይ እንዲደርሱ ይፈቅዳል። አንድ ቴርቱሊያን የተባለ ከ160-230 ዓ.ም የኖረ በጣም የተከበረ የቤተ ክርስቲያን መሪ ይህን በእርግጠኝነት ይናገራል፤

ሐሳቡን መፈጸም እንዲችል ፈቃድ (ለሰይጣን) ሲሰጠው ምንጊዜም ቢሆን እግዚአብሔር ከራሱ መልካም ዓላማ ጋር በማይጋጭ ሁኔታ ይሠራል። ሰውን ወደ ራሱ የመመለሱን ምክንያት እንዳዘገየ ሁሉ፤ የዲያብሎስንም መጥፋት አዘገየ። ራሱን ለሰይጣን ባስገዛበት በዚያው ፈቃድ ነጻነት ሰው ጠላቱን እንዲያሸንፍና፤ በድል አድራጊነት መዳንን ለማግኘት የተገባው ሆኖ እንዲገኝ፤ ችግርና መከራ እንዲኖር ፈቀደ። በዚህም መንገድ ቢሆን ዲያብሎስ መጀመሪያውኑ ጉዳት አድርሶበት በነበረው ጨርሶ ድል በመነሣት፤ የበለጠውን መራራ ቅጣት ያገኛል። እግዚአብሔርም በእንዲህ ያለ አሠራር ይበልጥ መልካምነቱን ያረጋግጣል።¹

በአንድ በኩል ከመዳናችን በፊት ላሳለፍነው ወድቀት፤ ምክንያት በመሆኑ እግዚአብሔር ጠላትን ለማጥቃት የመምረጥን መብት ሰጥቶናል። በዚህም ምክንያት ክብር ሁሉ ለእግዚአብሔር ይሆናል። ከእንግዲህ ጠላት፤ የእግዚአብሔር እጅ ሥራ በሆነው የሰው ልጅ ላይ ማሳገጥ አይችልም። በኤደን ገነት በነበረ ጊዜ አዳም በኃጢአት ሲወድቅ አላገጠ ነበር፤ በኃላ ግን ኢየሱስ መጥቶ ትጥቅ አስፈታው፤ ከግዛቱ አባረረው። አሁን ደግሞ ያንን የዲያብሎስን ሽንፈት የበለጠ የተሟላ የማድረግን መብት እግዚአብሔር ሰጠን።

ጳውሎስ፤ «ስለ እናንተ በተቀበልሁት መከራ አሁንም ደስ ይለኛል፤ ክርስቶስ ስለ አካሉ ስለ ቤተ ክርስቲያን ከተቀበለው መከራ የጐደለውን በሥጋዬ አሟላለሁ» በማለት ይጽፋል (ቁላስይስ 1፡24)። አንድ ሰው በሚገባ ሳይረዳ ይህን ቃል ካነበበ፤ የክርስቶስ መከራ ድንነታችንን ሙሉ ለማድረግ ብቁ አለመሆኑን ጳውሎስ ይናገራል በማለት ሊሳሳት ይችላል። በመጠኑም ቢሆን አባባሉ ጥቂት ግር የሚል ስለሆነ አንዳንድ ክርስቲያኖች ይህን ቃል ዐይተው እንዳላዩ ያልፋታል፤ ትኩረት ሊሰጡትም አይፈልጉም። (እንዲያውም፤ ይህ ጥቅስ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መኖሩን እንኳ የማያውቁ ብዙ የተማሩ አገልጋዮችና አማኞች መኖራቸውን ብታውቁ በጣም ትገረማላችሁ።)

ጳውሎስ የሚለው ግን እንደዚያ አይደለም፤ ይልቁንም አስከ ምድር ዳርቻ ድረስ መንግሥቱን የማስፋፋትን ሥራ የመፈጸም መብት እንዳለን ነው የሚያመለክተው። የእርሱን ያለቀና ያበቃለት ሥራ እስከ ምድር ዳርቻ የማድረስን መብት ኢየሱስ ሰጥቶናል። ጠላት በታላቅ ቁጣና ዓመፅ ይህን ስለሚቃወም መከራ ይኖራል፤ ሆኖም፤ ያ መከራ ወደ ድል የሚያደርስ መከራ ነው የሚሆነው። ኢየሱስ እንዳለው፤ «የገሃነም ደጆችም አያሸንፉትም» (ማቴዎስ 16፡18 ይመ)። ይህ ጦርነትን ነው የሚያሳየው። ጉዞ ላይ ነን፤ በእግዚአብሔር ጸጋ የማስቻልና ብቁ የማድረግ ዐቅም ድል ለማድረግ እየወጣን ነው፤ ገሃነም ራሱ እንኳ አያስቆመንም ወይም አያሸንፈንም። ለዚህ ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል ማረጋገጫ አለን!

በክርስትና ጉዞአችሁ ሊገጥማችኋል የሚችል ማንኛውም ችግር፤ ሌላው ሰው ላይ፤ እንዲያውም፤ ራሱ ክርስቶስ ላይ የደረሰ መሆኑንና በድል የተወጣ መሆኑን አስታውሱ። ይህን በተመለከተ፤ «በዓለም ዙሪያ ያሉት ወንድሞቻችሁ ተመሳሳይ መከራ እንደሚቀበሉ አውቃችሁ በእምነት ጸንታችሁ ተቃውሙት» እያለ ጴጥሮስ ያበረታታናል (1ጴጥሮስ 5፡9)። እየተናገረለት ያለው መከራ እግዚአብሔር እንደሚፈልገው ሆነን ከመኖር ጋር እጅ ለእጅ ተያይዞ የሚሄድ ነው፤ በእርሱ ጸጋ ኃይል ጸንተን ስንቆም ግን፤ በአሸናፊነት እንወጣለን።

መሸነፍ የለብንም

አሁን፤ «ትጥቅን» በተመለከተ ወደ ሦስተኛው አስፈላጊ ነጥብ መጥተናል፤ ይኸውም መሸነፍ እንደሌለብን ማወቅ ነው። ቀጥሎ የምታነቡትን የኢየሱስ ቃል እንዲሁ ላይ ላዩን አትመልከቱት። እንደ ውሃ ጠጡት፤ በጥልቀት አሰላሰሉት።

1. David W. Bercot, editor, *A Dictionary of Early Christian Belief* (Peabody, M.A.: Hendrickson, 1998).

ስሙ! እንግዲህ... በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ፤ የሚጎዳችሁም አንዳች ነገር አይኖርም። (ሉቃስ 10፡19)።

ይህ ቃል በውስጡ ብዙ ነገር ይዞአል! በመጀመሪያ ደረጃ፣ ስሙ ከሚለው ቃል በማያያዝ ምን ያህል ትኩረት እንደ ሰጠው አስተውሉ። የቃለ አጋኖ ምልክቱን ልብ አድርጉ። ተርጓሚዎቹ በኢየሱስ ንግግር ውስጥ የቃለ አጋኖ ምልክት ከጨመሩ፣ ከፍተኛ ትኩረት መስጠት አለብን ማለት ነው። ከብደት ያለው ቃል ነው ማለት ነው።

በመቀጠል፣ አንዳንድ ኃይሎች ላይ ወይም አብዛኞቹ ኃይሎች ላይ ሳይሆን፣ በጠላት ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን እንደ ተሰጠን ይናገራል። በጠላት ኃይል ሁሉ ላይ መቶ በመቶ ሥልጣን ያላችሁ መሆኑ ብቻ ሳይሆን ሰይጣን እናንተ ላይ ከሚያሰማራቸው ክፉ ኃይሎችም ላይ በጣም የበለጠ ኃይል ሰጥቷችኋል። «በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ» የሚለው፣ «ለእኛ ለምናምነው ከሁሉ በላይ ታላቅ የሆነውን ኃይሉን» እንድናውቅ ጳውሎስ ለእኛ ከጸለየው ጋር ይያያዛል፤ ያ ኃይል፣ «ከግዛትና ከሥልጣን፣ ከኃይልና ከኃይትነት... ሊሰየም ከሚችለው ስም ሁሉ በላይ ነው» (ኤፌሶን 1፡19-21)። በላይ ብቻ ሳይሆን ከሁሉም የበለጠ የበላይ! በጠላት ኃይል ሁሉ ላይ የበለጠ ሥልጣንና ኃይል ያለን ብቻ ሳይሆን፤ ተጨማሪ ድጋፍ የሚሆንን፣ ተጨማሪ አስደናቂ ሐቅ አለ። «ልጆች ሆይ፣ እናንተ ከእግዚአብሔር ናችሁ፤ እነርሱንም አሸንፋችኋቸዋል (የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈሶችን) ምክንያቱም በእናንተ ውስጥ ያለው በዓለም ካለው ይበልጣል» (1ዮሐንስ 4፡4)። ክፉ መናፍስት ሁሉ የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈሶች ናቸው፤ የመከራ ሁሉ ምንጭም እነርሱ ናቸው። እኛ ውስጥ ያለውና ብቁ የሚያደርገን እርሱ፣ ሰላሸንፋቸው እኛም አሸንፈናቸዋል።

ሉቃስ 10፡19፣ «የሚጎዳችሁም አንዳች ነገር አይኖርም» የሚለውን የኢየሱስ ተስፋ ቃል ይጠቅሳል። እናንተን የሚጎዳ ምንም ክፉ ኃይል፣ የለም! በሸንፈት የምታበቁበት ምንም ጦርነት አይገጥማችሁም። ስትዋቱ፣ እግዚአብሔር በሰጣችሁ መሣሪያ በጽናት ተዋጉ፤ እንደዚያ ከሆነ ሁሉም የበላይ ትሆናላችሁ። ለዚህም ቢሆን የቃሉ ማረጋገጫ አለን፤ «በክርስቶስ ሁልጊዜ በድል አድራጊነት እያዞረ ለሚመራን... አምላክ ምስጋና ይሁን» (2ቆሮንቶስ 2፡14)።

እርሱን የምንሰማ ከሆነ በማንኛውም ሁኔታ፣ በማንኛውም ውጊያ ውስጥ፣ እግዚአብሔር በአሸናፊነት ይመራናል። ዮሐንስ ይህን ያረጋግጣል፤

ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ዓለምን ያሸንፋል። ዓለምን የሚያሸንፈውም እምነታችን ነው። (1ዮሐንስ 5፡4)

ዓለም እኛ ላይ የሚወረውረውን ማንኛውንም ነገር የሚያሸንፍ እምነታችን ነው። ሰይጣን፣ «የዚህ ዓለም አምላክ» ተብሎ መጠራቱን አትርሱ። በድል የምንወጣበትን መንገድ ቀድሞውኑ እግዚአብሔር ሰላዘጋጀልን እኛ ላይ መወርወር የሚሞክረውን ማንኛውንም ነገር እናሸንፋለን።

ዮሐንስ እንደሚነግረን ዓለምን የሚያሸንፈውና የሚያንበረክከው እምነታችን ነው። ለመሆኑ፣ እምነት ለምን አስፈለገ? ምክንያቱም ለማሸነፍ ወደሚያስችለን ኃይል የመግባትን ጸጋ (ዐቅም) የሚሰጠን እምነት በመሆኑ ነው። በእግዚአብሔር ጸጋ በሕይወት መንገዱ እንዳለብን ተመልክተን ነበር። ይሁን እንጂ፣ ምንም እንኳ ለሁሉም በነጻ የሚሰጥ ቢሆንም፣ እምነት ከሌለን (ካላመንን) ያንን ጸጋ አናገኝም፤ እምነት ወደሚገጥመንና ልናሸንፈው ወደሚገባን ሁኔታ የእግዚአብሔር ጸጋ (ኃይል) ወደ እኛ የሚመጣበት መስመር ነው። ጳውሎስ፣ «አሁን ወደ ቆምንበት ጸጋ በእምነት መግባት ችለናል» ይላል (ሮሜ 5፡2)።

የእግዚአብሔር ጸጋ ነጻ ስጦታ ነው፤ ለልጆቹ ሁሉ የተሰጠ ነው፤ ሆኖም፣ «በጸጋው ቃል» ካላመንን፣ (እምነት ከሌለን) ምንም ጸጋ የሚኖረን እንኳ አይመስልም፤ «ሊያንጸቅሁና በቅዱሳኑ ሁሉ መካከል ርስት ሊያወርሳችሁ ለሚችለው ለጸጋው ቃል ዐደራ እሰጣችኋለሁ» ይላል ጳውሎስ (ሐዋርያት ሥራ 20፡32)። ለእግዚአብሔር ክብር በሕይወት ሊነግሡበት የሚገባውን ርስት ሊሰጣቸው ወደሚችለው ማለትም - ወደ ጸጋው ቃል ያመለክታቸዋል።

ጸጋ፣ ማንኛውንም ውጊያ ለማሸነፍ በቂ ነው

«መታጠቅን» በተመለከተ፣ ይህ ወደ አራተኛው አስፈላጊ እውነት ያመጣናል፤ ይኸውም በሚገጥመን ማንኛውም ችግር ላይ ለመግዛት የእግዚአብሔር ጸጋ በቂ ኃይል ያለው መሆኑ ነው።

ይህን ጳውሎስ በግል ሕይወቱ ከገጠመው ትግል ማየት እንችላለን። የነበረው ማስተዋል፣ በየጊዜው ይቀበል የነበረው መገለጥ፣ ለጨለማው መንግሥት እጅግ ጎጂ ሆነው ነበር። ከመንፈስ ቅዱስ የተቀበላቸው እውነቶች በዘመኑ የነበሩ አማኞችን በጣም አጠንክረው ነበር። ወደ ፊት የሚመጣውን ትውልድ በተመለከተም ይህ እንደ ተጠበቀ ይሆናል። ስለዚህም ጳውሎስ እንዲህ ሲል ጻፈ፡

ከዚህ ታላቅ መገለጥ የተነሣ እንዳልታበይ የሥጋዬ መውጊያ እርሱም የሚያሠቃየኝ የሰይጣን መልእክተኛ ተሰጠኝ።

(2ቆሮንቶስ 12፥7)።

ጳውሎስን ያጋጠመው ይህ «መውጊያ» በመጽሐፍ ቅዱስ መምህራን መካከል አለመግባባት ፈጥሮአል። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን እንደዚያ መሆን አልነበረበትም፤ እስቲ ይህን አለመግባባት ማስተካከል እንሞክር።

በመጀመሪያ ደረጃ፣ «የሥጋዬ መውጊያ» የሚለውን ነገር ለጳውሎስ የሰጠው ማን ነበር? መቼም፣ እግዚአብሔር ሊሆን እንደማይችል ግልጽ ነው፤ ምክንያቱም፣ «የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፣ አትታለሉ። በጌታ ስወታና ፍጹም በረከት ሁሉ ከላይ ከሰማይ ብርሃናት አባት ይወርዳሉ፤ በእርሱ ዘንድ መለዋወጥ፣ ከመዞር የተነሣ የሚያርፍ ጥላ የለም» ተብሎ ተነግሮናል (ያዕቆብ 1፥16-17)። መልካም ወይም ፍጹም ያልሆነ ነገር ከእግዚአብሔር ይመጣል በማለት የምናስብ ከሆነ ተታልለናል ወይም ተሳሳተናል ማለት ነው። የሰይጣን መልእክተኛ በምንም ዓይነት መልካም፣ ከዚያም አልፎ ፍጹም ሊሆን አይችልም። ምናልባትም፣ «ጳውሎስ እንዳይታበይ ሰላደረገ በዘወርዋራ መንገድ ቢሆን እንኳ መልካም ነው» የሚሉ ሰዎች ሊኖሩ ይችላሉ። ሐዋርያው ያዕቆብ፣ «እግዚአብሔር በክፉ አይፈተንም፤ እርሱም ማንንም አይፈትንም» በማለት ይህን የተሳሳተ ሐሳብ ያፈርሳል (ያዕቆብ 1፥13)።

እስቲ የያዕቆብን ቃል ተመልከቱ፤ «እግዚአብሔር... ማንንም በክፉ አይፈትንም።» ያንን የሰይጣን መልእክተኛ የላከ እግዚአብሔር ሊሆን አይችልም፤ እንደዚያ ከሆነ ጳውሎስን በክፉ እየፈተነው ነው፤ ስለዚህም በያዕቆብ በኩል የተነገረው ሐሰት ነው ማለት ነው። እግዚአብሔር ደግሞ አይዋሽም። ስለዚህም ያለ ምንም ማመንታት ያ «መውጊያ» ከእግዚአብሔር አይደለም ብለን መደምደም እንችላለን።

በሁለተኛ ደረጃ፣ የጳውሎስ ሥጋ መውጊያ ምን ነበር? አንዳንድ ሰዎች በሽታ፤ የዐይን ሕመም ወይም ሥጋው ላይ የነበረ አንድ ዓይነት ድካም ነበር ይላሉ። ለዚህ አባባላቸው መሠረት የሚያደርጉት ጳውሎስ ቀጥሎ የጻፈውን ነው።

ይህ ነገር ከእኔ እንዲወገድልኝ ጌታን ሦስት ጊዜ ለመንሁት፤ እርሱ ግን፣ «ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ኃይሌ ፍጹም የሚሆነው በድካም ጊዜ ነውና» አለኝ። ስለዚህ የክርስቶስ ኃይል በእኔ ያድር ዘንድ ይበልጥ ደስ እያለኝ በድካሜ እመካለሁ። (2ቆሮንቶስ 12፥8-9)

ከላይ ባለው ጥቅስ ውስጥ ያሉትን ድካምና ሕመም የተሰኙት ቃሎች ለየት ብለው እንዲጻፉ አድርጌአለሁ። በመጀመሪያ ሁለተኛው ላይ ላተኩር። «በድካሜ» ከሚል አባባሉ በመነሣት አንዳንድ ግራ የገባቸው መምህራን የጳውሎስ የሥጋ መውጊያ አካላዊ ሕመም ነው ብለዋል። ድካም ለሚለው የግሪክ ቃል አስቴንያ (asthenia) ሲሆን አዲስ ኪዳን ውስጥ ዐሥራ ሁለት ጊዜ ጥቅም ላይ ውሏል። ወንጌሎቹ ውስጥ ይህ ቃል ብዙ ጊዜ የሚገልጸው አካላዊ ሕመምን ነው። መልእክቶቹ ውስጥ ግን ሰብዓዊ ድካምን ማለትም በራሳችን ችሎታ አንድን ነገር ለመፈጸም ወይም ለማሸነፍ ዐቅም የሌለን መሆኑን ለማመልከት ነው ጥቅም ላይ የዋለው። በእንዲህ ባለ መልኩ ከተቀመጠ የሚያመለክተው አካላዊ ሕመምን አይደለም ማለት ነው።

ለዚህ ምሳሌ የሚሆነን፣ «እንዲሁም ደግሞ መንፈስ በድካማችን ያግዘናል፤ እንዴት መጸለይ እንደሚገባን አናውቅም፤ መንፈስ ግን በቃላት ሊገለጥ በማይችል መቃተት ለእኛ ይግልጽናል» የሚለው ሮሜ 8፥26 ነው። እዚህም ላይ ድካም ለሚለው ግሪክኛው ቃል አስቴንያ ነው ጥቅም ላይ የዋለው። መቼም፣ ክርስቲያኖች ሁሉ በሽተኞች፣ ሕመምተኞች ናቸው ማለት አይቻልም። ታዲያ፣ ከምልጃ ጸሎት አንጻር ማንኛውም አማኝ ያለበት ድካም ምንድነው? መልሱ፣ ከሰብዓዊ ውሱንነታችን የተነሣ እንዴት መጸለይ እንዳለብን የማናውቅበት ጊዜ አለ የሚለው ነው።

ለምሳሌ፣ እናቱ በአንድ አገር ብትሆንና እኔ ደግሞ በሌላ አገር ብሆን፣ በጣም ጸሎት የሚያስፈልገው አንድ አጣጣሪ ነገር ቢፈጠር፣ እርሷ ግን ከእኔ ጋር መገናኘት ባትችል፣ ከሰብዓዊ ውሱንነቱ የተነሣ ያለችበትን ሁኔታ ማወቅ አልችልም። መንፈስ ቅዱስ ግን ለእርሷ እንድጸልይ በመምራት በዚህ ውሱንነት (ድካም) ውስጥ ይረዳኛል። በድጋሚ ይህ አስቴንያ የተሰኘው ግሪክ ቃል ከተፈጥሮአዊ ሰብዓዊ ድካም ጋር እንጂ፣ ከአካላዊ ድካም (ሕመም) ጋር ምንም ግንኙነት የለውም።

ሌላው ምሳሌ ሊሆነን የሚችል ዕብራውያን 4፥15 ላይ ያለው፣ «በድካማችን የማይራራልን ሊቀ ካህናት የለንምና፤ ነገር ግን እንደ እኛ በማንኛውም ነገር የተፈተነ ሊቀ ካህናት አለን፤ ይሁን እንጂ፣ ምንም ኃጢአት አልሠራም» የሚለው ነው። ድካም ለሚለው ግሪክኛ ቃል ያው አስቴንያ ነው። በድጋሚ ይህ ግሪክኛ ቃል አካላዊ ሕመምን ሳይሆን ከእግዚአብሔር ችሎታ ጋር ሲነጻጸር የእኛን ሰብዓዊ ደካማነት ነው የሚያመለክተው። እኛ የሚገጥመንን ውጣ ውረድ ለመለማመድና ውጤት ባለው መንገድ እንዲረዳን ኢየሱስ በፈቃደኝነት ሰብዓዊ ድካማችን ወሰደ። «ከኃጢአት በቀር በሁሉም ነገር ተፈትኖአል» የሚለው ሕመምን ሳይሆን፤

በዚህ ምድር ሕይወቱ ዘመን በፈቃደኝነት የተቀበለውን ሰብዓዊ ድካምን ነው የሚያመለክተው፡፡

እንግዲህ ይህን በእስምሮአችን በመያዝ ቀደም ሲል የተመለከትነውን የጳውሎስ ቃል ብናነብ የበለጠ ግልጽ ይሆንልናል፡፡ ቀጥሎ ያለውን እናንብብ፤

ይህ ነገር ከእኔ እንዲወገድልኝ፤ ጌታን ሦስት ጊዜ ለመንሁት፤ እርሱ ግን፤ «ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ኃይሉ ፍጹም የሚሆነው በድካም ጊዜ ነውና አለኝ፡፡ ስለዚህ የክርስቶስ ኃይል በእኔ ያድር ዘንድ ይበልጥ ደስ እያለኝ በድካሜ እመካለሁ፡፡ (2 ቆሮንቶስ 12፡8-9)

እዚህም ላይ ድካምና ሕመም የተሰኙት ቃሎች ለየት ብለው እንዲጻፉ አድርጌአለሁ፡፡ ምክንያቱም ሁለቱም አስቴኔያ ከሚል ግሪክኛ ቃል ነው የመጡት፡፡ ስለሆነም የጳውሎስን ቃል በዚህ መንገድ በቀላሉ መተርጎም ይቻላል፤

«ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ምክንያቱም ኃይሉ ፍጹም የሚሆነው ሰው ዐቅም ሲያጣ ነውና» አለኝ - ስለዚህ የክርስቶስ ኃይል በእኔ ያድር ዘንድ ይበልጥ ደስ እያለኝ ዐቅም በማጣቴ አመካለሁ፡፡

እንዲያውም ይህ ምንባብ በሌሎች ትርጉሞች በዚሁ መንገድ ተተርጎመዋል፡፡ ከእነዚህ አንዱ፡ «ለአንተ የሚያስፈልግህ የእኔ ችሎታ ነው፡፡ አንተ ስትደክም የእኔ ኃይል የበለጠ ብርቱ ይሆናል፤ ስለዚህ ክርስቶስ ኃይሉን የሚሰጠኝ በዚህ መንገድ ከሆነ ደስ እያለኝ በደካማነቴ እመካለሁ» የሚለው በዘመናዊ እንግሊዝኛ የቀረበ መጽሐፍ ቅዱስ ሊሆን ይችላል፡፡

መንፈስ ቅዱስ እያመለከተ ያለው በሽታን ብቻ ነው ብለን የምናስብ ከሆነ፤ ራሳችንን እያታለልን ነው ማለት ነው፡፡ ነገሩ እንደዚያ ቢሆን ኖሮ ምንባቡ፤ «ኃይሉ የሚበረታው አንተ ስትታመም ነው፡፡ ስለዚህ ክርስቶስ ኃይሉን የሚሰጠኝ እኔ ስታመም ከሆነ ደስ እያለኝ ሕማሙን እችላለሁ» ይል ነበር ያ ደግሞ በጣም ግራ የሚያጋባ አይሆንም ነበር ትላላችሁ? በሚገባ ከፈተሽነው ይህ አስተሳሰብ ምንኛ የተሳሳተ መሆኑን ማየት እንችላለን፡፡

በተጨማሪም መልእክቱን በሙሉ በፀውዱ መሠረት ካነበብነው ጳውሎስ እየተናገረ ያለው ስለ ሕመም ወይም በሽታ እንዳይደለ ግልጽ ይሆንልናል፡፡ «የሰይጣን መልእክተኛ» የተባለው እንዴት እያጠቃው ስለ ነበረበት ሁኔታ ጳውሎስ ሲናገር፤

አይሁድ ለአርባ ጅራፍ አንድ የቀረው አምስት ጊዜ ገርፈውኛል፡፡ ሦስት ጊዜ በዱላ ተደብድቤአለሁ፤ አንድ ጊዜ በድንጋይ ተወግሬአለሁ፤ ሦስት ጊዜ የመርከብ አደጋ ደርሶብኛል፤ አንድ ጊዜ ሌሊትና ቀን በባሕር ላይ አድሬአለሁ፤ ብዙ ጊዜ በጉዞ ተንከራትቻለሁ፤ ደግሞም ለወንዝ ሙላት አደጋ፤ ለወንበዴዎች አደጋ፤ ለገዛ ወገኖቼ አደጋ፤ ለአሕዛብ አደጋ፤ ለከተማ አደጋ፤ ለገጠር አደጋ፤ ለባሕር አደጋ፤ እንዲሁም ለሐሰተኞች ወንድሞች አደጋ ተጋልጬ ነበር፡፡ ብዙ ደክሜአለሁ፤ ብዙ እንቅልፍ አጥቻለሁ፤ ተርቤአለሁ፤ ተጠምቻለሁ፤ ብዙ ጊዜ ምግብ ሳልቀምስ ኖሬአለሁ፤ በብርድና በራቁትነት ተቆራምጃለሁ... መመካት ካለብኝ ደካማነቴን በሚያሳዩ ነገሮች እመካለሁ - ብሏል፡፡ (2ቆሮንቶስ 11፡24-27፤30)

ጳውሎስ በተደጋጋሚ እርሱን ለማጥፋት የሞከረ የሰይጣን መልእክተኛ ያደረሳቸውን መከራዎች ይዘረዝራል፡፡ በራሱ ችሎታ እንዲህ ያሉ ያልተጠበቁ ችግሮችን ጳውሎስ መከላከል ወይም ማስቆም አይችልም፡፡ በዚህም ምክንያት፤ «ደካማነቴን በሚያሳዩ ነገሮች እመካለሁ» አለ፡፡ በዚህ መልእክት የተጠቀሰው «ድካም» ወይም፤ «የሥጋ መውጊያ» ከክፉ የዓይን ሕመም፤ ከበሽታ፤ ከደዌ ወይም ከማንኛውም አካላዊ ሕመም ጋር የሚያገናኘው ነገር እንደሌለ በጣም ግልጽ ነው፡፡

የጳውሎስ፤ «የሥጋዬ መውጊያ» ከበሽታ ጋር ምንም ግንኙነት እንደሌለው በማመልከት ረገድ በጣም ራቅ ብለን መሄድ ካስፈለገ፤ በሌሎች የቅዱሳት መጻሕፍት ክፍሎችም ጥቅም ላይ የዋለበትን ሁኔታ እንመልከት፡፡ ከአሁን ውጪ ይህ ሐረግ ሦስት ጊዜ ጥቅም ላይ ውሏል፤ ሦስቱም የሚገኙት ብሉይ ኪዳን ውስጥ ነው፡፡ ሦስቱም በተደጋጋሚ እስራኤላውያንን ያጠቁ የነበሩ ከነዓናውያንን ይመለከታሉ፡፡ «የምድሪቱን ነዋሪዎች አሳዳችሁ ሳታስወጧቸው ብትቀሩ ግን፤ እንዲኖሩ የተዋችኋቸው ሰዎች ለዐይናችሁ ስንጥር፤ ለጉናችሁም እሾክ ይሆኑባችኋል፡፡ በምትኖሩበትም ምድር ችግር ይፈጥሩባችኋል» በማለት እግዚአብሔር ለሕዝቡ ተናግሮ ነበር (ዙኑልቁ 33፡55)፡፡ በእያንዳንዱም ጊዜ፤ «የጉን እሾክ» በሚል ተለዋጭ ዘይቤ የተገለጹት ፍሬያማ ሕይወትን የሚያጨናግፉ ተቃዋሚ ሰዎች ናቸው፡፡ ይህ ሐረግ አንድም ጊዜ በሽታን ወይም ደዌን ለማመልከት ብሉይ ኪዳን ውስጥ ጥቅም ላይ በፍጹም አልዋለም፡፡ የቅዱሳት መጻሕፍት ምሑር የነበረው ጳውሎስ በየሄደበት ሁሉ ይገጥመው የነበረውን ችግር ለማመልከት በተመሳሳይ መልኩ በዚህ ሐረግ ተጠቅሟል፡፡

ታላቅ የአስተሳሰብ ለውጥ

በተደጋጋሚ እየገጠመው በነበረው መሰናክል፤ ችግሮች፤ ፈተናዎችና ሰደቶች ሳውሎስ በጣም ሳያዝን አልቀረም፤ አንዴ ሳይሆን ሦስት ጊዜ፤ ከእነዚህ ነገሮች በስተጀርባ የነበረ ሰይጣናዊ ተፅዕኖን እንዲያስወግድለት ወደ እግዚአብሔር ፎካኝ፤ መጀመሪያ ላይ እግዚአብሔር ለጳውሎስ መልስ ያልሰጠው ጥያቄው የተሳሳተ ስለ ነበር መሆኑን አምናለሁ፤ ጳውሎስ ካለ ቦታው መልስ እየጠበቀ ነበር፤ ከሦስተኛው የጳውሎስ ጥያቄ በኋላ፤ እግዚአብሔር አበራለት፤ በእርሱ ውስጥ ያለውንም መፍትሔ ሰጠው፤

አሁንም ገና አሳስተዋልክም? በጠላት ኃይል ሁሉ ላይ ጸጋዬን (የማይከፈልበት የማስቻል ዐቅም) ሰጥቼሃለሁ፤ ስለሆነም፤ ለአንተ የሚያስፈልግህ የእኔ ጸጋ (የማስቻል ዐቅም) ብቻ ነው፤ ምክንያቱም በሰብዓዊ ችሎታህ ማድረግ በማትችለው ማንኛውም ነገር ላይ ኃይሉን ይገልጣል፤ በሌላ አነጋገር፤ ተቃውሞው ታላቅ የመሆኑን ያህል፤ አንተ ካመንህ የእኔ ጸጋም ታላቅ በሆነ ሁኔታ በሕይወትህ ሲገለጥ ታያለህ (2ቆሮንቶስ 12፥9 ደራሲው እንዳፍታታው)

ይህ ነገር ለጳውሎስ ግልጽ ከሆነለት በኋላ አስደናቂ ነገር መሆኑን ጀመረ፤ ከአንድ አስተሳሰብ መንገድ ወደ ሌላው የሚያሻግር፤ ታላቅ ወይም ሥር ነቀል ለውጥ አገኘ፤ በየጊዜው ይገጥመው ስለ ነበረው ሰይጣናዊ ተቃውሞ የነበረው ዝንባሌ ሁሉ ተለወጠ፤ ከዚያ በኋላ ከእርሱ እንዲወገድለት እግዚአብሔርን አልለመነም፤ ይልቁንም በጋለ ስሜት ተነሣሥቶ፤

ስለ ክርስቶስ በድካም፤ በስድብ፤ በመከራ፤ በስደትና በጭንቀት ደስ የምሰኘው ለዚህ ነው፤ ስደክም ያን ጊዜ ብርቱ ነኝ (2ቆሮንቶስ 12፥10) በማለት ጻፈ፤

አሁን የእርሱ ትምክህት፤ «ከዚህ ቅጽበት አንሥቶ በሚገጥመኝ ማንኛውም ችግር (ትሊፕሲስ) ላይ ምንም ዐቅም ስለሌለኝ ደስ ይለኛል!» የሚል ሆነ፤

በምንድነው ደስ ይለኛል የሚለው? ይህ እንዴት ሊሆን ቻለ? ጳውሎስ አእምሮውን ሳተ እንዴ? ወይስ እያጋነነ ነው? ወይስ እየዋሸ? በፍጹም፤ በእስትንፋስ መንፈስ ቅዱስ የተነሣሣ ሰው እንዲህ ያሉ ነገሮችን አያደርግም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር አይዋሸም፤ ታዲያ፤ አንድ ሰው በስድብ፤ በመከራ፤ በስደት፤ በጭንቀትና በሌሎች ችግሮች ደስ የሚሰኘው እንዴት ነው? መልሱ ቀላል ነው፤

ታላቅ ተቃውሞን ለማሸነፍ ታላቅ ኃይል ይጠይቃል፤ ያ ደግሞ ታላቅ ድል ያስገኛል፤

ከበድ ያለ ችግር ሲደርስባቸው ብዙ ክርስቲያኖች ደስ አይላቸውም፤ በእንዲህ ዐይነት ሁኔታ ውስጥ ከጠላት ጋር ውጊያ መግጠም ያስከፋቸዋል፤ ቀለል ያለ፤ ምችት ያለው፤ ለስላሳና ተቃውሞ የሌለው ሕይወት ቢኖራቸው ይመርጣሉ፤ ጳውሎስ የተረዳው እውነት እነርሱ ልብ ውስጥ የለም፤ ተቃውሞዎች ሁሉ ወደሚቀጥለው በክርስቶስ የማደግና የመብሰል ደረጃ የሚያደርጁባቸው ታላቅ ኃይል (ጸጋ) በውስጣቸው እንዲገለጥ መልካም አጋጣሚ መሆናቸውን አይገነዘቡም፤ እግዚአብሔር አስተሳሰቡን ከመለወጡ በፊት ጳውሎስም የሚገጥመውን ችግር በተመለከተ የዚህ ዓይነት ዝንባሌ ነበረው፤ ከእግዚአብሔር ያገኘው አንድ ቃል ግን አስተሳሰቡን ሁሉ ለወጠው፤ 2ኛ ቆሮንቶስን የጻፈው በ56 ዓ.ም. አካባቢ ነበር፤ ከጥቂት ዓመት በኋላ የሮሜ መልእክትን ጻፈ፤ በኋላ በጻፈው መልእክቱ ችግርን (ትሊፕሲስን) አስመልክቶ ያዳበረውን ፍጹም የተለየ ዝንባሌ ተመልክቱ፤

ከክርስቶስ ፍቅር የሚለየን ማን ነው? ችግር ነው ወይስ ሥቃይ ወይስ ስደት፤ ወይስ ረሃብ፤ ወይስ ዕራቁትነት፤ ወይስ አደጋ፤ ወይስ ሰይፍ?... በዚህ ሁሉ በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣን፤ (ሮሜ 8፥35፡37)፤

በተለይ፤ «በዚህ ሁሉ በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን» የሚለው ቃል ምንጊዜም በውስጣችሁ ይሁን፤ ታላቅ የአስተሳሰብ ለውጥ ከማድረጉ በፊት ጳውሎስ፤ ከችግር ጋር መጋፈጡ እንዲያበቃ እግዚአብሔርን ሲለምን ነበር፤ አሁን ግን መልእክቱ ፍጹም የተለየ መልክ ይዟል፤ የእግዚአብሔር ጸጋ መከራን በትዕግሥት ለመቀበል ብቻ ሳይሆን፤ አስደናቂ ድል ለማግኘትም ከበቂ በላይ ነው፤ አሁን የጳውሎስ ዐቋም፤ «በክርስቶስ የበለጠውን ድል እንዳገኝባቸው ተቃውሞዎችን ደጋግማችሁ አምጡ» የሚል ሆኗል፤ ጳውሎስ መከራ ለመቀበል «ታጥቋል» ከውጊያው በፊት ከነበረው ይልቅ፤ የበለጠ ብርቱ ሆኖ ለመውጣት፤ ድል ለማድረግ ለመዋጋት ታጥቋል፤

ፈተናን እንደ አንድ ዐይነት ዕድል ማየት

በመጨረሻም፤ «ታጥቀን የምንገኘው» ከውጊያው በፊት፤ በውጊያው ውስጥና ከውጊያው በኋላ መከራን በተመለከተ በልባችንም ሆነ በአእምሮአችን ጽናት ያለው ተስፋ ሲኖረን ነው፤ ከእንግዲህ እንደ አንድ ዐይነት ዕድል

እንጂ፤ ፈተናዎችና ችግሮችን እንደ መሰናከል ስለማናያቸው እነርሱን በተመለከተ አዎንታዊ ዝንባሌን መያዝ እንችላለን!

ሐዋርያው ያዕቆብ፤ «ወንድሞች ሆይ፤ ልዩ ልዩ መከራ ሲደርስባችሁ እንደ ሙሉ ደስታ (ዕድል) ቁጠሩት» በማለት ይጽፋል (ያዕቆብ 1፡2)። ጦርነቱ ቀድሞውኑ በክርስቶስ በድል መጠናቀቁንና ድጋፍ የሚሆነን ሥልጣንና የሰማይ ኃይል እንዳለን እናውቃለን። እጅ ካልሰጠን፤ በጽናት ቆመን ከተዋጋን፤ ሁሌም አሸናፊዎች ሆነን እንወጣለን። እግዚአብሔር ለሕይወታችን ያለው ፈቃድና የመጨረሻ ፍጻሜም ይኸው ነው።

ሮሜ 8፡31 ላይ ጳውሎስ፤ በድፍረት እንደሚለው፤ «እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ፤ ማን ሊቃወመን ይችላል?»

9

በጸጋው በርቱ

ተጋድሎአችን ከሥጋና ከደም ጋር ሳይሆን ከዚህ ከጨለማ ዓለም ገዢ፤ ከሥልጣናትና ከኃይላት እንዲሁም በሰማያዊ ስፍራ ካሉ ከርኩሳን መናፍስት ሰራዊት ጋር ነው።

ኤፌሶን 6፡12

እያንዳንዱ የእግዚአብሔር ልጅ ውጊያ ላይ ነው። እንደዚያ ካልሆነ ከዚህ ዓለም ነን ማለት ነው፤ የእግዚአብሔር ነን እያልን በማሰብ ራሳችንን አታልለንዋል ማለት ነው።

አባባሉ ከባድ መሆኑን እንደዘባለሁ፤ ግን እስቲ እውነታውን በምሳሌ እንዳቀርብ ፍቀዱልኝ። በአዶልፍ ሒትለር ዘመን በጀርመን እየኖራችሁ እንደ ነበር አስቡ። ይህ ጨቋኝ መሪ፤ ናዚ ጀርመን የኃላ ኃላ መላው የአውሮፓ አህጉርን ጨርሶ የምትቆጣጠርበት አዲስ ሥርዐት ማቋቋም ፈልጎ ነበር። እንደ እውነቱ ከሆነ ለሌሎች ሁሉ ጭፍን ጥላቻ ነበረው፤ በጣም የሚጠላው ግን የአይሁድ ዝርያ ያላቸውን ነበር። የጀርመን ዘር ከሆናችሁና፤ የአዶልፍ ሒትለርን አስተሳሰብ የማትቃወሙ ከሆነ፤ በምንም ዐይነት ሁኔታ ጥቃት ይደርስብናል ብላችሁ አትሰጉም።

ይሁን እንጂ፤ በትውልድ አይሁድ ከሆናችሁ ሕይወታችሁ ፍጹም የተለየ ሁኔታ ውስጥ ይሆናል። ጥቃትን በመፍራት በማያቋርጥ ስጋት ውስጥ ትኖራላችሁ። በየትኛውም ጊዜ ያልሆነ ሰም ሊሰጣችሁ፤ ሊተፋባችሁ፤ ሊትዘረፉ፤ ሊትሰረቁ ትችላላችሁ፤ እንዳትያዙ፤ ባርያ እንዳትደረጉ፤ ስቃይ እንዳይደርስባችሁና እንዳትገደሉ ነቅታችሁ ራሳችሁን መጠበቅ አለባችሁ። ብትወዱትም ብትጠሉትም እናንተም ውጊያ ላይ ናችሁ። አስተዋይና ንቁ የሆኑ አይሁድ ራሳቸውን አስታጥቀው ነበር፤ ከሒትለር ጭቆና አገዛዝ ለማምለጥም የሚያስፈልገውን ሁሉ ያደርጉ ነበር። እንደዚያ ያላደረጉ ማጉሪያ ካምፕ ውስጥ ታስረው የኃላ ኃላ ተገድለዋል።

ሰይጣንና ሰራዊቱ ከሒትለርም ሆነ ከናዚ አገዛዝ እጅግ በጣም የከፋ ናቸው። የዲያብሎስ ዘሮች ከሆናችሁ፤ የጥቃት ዲላማ አትሁኑም። ጦርነት

ውስጥ እንዳለ ሰው መዘጋጀትም አይኖርባችሁም፡፡ በዘመኑ የነበሩ ግብዝ መንፈሳዊ መሪዎችን ኢየሱስ፤ «እናንተ ከዚህ ዓለም ናችሁ» ብሏቸው ነበር (ዮሐንስ 8፡23)፡፡ በኃላም በደንብ እንዲገባቸው በማሰብ በቀጥታ፤ «እናንተ የአባታችሁ የዲያብሎስ ናችሁ» አላቸው (ዮሐንስ 8፡44)፡፡ ምንም እንኳ እነዚህ ሰዎች ሁሉን ቻይ እግዚአብሔርን እያገለገሉ እንደ ነበር ቢያምኑም፤ በእውነቱ ግን የዚህ ዓለምን ጨቋኝ መሪ እያገለገሉ ነበር፡፡

በእውነት ከእግዚአብሔር ከሆናችሁ፤ የምትኖሩበት ዓለም የእግዚአብሔር መንግሥት ለሆነ ማንኛውም ነገር ጠላት ስለሆነ፤ ዘወትር በተጠንቀቅ መሆን አለባችሁ፡፡ በሚከተለው ቃሉ ኢየሱስ ይህን አመልክቷል፤

ከዓለም ብትሆኑ ኖሮ ዓለም የራሱ እንደ ሆኑት አድርጎ በወደዳችሁ ነበር፤ ከዓለም ለይቼ ስለ መረጥኃችሁ የዓለም አይደላችሁም፤ ዓለም የሚጠላችሁም ለዚህ ነው፡፡ (ዮሐንስ 15፡19)

ዓለም የሚጠላችሁም... የሚለውን ልብ አድርጉ፡፡ ይህን ማድበስበስ አይቻልም፡፡ የዓለም ከሆናችሁ ዓለም የራሱ የሆኑትን ያቅፋል፤ የእግዚአብሔር ከሆናችሁ የዚህ ዓለም ሥርዐት ይቃወማችኋል፤ ይጠላችኋል፡፡

የጸጋ መሣሪያዎች

ስለዚህ በሚገባ መታጠቅን በተመለከተ አሁን ወደ ሌላው ጠቃሚ ገጽታ መጥተናል፤ ይኸውም፤ በክርስቶስ ኢየሱስ አማካይነት በተሰጠን መሣሪያ እንደሚገባ መጠቀምን ማወቅ ነው፡፡ መሣሪያዎቹ ብርቱ ናቸው፤ መንፈሳዊ ናቸው፤ ምክንያቱም ጳውሎስ፤ «የምንዋጋበት የጦር መሣሪያ የዚህ ዓለም መሣሪያ አይደለም፤ ይሁን እንጂ፤ ምሽግን ለመደምሰስ የሚችል መለኮታዊ ኃይል ያለው ነው» ብሏል (2ቆሮንቶስ 10፡4)፡፡

ምሽግ የሚያፈርስ፤ «መለኮታዊ ኃይል» ምንድነው? መቼም ይህ፤ እጅግ ድንቅ ከሆነው፤ በዋጋ ከማይገዛውና ለአማኞች ሁሉ በነጻ ከተሰጠው ከእግዚአብሔር ጸጋ በቀር ሌላ ሊሆን አይችልም፡፡ ይህን በመገንዘብ በመጀመሪያው መልእክቱ ጴጥሮስ ይህን ታላቅ እውነት እንዴት እንዳስፋፋው ለመመልከት ወደ ፊት እንግፋ፡፡ እንደዚያ እያደረግን እያለ ጸጋ በሚለው ቃል ምትክ ኃይል ወይም የማብቃት፤ የማስቻል ዐቅም፤ በሚሉ ቃላት መተካት እንችላለን፡፡ እነዚህ ቃሎች በልውውጥ ጥቅም ላይ መዋል የሚችሉ ናቸው፡፡

... ሁላችሁም እርስ በርስ በመከባበር ትሕትናን ልበሱ፤ ምክንያቱም፤ «እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሑታን ግን ጸጋን (ኃይል) ይሰጣል፡፡» ስለዚህ እርሱ በወሰነው ጊዜ ከፍ እንዲያደርጋችሁ ከእግዚአብሔር ብርቱ እጅ በታች ራሳችሁን ዝቅ አድርጉ፤ እርሱ ስለ እናንተ ስለሚያሰብ የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉት፡፡ ራሳችሁን የምትገዙ ሁኑ፤ ንቁም፤ ጠላታችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን በመፈለግ እንደሚያገዛ አንበሳ ወዲያ ወዲህ ይዞራል፡፡ በዓለም ዙሪያ ያሉት ወንድሞቻችሁ ተመሳሳይ መከራ እንደሚቀበሉ ዐውቃችሁ በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት፡፡ በክርስቶስ ወደ ዘላለም ክብሩ የጠራችሁ የጸጋ ሁሉ (የማብቃት የማስቻል) አምላክ ለጥቂት ጊዜ መከራ ከተቀበላችሁ በኃላ እርሱ ራሱ መልሶ ያበረታችኋል፤ አጽንቶም ያቆማችኋል ... ይህንን አጭር መልእክት የጻፍሁላችሁ ልመክራችሁና ይህ እውነተኛ የእግዚአብሔር ጸጋ (ኃይል) መሆኑን ልመሰክርላችሁ ብዬ ነው፡፡ በዚህ ጸጋ ጸንታችሁ ቁሙ፡፡ (1ጴጥሮስ 5፡5-12)፡፡

እነዚህን ጥልቅ የጴጥሮስ ቃሎች እጥርጥር አድርጌ ቶሎ ቶሎ እንዳቀርብ ፍቀዱልኝ፤ ከዚያ በጥቂት በጥቂቱ መልእክቱን እያዳበርሁ እሄዳለሁ፡፡ የዚህ መልእክት ዐቢይ ሐሳብ የእግዚአብሔር ጸጋ ነው፡፡ ጴጥሮስ እርስ በርሳችን እንድንከባበር በመምከር ይጀምራል፡፡ በሌላ አባባል ይህ፤ «በአንድ ዐይነት ተልዕኮ ሥር ሁኑ» የማለት ያህል ነው፡፡ ከዚያም እግዚአብሔር ለትሑታን ጸጋውን ይሰጣል ይላል፤ በራሳችን ብርታት ሳይሆን በእርሱ ጸጋ (ኃይል) የሚያስፈልገን እንደሚሟላ ተስፋ ስናደርግ ትሕትናችንን እያሳየን ነው፡፡

ጴጥሮስ እየተናገረ ያለው ስለ ምን ዐይነት ጭንቀት ነው? የሚያስፈልጉንን ነገሮች፤ ኃላፊነቶቻችንን፤ ችግሮቻችንን ወይም የተለያዩ ፍላጎታችንን የሚመለከቱ የሕይወት ጉዳዮች ናቸው፡፡ አንዳንድ የሚያሳስቡን ነገሮች ጊዜያዊ ሊሆኑ ይችላሉ፤ ከሁሉም በላይ ደግሞ ዘላለማዊ ሊሆኑ ይችላሉ፤ የመንግሥቱን ሙላት መለማመድና በእኛ ተፅዕኖ ሥር ላሉ ሌሎችም መትረፍ መቻልን የሚመለከቱ ሊሆኑ ይችላሉ፡፡ ይህን የጸጋ ተልዕኮ ለመፈጸም በምናደርገው ጥረት፤ ከዋናው ጠላታችን፤ ከዲያብሎስና ከሰራዊቱ ተቃውሞ ሊገጥመን ይችላል፡፡ እንዲያውም ሊውጠን ይችላል፤ ያ ግን የእግዚአብሔር ዕቅድ አይደለም፡፡ ስለዚህ በማንኛውም ሁኔታ ረጋ ያለ አእምሮ ሊኖረን ይገባል፤ የእግዚአብሔርን ኪዳን ተስፋ በሚገባ መረዳትና በጸሎትም መተጋት አለብን፡፡ እንዲህ ከሆነ የመንግሥቱን ዓላማ ለማራመድ

ሁሉም ዝግጁ መሆንና ወጤት ባለው ሁኔታ ዋናው ጠላታችንን መቃወም እንችላለን።

በዚህ ውጊያ ብቻችንን አይደለንም፤ ተመሳሳይ ዐይነት የጸጋ ተልዕኮ ያላቸው ወንድሞቻችንና እናቶቻችን በመላው ዓለም የውጊያው ተሳታፊዎች ናቸው። የዚህ ውጊያ መልካም ነገሩ፣ ብስለትና ብርታት የሚሰጥ መሆኑ ነው። ከእያንዳንዱ ድል በኋላ፣ በክርስቶስ ከፍተኛ ሥልጣን ወዳለበት ደረጃ እናድጋለን።

ጴጥሮስ ምንባቡን የሚያበቃው፣ ይህ፣ (ዓላማው) እውነተኛ የእግዚአብሔር ጸጋ ነው። በሚል ሐሳብን በሚያነቃቃ ቃል ነው። ከሁለት ሺህ ዓመት በፊት እውነተኛ ጸጋ ብሎ እንዲጽፍ የእግዚአብሔር መንፈስ ጴጥሮስን ማነሣሣቱ አይገርምም? ይህ በኢጋጣሚ አይደለም፤ በኃላፊው ዘመን የእግዚአብሔር ጸጋ፣ ኃጢአትን ወደ ማስተሰረያና የመንግሥተ ሰማይ መግቢያ ቲኬት ወደ መሆኑ ደረጃ (ሌላው ቢቀር በምዕራባውን አስተሳሰብ) ዝቅ እንደሚል መንፈስ ቅዱስ አስቀድሞ አውቆ ነበር። እውነተኛ የእግዚአብሔር ጸጋ እነዚህንም ይጨምራል፤ ይሁን እንጂ ከዚያም በላይ፤ ፊት ለፊታችን ላለው ተልዕኮ፣ ተፈጥሮአዊ ችሎታችንን አልፈን መሄድ የምንችልበትን ዐቅም ይሰጠናል። የዚህ ተልዕኮ ዋነኛ ገጽታ እግዚአብሔርን ለማክበርና መንግሥቱን ለማስፋት ሲባል ራሳችንን እንድንለይ ነው።

እንግዲህ ይህን ግንዛቤ በመያዝ፣ ብዙ አማኞች ደምቀው ማብራት ያልቻሉበትን ምክንያት መረዳት እንችላለን። ራስን መለየት የሚመጣው በተፋፋሪው ውጊያ ውስጥ ነው፤ ብዙዎቻችን ግን በውጊያው ውስጥ መሳተፍ አንፈልግም። እንደ እውነቱ ከሆነ፣ ዓለምን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ለማምጣት የምናደርገውን ጥረት ጠላት ተኝቶ አያይም። ተልዕኮአችንን አጥብቆ ይቃወማል፤ እኛም ጸንተን በመቆም እርሱን መቃወምና እግዚአብሔር የሰጠንን ግብ መፈጸም አለብን። ቀደም ሲል ያየነው ጥቅስ፡ «ይህ እውነተኛ የእግዚአብሔር ጸጋ ነው... በዚህ ጸጋ ጸንታችሁ ቁሙ» ይላል። ይህን ካነበብን በኋላ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ይበልጥ ጠንክሮ ያለ ቃል እንደ ጻፈለት እናያለን።

እንግዲህ ልጄ ሆይ፣ አንተ በክርስቶስ ኢየሱስ ጸጋ በርታ... እንደ ክርስቶስ ኢየሱስ በጌ ወታደር ከእኛ ጋር መከራን ተቀበል። (2 ጢሞቴዎስ 2፡1፣ 3)

የታዘብኩት ብዙዎቻችን ጢሞቴዎስ አካላዊ፣ ማኅበረ ሰባዊ፣ ስሜታዊ ወይም አእምሮአዊ ብርታት እንዲኖረው አልተነገረውም። በጸጋ እንዲበረታ ነው የተነገረው። ጸጋ የጀመርነውን በሚገባ ለመፈጸም የሚያስችለን መሣሪያ ነው። ከሃያ አምስት ዓመት በላይ በእገልግሎት ካላለፍኩ በኋላ የታዘብኩት ብዙዎቻችን በጸጋ መሣሪያ እየተጠቀምን አለመሆኑን ነው። ቀደም ሲል እንደ ተመለከትነው 98% ክርስቲያኖች ይህን በነጻ የሚገኝ ብርቱ መሣሪያ በሚገባ አልተረዱም። ብዙዎቻችንም በእጃችን ያለውን ነገር ገና አላወቅንም።

ወደ ሁለተኛው ጢሞቴዎስ ምዕራፍ 2 ከመምጣቱ ቀደም ሲል ጳውሎስ ወጣቱ የእግዚአብሔር ሰው ከተቃውሞና ከገጠመው ስደት ለመሸሸ መፈለጉን በተመለከተ እርምት አድርጎ ነበር። መረዳት እንደሚቻለው ወጣቱ ጢሞቴዎስ በጠላቶቹ ተደናግጦ ነበር፤ ጳውሎስ እንደ ነገረው በጽናት እየተቃወመና እየተዋጋ አልነበረም። እግዚአብሔር የፍርሃትን መንፈስ እንዳልሰጠው፤ ይልቁንም እርሱ የሰጠው የኃይልን፣ የፍቅርንና ራስን የመግዛትን መንፈስ እንደ ሆነ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ያሳስበዋል። አማኞች ሁሉ እንዳላቸው፣ ጢሞቴዎስም ማንኛውንም ተቃውሞ ለማሸነፍ የሚያስፈልገው ነገር ነበረው፤ ስለዚህም ያንን እንዲያነቃቃ፣ በክርስቶስ ባለው ጸጋም እንዲበረታ፣ ጳውሎስ ይመክረዋል (2 ጢሞቴዎስ 1፡6-7፤ 2፡1 ይመ)።

ወደ ተጠራንበት ከፍተኛ ያለ ደረጃ መድረስ፣ መናፈሻ ውስጥ ወዲያ ወዲህ መንሸራሸር አይደለም። በእግራችን አውራ ጣቶች ቆመን ትልቅነት ላይ መድረስ፣ ወይም ልዩ በሚያደርገን ሕይወት መሳተፍ አንችልም። ጳውሎስ፡ «እግዚአብሔር በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ላይ ስለ ጠራኝ፣ ሽልማት ለመቀዳጀት ወደ ግብ እፈጥናለሁ» በማለት አጽንዖት ሰጥቶ ይናገራል (ፊልጵስዩስ 3፡14)። እንግዲህ ወደ ላይ ከፍ ማለት ጳውሎስን እንኳ ይህን ያህል ትጋት ከጠየቀው ተቃውሞ ይኖራል ማለት ነው።

ምዕራፍ አንድ ላይ ያነበብነውን ራእይ አስታውሱ። ባለ ታሪኩ ማለት ጀልባ ይቀዝፍ የነበረው ሰውየ ከወንዙ ብርቱ ማዕበል በተቃራኒ ወደ ፊት ይገፋ፣ ይገፋ፣ ደጋግሞ ይገፋ ነበር። በኋላ ግን ዐቅሙ ሁሉ ተሟጠጠ። ለምን? ብዙ ዓለማቸውን ይቀጩ የነበሩ፣ ይስቁና ይዝናኑ የነበሩ፣ የተሳካለት የሚመስል ሕይወት ይኖሩ የነበሩ፣ ምንም ተቃውሞ የሌለባቸው ሰዎችን የያዙ ጀልባዎች በአጠገቡ ሲንሸራሸሩና አልፎ አልፎ እርሱን እያዩ ሲስቁበት አሁንም በምናቤ ይታየናል። የኃላ ኃላ ይህ እውነት ያልሆነ፣ ግን እውነት መስሎ ወደሚታይ ነገር አደረሰው። እንደ ማንኛውም፣ «ክርስቲያን»

የተመቻቸ ሕይወት ለመኖር ወሰነ። በጣም የሚገርመው ደግሞ እዚህ ውሳኔ ላይ ሲደረስ የነበረበት ተቃውሞ እየቀነሰ መምጣቱ ነው። እንዴት ያለ መሳት ነው።

እስቲ አንድ ምሳሌ እንመልከት። አንድ ከጦር ሚዳ ያፈገፈገ ወታደር፣ ውጊያ መስመር ላይ ያሉ ጓዶቹ ካሉበት ይልቅ፣ በጣም ፀጥተኛና ዘና ያለ ሕይወት ይኖራል። በመሠረቱ ውጊያው ገና አላበቃም ነበር፤ ይህ ወታደር ግን ወደ ኃላ ስላፈገፈገ ግጭት ውስጥ አልነበረም። ጀልባው ውስጥ እንደ ነበረው ሰውዬ ይህ ወታደርም ለጦርነት የተዘጋጀ ይመስላል፤ የደንብ ልብስ ለብሏል፤ ትጥቁን አሳምሯል፤ መትረፍን ይዟል። ያም ሆኖ ግን ምንም ተቃውሞ አይገጥመውም።

የተጠራው ክርስቶስን የምንመስል ሆነን ለመታየት ብቻ ሳይሆን፣ መንግሥቱን በማስፋፋትና የዲያብሎስን ሥራ በማፍረስ በእውነት ክርስቶስን እንድንመስል ነው (1 ዮሐንስ 3፥8 ይመ)። እንደዚያ ማድረግ ደግሞ ተቃቃሚና ዐመፅ ይደርስብናል ማለት ነው።

ችግርና መከራን ለማሸነፍ የሚያስፈልገን የእግዚአብሔር ጸጋ (ኃይል) መሆኑን ማስታወስ ይኖርብናል። ይሁን እንጂ፣ በእምነት በመጽናት ከጸጋው ጋር መተባበር አለብን፤ የዚያ እምነታችን መገለጫ ደግሞ የምንወስደው ርምጃ ነው። ጴጥሮስ በባሕሩ ላይ የተራመደ ጊዜ እንግዳና የማይቻል ነገር አድርጎ ነበር። ኢየሱስ፣ «ና» አለው፤ በዚያ ቃል ውስጥ ደግሞ ጴጥሮስ በባሕር ላይ እንዲራመድ የሚያስችል ጸጋ ነበር። ማመኑን ሲያቋርጥ ግን ጸጋው (ኃይሉ) ደከመ፤ እርሱም መሰጠም ጀመረ። «ና» በሚለው የኢየሱስ ቃል ውስጥ ጴጥሮስን ወደ ኢየሱስ ሊያደርሰው የሚችል፣ እንዲያውም እርሱ ቢፈልግ ኖሮ የገሊላ ባሕርን በሙሉ አቋርጦ መሄድ የሚያስችለው በቂ ጸጋ ነበር። ሆኖም እምነቱ ሲደክም፣ ጸጋው ዐቅም አጣ። በክርስቶስ ገደብ የሌለው ጸጋ አለን፤ ወደዚያ መግባት የምናገኘው በእምነት ብቻ ነው። «አሁን ወደቆምንበት ጸጋ በእምነት መግባት ችለናል» (ሮሜ 5፥2)።

ችግሩ ጸጋ መድከሙ ሳይሆን፣ የእኛ እምነት መላሉ ነው። ከዚህ የተነሣ ጸጋ ይቋረጣል። ከዚያም በገዛ ራሳችን ብርታት የምንዋጋበት ሁኔታ ላይ እንሆናለን። ወደ ቤታችሁ ውሃ ስለሚመጣበት ቧንቧ አለብን። ቧንቧው ከተቋረጠ ውሃ ወደ ቤታችሁ መምጣት አይችልም። እምነት ቧንቧ ሲሆን፣ ጸጋ ደግሞ በቧንቧው የሚመጣው ውሃ ነው።

እንዲህ ያለ ችግር እንዳይኖር ከተፈለገ፣ በእምነት ራሳችንን መገንባት አለብን። እንዴት? የእግዚአብሔርን ቃል በማጥናት፣ በምስጋና፣

በአምልኮ፣ ስለ ማንነቱና ስለ ጸጋ ስጦታው እግዚአብሔርን በማመስገን፣ በመንፈስ በመጸለይ። እምነታችንን ለመገንባት እነዚህን ነገሮች የማናደርግ ከሆነ፣ የኃላ ኃላ ማመናችንን ትተን ከእግዚአብሔር ይልቅ በገዛ ራሳችን ብርታት መኖር እንጀምራለን። ያኔ ዓለምን መግዛት የነበረብንን ሰዎች፣ ዓለም እኛን መግዛት ይጀምራል።

«በጌታችንና በአዳኞችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ... እደጉ» በማለት ጴጥሮስ የሚያበረታታን በዚህ ምክንያት ነው። (2 ጴጥሮስ 3፥18)። በእግዚአብሔር ኃይል የማደግ ኃላፊነት ተሰጥቶናል። ያን የምናደርገው ደግሞ እምነታችንን በመገንባት ነው፤ ያኔ በእምነት እንጨምራለን። ጳውሎስ፣ «ጳድቅ በእምነት ይኖራል ተብሎ እንደ ተጻፈ የእግዚአብሔር ጽድቅ ከእምነት ወደ እምነት በእርሱ ይገለጣል» ይላል (ሮሜ 1፥17)። እስቲ በዚህ መልኩ አስቡት፤ እምነታችሁ ባደገ መጠን፣ «ቧንቧው» ይሰፋል፤ በዚህም ምክንያት ብዙ ውሃ (ጸጋ) ይኖራችኋል። ስለዚህም የበለጠ ኃላፊነት ሊሰጣችሁ ይችላል።

እንደ የዕብራውያኑ መልእክት ጸሐፊ እኔም ከልቤ፡
የዛለውን ክንዳችሁንና የደከመውን ጉልበታችሁን አበርብ...
ለእግራችሁ ቀና መንገድ አብጁ... ከእናንተ ማንም የእግዚአብሔር ጸጋ እንዳይጎድልበት (ዕብራውያን 12፥12-13;15) በማለት አበረታታችኋለሁ።

ከእግዚአብሔር ጸጋ ወደ ኃላ ማለት፣ ከጠላት ተቃውሞ ማፈግፈግ፣ ገለልተኛ መሆንና ደንታ ቢስ መሆን ማለት ነው። እጅግ ታላቅ ከሆነ የእግዚአብሔር ጸጋ፣ ከልዕለ ተፈጥሮአዊው ኃይል ወደ ኃላ የሚባለው ለምንድነው? የሚያስችልና ብቁ የሚያደርግ አስደናቂውን ጸጋ ተግባራዊ የማናደርገው ለምንድነው?

ውጊያ ውስጥ ነን፤ ብርቱዎች ሆነን መጨረስ የምንችለው በእምነት ስንጸና ብቻ ነው። መጽናት ጌታን ደስ ማሰኘትና ለጨለማው መንግሥት እውነተኛ ስጋት መሆን ማለት ነው። የተጠራው ለዚህ ነው፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በማገልገል ፍጻሜያችንም ሆነ አለን የምንለው መብታችን ይኸው ነው።

10

የትሕትና መሣሪያ

ሁላችሁም እርስ በርስ በመከባበር ትሕትናን ልበሱ ያዘጋጁ፤ «እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሕትና ግን ጸጋን ይሰጣል።» ስለዚህ እርሱ በወሰነው ጊዜ ከፍ እንዲያደርጋችሁ ከእግዚአብሔር ብርቱ እጅ በታች ራሳችሁን ዝቅ አድርጉ፤ እርሱ ስለ እናገሉ ስለሚያስብ የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉት።

፲፮፡፲፭ 5፡5-7

እርስ በርስ ተከባበሩ... ትሕትናን ልበሱ... ራሳችሁን ዝቅ አድርጉ።»

ጴጥሮስ ከላይ የተናገራቸው ቃሎች ውጤታማ ሕይወት ለመኖርና በማንኛውም የሕይወት ገጽታ የተጀመረውን እንደሚገባ ለመጨረስ ወሳኝ ናቸው። ሐዋርያው የሚጀምረው፤ «እርስ በርስ ተከባበሩ» በሚል ትእዛዝ ነው። በዚህ ዐውድ መሠረት መከባበር ወይም አንዳችን ለሌላው መግዛት፤ «በእንድ ዐይነት ተልዕኮ ሥር መተባበር» ማለት ነው። በስፋት የሚለያይ ሰብዕና፤ ብርታትና ፍላጎት ያለን እንደ መሆናችን መጠን ይህን ማድረግ እንዴት ይቻላል? ትሕትናን በመልበስ፤ እግዚአብሔር ትዕቢተኛን ይቃወማል፤ እኛ ደግሞ እግዚአብሔር እንዲቃወመን አንፈልግም! በሌላ በኩል ደግሞ ለትሕትና ጸጋን (ኃይል) ይሰጣል።

ስለዚህ ጥያቄው ትዕቢተኛ ማን ነው? ትሕትና ማን ነው? የሚል ነው።

ትሕትና የእግዚአብሔርን ጸጋ ይቀበላሉ

በእውነት ትሕትና የሆኑ ክርስቲያኖች በሚያስቡት፤ ምክንያት ብለው በያዙት፤ በሚሰማቸው ስሜትና ባላቸው ፍላጎት ላይ የእግዚአብሔርን ቃል ያምናሉ፤ ለቃሉ ይታዘዛሉ። ከዚህም የተነሣ ከራሳቸው ይልቅ በፍጹም ልባቸው በእግዚአብሔር ችሎታ ይተማመናሉ። የራሳቸውን ወይም የሌላውን ሳይሆን፤ የእርሱን ፈቃድ ይፈልጋሉ። እነዚህ ወገኖች የእርሱን ሥራ በማከናወን ላይ ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ፤ «እነሆ እርሱ ታብዮአል፤ ምኞቱ ቀና አይደለም፤ ጻድቅ ግን በእምነቱ ይኖራል» ይለናል (ዕንባቆም 2፡4)።

ዕንባቆም 2፡4 ትዕቢትና እምነት በጣም የሚቃረኑ መሆናቸውን ያመለክታል። ይህን ጥቅስ፤ «እነሆ ትሕት ያልሆነ ሰው፤ ምኞቱ ቀና አይደለም፤ ጻድቅ ግን በእምነት ይኖራል» ብሎ ማንበብ ይቻላል። ከዚህ እንደምንመለከተው ትሕትናና እምነት አብረው ይሄዳሉ። በተመሳሳይ መንገድ ትዕቢትና አለማመንም አብረው ይሄዳሉ። እግዚአብሔርን አለማመን ከእርሱ የተሻለ እናውቃለን ማለትና ከእርሱ ይልቅ በራሳችን አመለካከት መተማመን ነው። አለማመን ሌላ ነገር ሳይሆን፤ ራሱን የሸፋፈነ ትዕቢት ነው።

እስራኤል ከግብፅ ከወጡ በኋላ የነበረውን አንድ ዓመት እንደ ምሳሌ እንድንጠቀም ፍቀዱልኝ፤ እግዚአብሔር ሙሴን፤ «ለእስራኤላውያን የምሰጠውን የክነዓንን ምድር እንዲሰልሉ ጥቂት ሰዎች ላክ» በማለት አዝዞት ነበር (ዘኁልቁ 13፡2)። እንደ ሁልጊዜው ሁሉ፤ እዚህም ላይ የእግዚአብሔር ትእዛዝ ግልጽና ቀጥ ያለ ነበር።

ስለዚህም ሙሴ ከእያንዳንዱ ነገድ አንድ አንድ ሰው፤ ዐሥራ ሁለት መሪዎች ሰደደ። ይሁን እንጂ፤ ዐሥሩ በጣም፤ «ትሕትናን» ነበሩ፤ ሁለቱ ግን በጣም «ትዕቢተኞች» ነበሩ። (መቼም ታሪኩን የምታውቁ ከሆነ፤ በተቃራኒው እየተናገርኩ እንደ ሆነ ይገባችኋል፤ ያን የማድርገው ትኩረት ለመሳብ ነው።)

ዐርባ ቀን በተስፋው ምድር ከቆዩ በኋላ ሰላዮቹ ተመለሱ። በመጀመሪያ ዐሥሩ፤ «ትሕትናን» - «ምድሪቱን ሁሉ ሰለልን፤ ወተትና ማር የምታፈስሰ በጣም ለም ምድር ናት። እስቲ ይህን ያመጣነውን ፍሬ ተመልከቱ። ይሁን እንጂ፤ እዚያ ግዙፍና ኃይለኞች ሰዎች አሉ። ከፍ ያለ ችሎታ ያላቸው ጦረኞች ናቸው፤ እኛ ካለን የበላለጡ መሣሪያዎችም አላቸው፤ እኛኩ ትናንትና ነጻ የወጣን ደካማ ባሪያዎች ነን። ለሚስቶቻችንና ለልጆቻችን ማሰብ አለብን! ራሳችንንም ሆነ የእኛ የሆኑትን ከወንዙ ወዲያ ማዶ ላሉ ሰዎች ጭካኔ፤ ስቃይ፤ አስገድዶ መድፈር፤ ሌላው ቀርቶ ግድያ እንኳ አሳልፈን የምንሰጠው ለምንድነው? ማመዛዘን የምንችል አባቶችና ባሎች መሆን አለብን፤ ሪፖርታችንም እውነታን ያገናዘበ መሆን አለበት። ያቺን ምድር በፍጹም መያዝ አንችልም» በማለት ተናገሩ።

ምንም እንኳ ሕዝቡ ምድሪቱን የራሳቸው ማድረግ ቢፈልጉም፤ መጀመሪያ በሕይወት መኖርና ደኅና መሆን ያስፈልጋል። ስለዚህም የእነዚህን ሰዎች አስተዋይነትና ትሕትና በማድነቅ አጨበጩላቸው። የዐሥሩን ሰላዮች ሪፖርት የሰሙ አብዛኞቹ አባቶችና እናቶች ያን ያህል ትሕት በመሆናቸው ሳያመሰግኟቸው እንዳልቀሩ አስባለሁ። እርስ በርሳቸው፤

«እነዚህ ሰዎች ከእኛ ቀድመው ወደ ቦታው በመሄዳቸው ደስ ይለናል። እንዴት ያሉ ታላላቅ መሪዎች ናቸው? የሐሰት ሪፖርት በማቅረብ እኛን ለአደጋ ማጋለጥ አልፈለጉም። እነርሱ አስተዋይ ባይሆኑ ኖሮ ምን ይደርስብን ነበር?» በመባባል ራሳቸውን አጽናኑ።

ከዚያም ሁለቱ፡ «ትዕቢተኞች» - መሪዎች ካሉብና ኢያሱ፡ «እስቲ፤ አንድ አፍታ ታገሡ! ለመሆኑ እዚህ ምንድነው የምናደርገው? አሁኑኑ ሄደን ምድሪቱን መውረስ አለብን! ደግሞ ያን ማድረግ እንችላለን! እግዚአብሔር አምላክ ቃል ገብቶልናል። ቃሉ ዋስትናችን ነው! እነዚያን ሰዎች ማጥፋት እንችላለን። ብቻ ቶሎ ብለን ርምጃ እንውሰድ!» በማለት ጣልቃ በመግባት ተናገሩ።

ሰው ሁሉ በሰማው ነገር ግራ ተጋባ። በጥርጣሬ እርስ በርስ ተያዩ። ለካሌብና ለኢያሱ ችኮላና ሥርዐት ያልተከተለ ምክር ሌሎች ዐሥር ሰላዮች የሰጡትን ምላሽ መገመት ትችላላችሁ? በበኩሌ፡ «እናንተ ሁለት ሰዎች ምንድነው የምትሉት? እእምሮአችሁን ሳታችሁ እንዴ? መቼም ሁላችንም አብረን ነው ያየነው - ጥንካሬአቸውን፤ መሣሪያቸውንና የተመሸጉ ከተሞቻቸውን አይተናል። ግዙፍ ናቸው፤ ልምድ ያላቸው ጠረኞች ናቸው፤ እኛ ግን እፍኝ የማንሞላ ባሪያዎች ነን። ከእነርሱ ጋር መወዳደር አንችልም! እናንተ ግን ለሚስቶቻችንና ለልጆቻችን ከዚያም በላይ ለመላው ሕዝባችን ደኅንነት አታስቡም። ሞኞች፤ እብሪተኞችና እውነታን የማታገናዝቡ ናችሁ። አጉል ጀብደኝነታችሁን አቁሙ!» የሚል መልስ ሳይሰጧቸው እንዳልቀረ አስባለሁ።

ግራና ቀኙን የሰሙ ሕዝብም፡ «እነዚያ አስተዋይ ሰዎች፤ በእነዚህ አጉል ሰዎች ክርክር ባለ መሸነፋቸው እግዚአብሔር ይመሰገን። ብዙነት ሰላዮች አስተዋይ በመሆናቸው ዕድለኞች ነን። ሁሉም እንደ ካሌብና እንደ ኢያሱ ትዕቢተኛና እብሪተኛ ቢሆኑ ኖሮ ምን ላይ እንወድቅ እንደ ነበር ማሰብ አትችሉም?» ሳይሉ አልቀሩም።

ሆኖም፤ እንደ ሁሉው ሁሉ፤ የመጨረሻው ቃል የእግዚአብሔር ነው። «ይህ ሕዝብ እስከ መቼ ይንቀኛል?» በማለት ለሙሴ ተናገረ። «የማይምንብኝስ እስከ መቼ ነው?» (ዘኁልቁ 14፡11)። ብዙነት በነበራቸው ዝንባሌ እግዚአብሔር ደስ አልተሰኘም። እነርሱ ትሕትና ያሉት በፍጹም ትሕትና አልነበረም። እውነቱን ለመናገር እምነት አልነበራቸውም። አለማመናቸው ደግሞ ትዕቢት ነበር። ሰሌቶቻቸውን ሁሉ የመሠረቱት በራሳቸው ጥበብ፤ ችሎታና ብርታት ላይ ነበር።

ከብዙ ጊዜ በኋላ ከብሉይ ኪዳን እንደምንመለከተው እግዚአብሔር፡ «በሰው የሚታመን፤ በሥጋ ለባሽ የሚመካ የተረገመ ይሁን... ነገር ግን በእግዚአብሔር የሚታመን፤ መታመኛውም እግዚአብሔር የሆነ ሰው ቡናክ ነው» ብሏል (ኤርምያስ 17፡5-7)። ዐሥሩ ሰላዮች ያዩት እዚያ የነበሩ ሰዎች ምን ያህል ትልቅ እንደ ነበሩ ነው፤ የፈሪ ዕቅዳቸው መሠረት ያደረጉት የራሳቸውን ብርታት ነበር። ካሌብና ኢያሱ ግን፤ ከጠላት ጋር ሲወዳደር እግዚአብሔር ምን ያህል ትልቅ መሆኑን አይተዋል፤ ተስፋቸውን ሁሉ የመሠረቱት የእግዚአብሔር ጸጋ ላይ ነበር። እነዚህ ሁለቱ ማለት፤ ካሌብና ኢያሱ ተባረኩ፤ ዐሥሩ ሰላዮችና ሌሎች ያላመኑ ሰዎች ግን ተረገሙ።

እንግዲህ ከዚህ አንጻር በእውነት ትሑታን የነበሩት የትኞቹ ናቸው? በእውነት ትዕቢተኛ የነበሩትስ የትኞቹ ናቸው? በእግዚአብሔር ዐይን ዐሥሩ ትዕቢተኞች ነበሩ፤ ሁለቱ ግን ትሑታን ነበሩ።

ማመን እውነተኛ ትሕትና ይጠይቃል፤ ምክንያቱም ትሑት ስንሆን በራሳችን ችሎታ ሳይሆን፤ በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ ሊያሳልፈን በሚችል በእግዚአብሔር ችሎታ (ጸጋ) እንተማመናለን። ዐሥሩ ሰላዮች በትሕትና በእግዚአብሔር ተማምነው ቢሆን ኖሮ፤ ሄደው ምድሪቱን ይይዙ ነበር። ውሱን ከሆነ ብርታታቸውና ሰብዓዊ ምክንያታቸው ይልቅ ለእግዚአብሔር ቃል ይገዙ ነበር፤ በዚህም ምክንያት እርስ በርስ አንዳቸው ለሌላው ይገዙ ነበር - በአንድ ዓላማ በታች ይሆኑ ነበር።

ካሌብና ኢያሱ እየተዋጉ በነበሩ ጊዜ ዳር ሆነው የሚመለከቱ ሰዎች - የአብርሃም ዘሮች በገዛ ራሳቸው ብርታት እየተዋጉ ነው ይሉ ይሆናል፤ እንደ እውነቱ ከሆነ ግን፤ በእነርሱ ውስጥ ይሠራ የነበረው የእግዚአብሔር ጸጋ - ልዕለ ተፈጥሮአዊ ኃይል ነበር። የእግዚአብሔር የማስቻልና ብቁ የማድረግ ዐቅም በእኛ ውስጥ ነገሮችን ሲያከናውን በገዛ ራሳችን ኃይል ያደረግነው የሚመስለን ጊዜ አለ። ሌላ ጊዜ ግን ያንን ያደረገ በትክክል የእግዚአብሔር ችሎታ መሆኑ ግልጽ ይሆንልናል። ይሁን እንጂ፤ ዳር ለቆሙ ሰዎች ምንም መስሎ ቢታያቸውም፤ እኛ በፍጹም ልባችን በእርሱ ኃይል እንደገፋለን፤ እምነታችንን በቃሉ ላይ በማድረግም ወደ ፊት እንገሠግሣለን።

የተወደዳችሁ አንባቢዎች፤ ያ ጽናት ያለው እምነት ነው። ሆኖም፤ በእግዚአብሔርም ፊት ሆነ እርስ በርሳችን ትሑታን በመሆን ነው የሚጀምረው።

ትሕትናን መልበስ ከራሳችን ይልቅ የእግዚአብሔርን መሣሪያ መታጠቅ ማለት ነው። 1ጵጥሮስ 5፥5-6፡ «ትሕትናን ልበሱ... ከእግዚአብሔር ብርቱ እጅ በታች ራሳችሁን ዝቅ አድርጉ» በማለት ያዝሳል። በቅዱሳት መጻሕፍት መሠረት የእግዚአብሔር እጅ ችሎታውን ኃይሉን፣ ብርታቱን ዐቅሙን፣ ወይም መሣሪያውን፣ ይወክላል።

ይህ በተግባር የሚገለጠው እንዴት ነው? ከእግዚአብሔር ብርቱ እጅ በታች ራሳችንን ዝቅ ማድረግ አለብን። የሰው ሐሳብና ልምምድ፣ ከእግዚአብሔር ቃል በላይ ከፍ እንዳይል ማድረግ አለብን። ይልቁንም ከተፈጥሮአዊ ምክንያታዊነታችን በተለየ ሁኔታ እንኳ ቢሆን፣ በእግዚአብሔር ማመንና የእርሱ ቃል ርምጃዎቻችን እንዲመራ መፍቀድ አለብን።

አራት መቶ ዓመት በግብፅ መገዛታቸው፣ የእስራኤል ልጆችን ከእነርሱ የበለጠ መሣሪያ ከታጠቁት ኃይሎች ራሳቸውን መከላከል እንደማይችሉ አስተምሯቸው ነበር። ግብፅ በጭቆና ገዝታቸው ነበር። ራሳቸውን ነጻ ለማውጣት ምንም ማድረግ የሚችሉት አልነበረም፤ ያ የእግዚአብሔር ድርሻ ነበር። እርሱም ብርቱ በሆነ እጁ በክብር አዳናቸው። ሙሴ ያንን ሲያስታውስ፡ «እግዚአብሔር በኃያል ክንዱ ከግብፅ አውጥቶአችኋል» ይላል (ዘፀአት 13፥9)። ይሁን እንጂ፡ «ያደረገውን ወዲያውኑ ረሱ» ተብሎም ተነግሮአል (መዝሙር 106፥13)። ካዳናቸው ከእግዚአብሔር እጅ ይልቅ፣ ከረጅም ዘመን የባርነት ልምምዳቸው ጋር ተጣበቁ። ግብፃውያንን የመታ ኃያል እጅ፣ ከግብፃውያን ሰራዊት በጣም ያነሱ ከነዓናውያንንም መምታት ይችላል ነበር።

ሆኖም፣ በእምነት ቢስነታቸው እስራኤላውያን ላይ ከመፍረዳችን በፊት እኔ እናንተ ራሳችንን ማየት አለብን። እኛስ እነርሱ ያደረጉትን ስንቴ ነበር ያደረግነው? ወደ እግዚአብሔር ቤተ ሰብ ከመምጣታችን በፊት ከጨቋኙ የሰይጣን አገዛዝ ሥር ነበርን። የእርሱ ባሕርይ ነበረን፤ ከእርሱ የምናመልጥበት ተስፋም አልነበረም። ሆኖም፣ የእግዚአብሔር ኃያል ክንድ፣ «ከጨለማ ግዛት ታደገን፤ ወደሚወደው ልጁ መንግሥትም አሻገረን» (ቁላስይስ 1፥13)። እንግዲህ ይህን ታላቅ ነገር ካደረገ፣ በሕይወታችን የሚገጥሙንን ከዚያ ያነሱ ውስብስብና አስቸጋሪ ነገሮችን እንዴት ማስወገድ አይችልም? ከበሽታ ወይም ከሕመም መፈወስ፣ ማንኛውንም ጉድለታችንን መሙላት፣ ከሌሎች የምንለይበትንና፣ «የማይቻለ» ከሚመስሉ ሁኔታዎች በአሸናፊነት የምንወጣበትን ጥበብና ኃይል ይሰጠናል። «ያደረገውን ወዲያውኑ ረሱ» እንደ ተባለው የእስራኤልን ውድቀት አንድገም። ካሌብና ኢያሱ እንዳደረጉት እኔና እናንተ ትሕትናን እንልበስ።

ትሕትናን ማላሳት

ብዙ ጊዜ ትሕትና ደካማነት፣ ቅልበልስነትና ወኔ ቢስነት ተደርጎ ይወሰዳል። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን ከዚህ በጣም የተለየ ነው። ብዙ ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ፣ በእውነት ትሕት የሆኑ ሰዎች እንደ ትዕቢተኛና እብሪተኛ ተቆጥረው ነበር። ለምሳሌ ዳዊትን ውሰዱ። አባቱ ባዘዘው መሠረት፣ ከፍልስጥኤማውያን ጋር ለመዋጋት ጦር ሜዳ የነበሩ ታላላቅ ወንድሞቹን ለመጠየቅ ሄዱ ነበር። ጦርነቱ ቦታ ሲደርስ ወንድሞቹን ጨምሮ ወታደሮቹ ሁሉ በፍርሃት ሲርበደበዱ አገኛቸው። ግዙፉ ፍልስጥኤማዊ የጐልያድን ቁመት፣ ጥንካሬ፣ መሣሪያ አይተው፣ ስለ እርሱ የተወራውን ሰምተው፣ ተደናግጠው ነበር። የፍልስጥኤማዊው ጀግና የጐልያድ ዛቻና ማስፈራራት አርባ ቀን ሙሉ ቀጥሎ እንደ ነበር ሲሰማ፣ «የሕያው እግዚአብሔርን ሰራዊት ይገዳደር ዘንድ ይህ ያልተገረዘ ፍልስጥኤማዊ እርሱ ማን ነው?» በማለት ጠየቀ (1ኛሙኤል 17፥26)።

የዳዊት አነጋገር ታላቅ ወንድሙ አልያብን በጣም አስቆጣው። ኤልያብ ምን ሊያስብ እንደሚችል ትገምታላችሁ? «የእኔ ታናሽ ወንድም እኮ ልጅነት ብቻ ሳይሆን አጉል ጀብደኝነትም አለበት» በማለት አስቦ ይሆናል። ከዚያም አልፎ፣ «ትዕቢትህንና የልብህን ክፋት ዐውቃለሁ» በማለት ነበር ለዳዊት የነገረው (ቁጥር 28)። ወንድሞቹ እንደ ዐይን አውጣ፣ እብሪተኛና ትዕቢተኛ ነበር ዳዊትን የቆጠሩት።

ግን እውነት እንደነጋገር ከተባለ፣ ትዕቢተኛው ማን ነበር? ከዚህ ቀደም ሲል ከነበረው ምዕራፍ እንደምንመለከተው የሚቀጥለውን ንጉሥ ለመቀባት ሳሙኤል ወደ እሴይ ቤት መጥቶ ነበር። ከእሴይ ልጆች ሁሉ ታላቅ ስለ ነበረ፣ ረጅምና ጠንካራ መስሎ ይታይ ስለ ነበር፣ ሳሙኤልም ሆነ እሴይ ኤልያብ እንደሚመረጥ ጠብቀው ነበር። እግዚአብሔር ግን በግልጽ፡ «እኔ ንቁዋለሁ» ነበር ያለው (1ኛሙኤል 16፥7)።

ለመሆኑ፣ እግዚአብሔር ኤልያብን የናቀው ለምን ነበር? ዳዊትን የከሰሰበት ትዕቢት ኤልያብም ውስጥ ስለ ነበር ይሆን? በኃላ ግን እንደ ልቡ የሆነ ሰው መሆኑን በመናገር፣ እግዚአብሔር የዳዊትን ትሕትና መሰከረለት (ሐዋርያት ሥራ 13፥22 ይመ)። የዳዊት ሕይወት ትሕትና የተሞላ ነበር፤ ይህ ታላቅ መሪ ደካማ፣ ቅልበልስና ወኔ ቢስ እንዳልነበር ሁላችንም እናውቃለን። «እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ነው አልፈራም፤ ሰው ምን ሊያደርገኝ ይችላል?» ብሎ የጻፈ እርሱ ነበር (መዝሙር 118፥6)።

ወደ ጦር ሜዳው ስንመለስ ዳዊት፣ የኤልያብን ንቀት ችላ በማለት፣ የግዙፉ ሰው ራስ እንደሚቆረጥ በልበ ሙሉነት ተናገረ። ከዚያም ወደ ጠላት ሰፈር ሮጦ በመሄድ ከወንጭቶ በተወረወረ አንድ ድንጋይ ብቻ ጉልድን ገደለ፤ እንደ ተናገረውም ራሱን ቆረጠ።

የዳዊት ታላላቅ ወንድሞች ነገሩን ያሰሉት፣ ዐሥሩ ሰላዮች እንዳደረጉት በራሳቸው ዐቅም ላይ በመመሥረት ነበር። በሌላ በኩል ዳዊት የጦር ሜዳውን ያየው ከእግዚአብሔር ብርታትና ኃይል እጅ አንጻር ነበር። ዳዊት ትሕትናን ለበሰ። ንጉሥ ሳኦል ለዳዊት የራሱን መሣሪያ ሰጥቶት ነበር፤ ትንሹ ልጅ ግን አልተቀበለውም፤ ይልቁን እርሱ በእግዚአብሔር መሣሪያ ተማመነ። ያኔም ቢሆን እንደ ካሊብና እንደ ኢየሱ ሁሉ በራሳቸው ብርታት በተማመኑ ሰዎች እንደ እብሪተኛና ትዕቢተኛ ነበር የተቆጠረው።

እኛ ለትሕትና ያለንን ትክክለኛ አመለካከት ለማጣመም ጠላት ጠንክሮ እንደሚሠራ አምናለሁ። ትሕትናን እንደ ደካማነትና ቅልበትነት በመመልከት፣ ብዙ አስተዋይ የሚባሉ ክርስቲያኖች ከማያምን ዓለም ጋር ይተባበራሉ። ይህ ግን ከቃሉ እውነተኛ ትርጉም በጣም ይርቃል። እስቲ ሌሎች ሁለት የመጽሐፍ ቅዱስ ምሳሌዎች - ሙሴና ኢየሱስን ተመልከቱ።

ሙሴን በተመለከተ ከአረት ዘጉልቁ፣ «ሙሴ በምድር ካሉት ሰዎች ሁሉ ይልቅ ትሕት ሰው ነበር» የሚል እናነባለን (ዘጉልቁ 12፡3)።

በጣም የሚገርም ቃል ነው፤ እኛን በተመለከተ በዚህ መልኩ ቢነገር እኔና እናንተ በጣም ደስ አይለንም? በመሠረቱ እኔና እናንተ ስለ ራሳችን እንደዚያ መናገር አንደፍርም፤ ምክንያቱም ምን ያህል ትሕት እንደሆነ ለሰዎች የሚናገር እብሪተኛና ስለ ራሱ የተጋነነ አመለካከት ያለው ሰው ብቻ ነው የሚል አስተሳሰብ አለ። ግን ዘጉልቁን የጻፈው ማን ነበር? - ሙሴ ራሱ ነው፤ ይህ አስደናቂ የእግዚአብሔር ሰው ራሱን በምድር ካሉት ሰዎች ሁሉ ይልቅ ትሕት እንደ ነበር ገለጸ።

እንዴት ሊሆን ይችላል? አንድ አገልጋይ፣ የክርስቲያኖች ኮንፈረንስ ፊት ቆሞ፣ «ሁላችሁም በደንብ ሰሙኝ፤ እኔ በጣም ትሕት ሰው ነኝ፤ እስቲ ስለዚያ ልንገራችሁ» በማለት ቢናገር ምን እንደሚሆን አስቡ። በጣም ይሳቅበታል፤ ያም ብቻ ሳይሆን ከመድረክ እንዲወርድም ይደረግ ነበር።

ግን እስቲ ኢየሱስ ስለ ራሱ የተናገረውን ሰሙ፤ «እናንተ ሽክም የከበዳችሁና የደከማችሁ ሁሉ ወደ እኔ ኑ፤ ...እኔ በልቤ የዋህና ትሕት ነኝ» (ማቴዎስ 11፡28-29)።

በሌላ አነጋገር ኢየሱስ፣ «ስሙ! እኔ ትሕት ነኝ፤ ስለ ትሕትና ሳስተምራችሁ አፈልጋለሁ» እያለ ነበር። እንደ ሙሴ ሁሉ ኢየሱስም ስለ ራሱ ትሕትና መናገሩ በዛሬው ዓለም በመልካም አይታይም። ይሁን እንጂ ችግሩ፣ ሙሴም ሆነ ኢየሱስ የተናገሩት ላይ ሳይሆን፣ ትሕትናን በተመለከተ ባለን አስተሳሰብና መረዳት እኛ ከመስመር መውጣታችን ነው። ትሕትና ማለት ለምንም እንደማይጠቅም አንድ ትል መኖር ነው ብለን ስለምናስብና ስለ አለመቻላችንና ጉስቁልናችን ብቻ መናገር ስለሚመስለን፣ እውነተኛ ትርጉሙን ስተናል። ያም ሆኖ ግን እግዚአብሔር ባቀደው መልኩ ትሕትና፣ በጣም ቀና እና ብርቱ ኃይል ያለው ምግባር ነው። እውነተኛ ትሕትና በፍጹም ልብ ለእግዚአብሔር መታዘዝና በእርሱ መደገፍ ነው። እውነተኛ ትሕትና በማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን የመጀመሪያ፣ ሌሎችን ሁለተኛ፣ ራሱን ግን በሦስተኛ ደረጃ ያስቀምጣል። ትሕትና ከእግዚአብሔር ነጻ ጸጋ ስጦታ የተነሣ፣ በልበ ሙሉነትና በጽናት መኖር እንጂ ከመቅለስለስና ራሱን ከማጣጣል ጋር ምንም ግንኙነት የለውም።

ትሕትና በጽናት እንድንኖር ያደርጋል

ጸንተው የሚኖሩና የክርስትና ሕይወታቸውን በሚገባ የሚፈጽሙ ሰዎች ስለሚቀበሉት ሽልማት የተነጋገርነውን አስታወሳችሁ? ጳውሎስ - ጥበብ ከሚመስል፣ ከዚህ ሽልማት ሊያዘናጋን ከሚሞክር ዐጉል ትሕትና እንድንጠነቀቅ ይመክረናል። «ዐጉል ትሕትናንና የመላእክትን አምልኮ የሚወድ ማንም ሰው እንዳያደናቅፋችሁ ተጠንቀቁ» (2 ቄላስይስ 2፡18)። የዐሥሩ የእስራኤል ሰላዮች ታሪክ፣ ዐጉል ትሕትና ምን ያህል እግዚአብሔር ካቀደልን ሽልማት ሊያወጣን እንደሚችል ምሳሌ ሊሆንን ይችላል።

ዐሥሩ ሰላዮች ወደ ተስፋው ምድር ላለ መግባት መከሩ። ያቀረቡት ምክንያት አላማችና ማስተዋል ያለበት ይመስላል፤ ሆኖም መሠረት ያደረገው መልካሙንና ክፉውን የምታሳውቀውን ዛፍ እንጂ፣ የእግዚአብሔርን ተስፋ ቃልና ጥበብ አልነበረም። ያታለሉት ራሳቸውን ብቻ ሳይሆን ቤተ ሰባቸውንና ሌሎች ሚሊዮኖችንም «ዋምር ነበር፤ ስለዚህም ወደ ተስፋው ምድር ሳይገቡ ቀሩ። ከዐጉል ትሕትና የተነሣ፣ እግዚአብሔር ያዘጋጀላቸውን ፍጻሜ የሚያጡ ሰዎች ዕጣ ፈንታ ይኸው ነው። በዚያ ትውልድ መካከል ከነበሩ ትልልቅ ሰዎች ወደ አዲሱ ምድር እንዲገቡ እግዚአብሔር የፈቀደላቸው በትሕትና መንፈስ መልካም ሪፖርት ያቀረቡት ካሊብና ኢየሱ ብቻ ነበሩ። በኢየሱ መሪነት አዲሱ የእስራኤል ትውልድ ከእግዚአብሔር ብርቱ እጅ በታች ትሕት በመሆን በድፍረት ገባ። በዚህም ምክንያት ማሸነፍ ቻለ።

አንድ ጊዜ አንድ ሰው፡ «ጀን በጣት ለሚቆጠሩ መሪዎች መስበክ ነው የምትፈልገው ወይስ የተለያየ ታሪክ ላላቸው ሚሊዮኖች? በማለት ጠየቀች፡፡

እኔም፡ «በሚሊዮኖች ለሚቆጠሩት ነው» አልኩት፡፡

ሰውየውም፡ «እንግዲያውስ ትክክለኛ ምርጫ አላደረግህም፤ ምክንያቱም ሚሊዮኖች እግዚአብሔር ያዘጋጀላቸውን ፍጻሜ እንዲያጡ ያደረጉ ምድሪቱን የሰለሉ ዐሥሩ መሪዎች ናቸው» አለኝ፡፡

ሁላችንም መሪዎችና ተፅዕኖ ፈጣሪዎች እንድንሆን ተጠርተናል፡፡ ታዲያ፡ እንዴት ነው የምንመራው? ብርቱ ከሆነው የእግዚአብሔር እጅ በታች በመሆን በትሕትና ነው ወይስ በዐጉል ትሕትና በራሳችን ብርታት በመንቀሳቀስ?

በተጨማሪም ጳውሎስ፡ «ከአሸናፊዎች እንበልጣለን» ብሏል (ሮሜ 8፥37) ሆኖም፡ ከእግዚአብሔር ቃል ውጪ የሆነው የእኛ የራሳችን ሐሳብ፡ ፅቅድ ወይም መመሪያ፡ «ከዐጉል ትሕትናና ሰውነትን ከመጨቆን አንጻር በእርግጥ ጥበብ ያለባቸው ይመስላሉ፤ ነገር ግን የሥጋን ልቅነት ለመቆጣጠር አንዳች ፋይዳ የላቸውም» (ቄሳስይስ 2፥23)፡፡

በካሊብና በኢያሱ ትውልድ ውስጥ የነበረ ማንኛውም ሰው አሸናፊ እንዲሆን ተመድቦ ነበር፡፡ ኤልያብና ወንድሞቹ ታናሹ ዳዊት ወደ ቦታው ከመምጣቱ ረጅም ጊዜ በፊት ማሸነፍ ነበረባቸው፡፡ ይሁን እንጂ፡ ዐጉል ትሕትና ብርታታቸውን፡ ተስፋቸውን፡ ፍሬያቸውን በሕይወት የመንገሥ ችሎታቸውን፡ የኃላ ኃላም ዘላለማዊ ሽልማታቸውን ነጠቃቸው፡፡ በዚህም ምክንያት ጳውሎስ ጠንክር አድርጎ፡

እርስ በርሳችሁ በመስማማት ኑሩ፡፡ ዝቅተኛ ኑሮ ውስጥ ካሉ ጋር አብራችሁ ለመሆን ፍቀዱ እንጂ አትኩራሩ፡፡ በራሳችሁም አትመኩ - በማለት ይመክረናል (ሮሜ 12፥16)፡፡

ትሑት አእምሮ በራሱ አስተሳሰብ አስተዋይ ላይመሰል ይችላል፡፡ አንድ ታዋቂ ዓለም አቀፍ መጽሔት፡ አንድ አወዛጋቢ ጉዳይ ላይ መጣጥፍ እያቀረበ የነበረበትን ጊዜ አስታውሳለሁ፡፡ የመጽሔቱ አዘጋጆች ወደ ቢሮዎችን በመደወል ሐሳቤን እንድሰጥ ጥያቄ አቅርበው ስለ ነበር ረዳቴ ጥያቄውን ለእኔ አቅርባ ነበር፡፡ «እስቲ ላስብበት» አልኳት፡፡

በሚቀጥለው ቀን መንፈሴ ውስጥ ሁከት ነበር፤ ምክንያቱም እሆን እንደሚችል ማወቅ አልቻልኩም፡፡ «ችግሩ ምን ይሆን?» በማለት ራሴን

መጠየቅ ጀመርኩ፡፡ እያወከኝ ያለው ምን እንደ ሆነ ግን መረዳት አልቻልኩም ነበር፡፡ በመጨረሻም ነገሩን በጸሎት ጌታ ፊት አቀረብኩ፤ ከአንድ ወይም ሁለት ቀን በኋላ በድንገት አንድ ነገር ግልጽ ሆነልኝ፡፡ ከሊዛ ጋር እየተነጋገርን እያለ፡ «መጽሔቱ ያቀረበውን ጥያቄ በተመለከተ ለምን እየታወክሁ እንደ ነበር አሁን ግልጽ ሆኖልኛል፡፡ በጣም ቀላል ነው - ለመሆኑ፡ የራሴን ሐሳብ ለመስጠት እኔ ማን ነኝ? እንደራሴዎች (አምባሳደሮች) የሚሰጡት የራሳቸውን ሐሳብ ነውን?» አልኩ፡፡

መጽሐፍ ቅዱስ፡ «እኛ የክርስቶስ እንደራሴዎች (አምባሳደሮች) ነን፤ እግዚአብሔርም በእኛ አማካይነት ጥሪውን ያቀርባል» ይላል (2ቆሮንቶስ 5፥20)፡፡ የኢትዮጵያ መንግሥት ለሌላ አገር መልእክቱን እንዲያደርስላት አንድ አምባሳደር ቢልክ፡ ያ አምባሳደር የመንግሥትን ሳይሆን የራሱን ሐሳብ ቢሰጥ፡ ትልቅ ችግር ላይ ይወድቃል፡፡ ስለ እግዚአብሔር አብና ስለ ጌታዬ ክርስቶስ ኢየሱስ የምናገር ከሆነ መናገር ያለብኝ ቃሉን ነው፡፡ የራሴን አመለካከት ለመስጠት እኔ ማን ነኝ? የዐሥሩ ሰዓዮች ትልቁ ውድቀት ይኸው ነበር፡፡ የራሴን ሐሳብ እንድሰጥ ያ መጽሔት የወንጌል አገልጋይ ወደ ሆንኩት ወደ እኔ መጣ፤ እንደዚያ ማድረግ በዐደራ የተሰጠኝን የእግዚአብሔር ጸጋ መናቅ ነው የሚሆነው፡፡

ይህ አጋጣሚ ከዓመታት በፊት ጸሎት ላይ እያለሁ እግዚአብሔር የተናገረኝን እንዳስታውሰ አደረገኝ፡፡ የአገልግሎታችን የመጀመሪያዎቹ አራት ዓመታት በጣም አስቸጋሪ ነበሩ፤ ምድረ በዳ ወይም በረሐ ነበር ማለት እችላለሁ፡፡ እኔና ሊዛ ትንሿ ሆንዳ ሲሸክ መኪናችንን እየነዳን በዩናይትድ ስቴት ምሥራቃዊ አጋማሽ ላይና ታች እንመላለስ ነበር፤ ኃላ ወንበር ላይ ልጆቻችንን አስቀምጠን፤ ባለው ባዶ ቦታ ሻንጣዎቻችንን አጭቀን ነበር የምንመላለሰው፡፡ የአገልግሎት በሮች እንዲከፈቱልን አጥብቀን እንጸልይ ነበር፡፡ አብዛኛውን ሰብሰባ የምናደርገው አንድ መቶ ወይም ከዚያ ብዙ ያልበለጡ አባሎች በነበሩባቸው ቤተ ክርስቲያኖች ነበር፤ ቁጥራቸው ሲያድግ ወይም በነበሩበት ማኅበረ ሰብ ይህን ያህል ተፅዕኖ ሲያደርጉ አይታይም ነበር፡፡

ከዚህ አድካሚ አገልግሎት አራት ዓመት በኋላ አንድ ቀን ጠዋት እግዚአብሔር፤ ጀን ባለፉት አራት ዓመታት ጥቂት ተፅዕኖ ማሳደር ወደ ቻሉ ቤተ ክርስቲያኖችና ኮንፈረንሶች ልኬህ ነበር፤ አንተም በታማኝነት ታዝዝኸኛል፡፡ እስከአሁን ድረስ ላገለገልካቸው ሰዎች እኔ ማሰቤን እቀጥላለሁ፤ አሁን ግን ሁንኛ ለውጥ ላደርግ ነው፡፡ አሁን አንተ እስበህ እንኳ ከማታውቀው በላይ ዕድገት ላመጣ ነው፡፡ በከተሞቻቸውና በአገሮቻቸው

ፋይዳ ያለው ተፅዕኖ ከሚያደርጉ ቤተ ክርስቲያኖችና ኮንፈረንሶች ጥሪ ስለሚቀርብልህ፤ በአገልግሎት የምትደርሳቸው ሰዎችም ብዛት ብዙ ዕጥፍ ይሆናል። እጅግ ከፍ ባለ ሁኔታ በኢኮኖሚ፣ በማህበራዊና በመንፈሳዊ ሕይወት ትባረካለህ። ዋጋህ ያለው በእኔ ዘንድ ነው፤ መልእክትህ ወደ ብዙዎች የሚደርስበት ጊዜ መጥቷል በማለት ተናገረኝ።

(የቁጥሮች ብዛትን አስመልክቶ ይህን ጠቃሚ ነጥብ እንዳቀርብ ፍቀዱልኝ። ማኅበረ ሰባቸው ላይ ተፅዕኖ የማያሳድሩ ብዙ አባሎች ያሉዋቸው ቤተ ክርስቲያኖች አሉ። በአንጻሩ በጣም ተፅዕኖ አድራጊ የሆኑ ትንንሽ ቤተ ክርስቲያኖች አሉ። የአንድ ውጤታማ ቤተ ክርስቲያን ጠቃሚ ገጽታ ጥራቱ፣ ወንጌል ማዳረሱና ተፅዕኖ ማሳደር መቻሉ እንጂ የአባሎቹ ቁጥር ብዛት አይደለም።)

እግዚአብሔር በግልጽ ለልቤ በተናገረው ነገር በጣም ደነገጥኩ፤ በጣም ተገረምኩ። በኃላም ለሊዛ ሰነግራት እርሷም ደስ አላት። ግን ከጥቂት ጊዜ በኋላ እግዚአብሔር ዝግ ባለ ሁኔታ፣ መፈተኛው ይህ ነው። ተፅዕኖ ማሳደር ወዳልቻሉት ትንንሽ ቤተ ክርስቲያኖች ሰትሄድ ለሚያስፈልገህ እያንዳንዱ ሳንቲም አምነህብኝ ነበር፤ ለእያንዳንዱ ቃል ተግምነህብኝ ነበር። በአገልግሎትህ ከእኔ ፈቃድ ከወጣህ በጣም እንደምትጉዳ በማወቅህ ዘወትር የእኔን ምክር ፈልገሃል።

በኢኮኖሚ ሰባርክህ ገንዘብህን ለአልባሌ ነገር ታባክናለህ? ወይስ በድርቅ ጊዜዎች እንዳደረግኸው ያይም የእኔን ምክር ትጠይቃለህ? ወይስ ያኔ የእኔን ምሪት ከመጠየቅ ይልቅ አንተ ወደ ፈለግኸው ቦታ ተነሥተህ ትሄዳለህ? እኔን ወክሎ እንደሚናገር ሰው ለእያንዳንዱ ቃል በእኔ ከማመን ይልቅ በየመድረኩ የራሱንን ሐሳብ ትሰጣለህ? ልጆቼ በሁለት ዋና ዋና መንገዶች ይፈተናሉ - በበረሃ እና ሁሉም በሞላበት ቦታ። ብዙዎች የወደቁት በበረሃ ሳይሆን ሁሉም ሞልቶ በተረፈበት ጊዜ እና ቦታ ነው።

በመገረም እየተንቀጠቀጥኩ ነበር። ከጸሎት ከተነሣሁ በኋላ ወዲያውኑ እግዚአብሔር የነገረኝን ለሊዛ አካፈልኳት። እርሷም፡ «ጆን፣ እግዚአብሔር የነገረህን ቃል የመጀመሪያ ክፍል ስሰማ ወጥ ቤቱ ውስጥ ማሸብሸብ ቃጥቶን ነበር። አሁን ሙሉውን መልእክት ስሰማ ግን በፍርሃት ተንቀጥቅጫለሁ!» አለችኝ።

እኔም፡ «ትክክል ነሽ» - «ምክንያቱም እግዚአብሔርን ለመፍራት የሚሰጠው ትክክለኛ ምላሽ ይኸው ነው» አልኳት።

እግዚአብሔርን መፍራት፣ መሸቆጥቆጥ ወይም መርበትበት እንዳይደለ ብዙዎች ገና አልገባቸውም። ይልቁንም መሸቆጥቆጥና መርበትበት የሚመጣው ከእርሱ ሲርቁ ነው! እግዚአብሔርን መፍራት የጤነኛ፣ የጥበብ፣ የኃይልና ዋስትና ያለው ሕይወት ሥርና መሠረት ነው። ለምሳሌ ያህል ሀብታም ወደ መሆን ስንመጣ፣ በተገቢው መንገድ ከያዝነውና እርሱን በተመለከተ ትክክለኛ አመለካከት ካለን ጥሩ ነገር ነው። ይሁን እንጂ፣ ከሀብት ጋር በቀላሉ መታለልም ተያይዞ ይመጣል። ማቴዎስ 13፡22 ላይ፡ «በብልጽግና ሐሳብ መታለልን» በተመለከተ ኢየሱስ አስጠንቅቋል፤ ሆኖም በእግዚአብሔር ምክር፣ ቃልና ጥበብ ማለትም በእግዚአብሔር ፍርሃት ውስጥ ከሆንን፤ እንዲህ ያለው መታለል አያሳስተንም ወይም ጉዳት አያደርስብንም።

እንደ የክርስቶስ አምባሳደር የእኔ የራሴን ሐሳብ መስጠት፣ እግዚአብሔርን አለመፍራት ከመሆኑ ሌላ ትዕቢት እንጂ ሌላ ሊሆን አይችልም። ጳውሎስ፡ «ከትሑታን ጋር አብራችሁ ለመሆን ፍቀዱ እንጂ፤ በራሳችሁ ሐሳብ አትኩራሩ ወይም አትመኩ» የሚለው በዚህ ምክንያት ነው (ሮሜ 12፡16)። ግልጽ በሆነ ሁኔታ እግዚአብሔር ፈቃዱን አሳውቆ ስለ ነበር፣ ካሌብና ኢየሱስ የንደኞቻቸውን ሐሳብ አልተከተሉም። እግዚአብሔር ፈሩ፤ ከዚህም የተነሣ በመልካም ፈጸሙ። መጽሐፈ ምሳሌ እንደሚለው፡ «እርሱ (እግዚአብሔር) በዕቡያን ፌዘኞች ላይ ያፈዛል፤ ለትሑታን ግን ሞገስ ይሰጣል» (3፡34)።

መቼም፣ ጤነኛ አእምሮ ያለው ሰው፣ እግዚአብሔር እንዲያፈዝበት አይፈልግም። ራሴ ለራሴ እበቃለሁ የሚል አስተሳሰብ በትክክል የሚያደርገው ይህን ነው። የክብር አምላክ ትዕቢትን በቸልታ አያልፍም። በጣም ይጠላዋል፤ ይጸየፈዋል። ለሲፈር ለእርሱ በጣም የቀረበ ነበር፤ ከመላእክቱ ሁሉ በላይ ለእርሱ የቀረበ ነበር፤ ግን እግዚአብሔርን ባለ መፍራቱ በመልካም ሁኔታ አልዘለቀም። «እግዚአብሔርን መፍራት ጌጹ ነው፤ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል» ተብሎ ተነግሮናል (መዝሙር 19፡9)። እግዚአብሔርን መፍራት በሚገባ ለመጨረስ የሚያስፈልገንን ችሎታ የሚሰጠን፤ ጸንቶ መቆም የሚያስችለን ኃይል ነው። አዳምና ሔቦታ በክብሩ ሐልዎት ውስጥ ይኖሩ ነበር፤ ሆኖም ከእርሱ እንዳይለዩ እግዚአብሔርን አልፈሩም። ከዚህም የተነሣ ለዘላለም በኤደን አልኖሩም።

መንፈሳዊ ፍርሃት፣ እምነትና ትሕትና በቀላሉ የማይቆረጥ በሦስት የተገመደ እውነተኛ ገመድ ነው (መክብብ 4፡12 ይመ)። እግዚአብሔርን የምትፈሩ ከሆነ ትሑት ትሆናችሁ እንጂ፤ በራሳችሁ ሐሳብ ጥበበኛ

አትሆኑም፡፡ በተመሳሳይ መንገድ ትዕቢት፤ ዐመፅና አለማመን በሦስት የተገመደ ለመበጠስ የሚያስችግር የጨለማ ገመድ ነው፡፡ እግዚአብሔር በቃሉ የተናገረውን ችላ በማለት የራሱን ሐሳብ አጥብቆ የያዘ ሰው አሳዩኝ፤ እኔም ለዘለቄታው የማይጸና ሰው አሳያችኋለሁ፡፡ የእንዲህ ያለው ሰው ተስፋ፣ እውነተኛ ንስሐና ትሕትና ብቻ ነው፡፡

ጀርባን የሚክልል መሣሪያ

ትዕቢት አሳሳች ነው፡፡ እንደሚገባ እንዳንጨርስ ለመከላከል ጠላት የሚጠቀምበት በጣም ዋናው መሣሪያ እንደ ሆነ አምናለሁ፡፡ የሚያጠቃው ከጀርባ በመሆኑ ትዕቢተኛው ጠላት እየመጣ መሆኑን ማየት አይችልም፡፡ እኔና እናንተ ሁሉንም የሚያሳጣ ጥፋት የደረሰባቸው ሰዎች፤ «መምጣቱን አላየሁም ነበር» ሲሉ ስንቴ ነበር የሰማነው?

ለዚህ ምክንያት አለ፡፡ የእግዚአብሔርን መሣሪያዎች ከመጽሐፍ ቅዱስ ብንመለከት ከፊት ለፊት የሚክልሉ ብቻ መሆናቸውን እናያለን፡፡ የእውነት ዝናር፤ የጽድቅ ጥሩር፤ የሰላም ወንጌል፤ የእምነት ጋሻ፤ የመዳን ራስ ቁር፤ እንደ ሰይፍ የሚያገለግለው የእግዚአብሔር ቃል... ፊት ለፊት የሚክልሉ ናቸው፡፡ ጀርባችንን የሚክልል ምንድነው? ነቢዩ ኢሳይያስ መልሱን ይሰጣል፤ «የእግዚአብሔር ክብር ደጀን ይሆንሃል» (58፡8)፡፡

አንድ ሌላ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም፤ «የእግዚአብሔር ክብር ከጀርባ ይከልልሃል» ይላል፡፡ የእርሱ ክብር ጀርባችንን ይጠብቃል፡፡ ያም ሆኖ ክብሩን ከሌላ ጋር እንደማይካፈል እግዚአብሔር አጽንዖት ሰጥቶ የተናገረውን መዘንጋት የለብንም (ኢሳይያስ 42፡8) ፡፡ የራሳችንን አመለካከት ከፍ አድርገን የምናይ ከሆነ በትዕቢት ተሞልተናል፤ ደጀን የሚሆንልን ክብሩን አጥተናል ማለት ነው - ያኔ ጀርባችን ያለ ምንም ከለላ ይሆናል!

እውነተኛ ትሕትናንና ትዕቢትን በተመለከተ ያለን አመለካከት በጣም የተሳሳተ መሆኑን ሳስብ በጣም አዝናለሁ፡፡ እግዚአብሔር፤ «ሕዝቤ ዕውቀት ከማጣቱ የተነሣ ጠፍቶአል» ይላል (ሆሴዕ 4፡6)፡፡ ባላዋቂነታችን የጠፋን ወይም የምንጠፋ ሰንቆቻችን እንሆን? ዐሥሩ ሰላዮችና እስራኤል ሁሉ የካሌብና የኢያሱን ትሕትና እንደ ትዕቢት ከቆጠሩት፤ የዳዊትን ትሕትና ኤልያብ እንደ ትዕቢትና እብሪት ከቆጠረው፤ ዛሬስ እንዴት ይሆን?

ይህ ሁኔታ በአካባቢው ላይ አደገኛ አራዊት መኖራቸውን ሳያውቁ፤ ረጅም ጉዞ ከመጀመር ጋር ሊነጻጸር ይችላል፡፡ ዐጉል ቦታ ላይ ከመኪናችሁ ወርዳችሁ ወዲያ ወዲህ ካላችሁ ከባድ ጉዳት ሊደርስባችሁ ይችላል፡፡

አንድ ጊዜ እኔና ሊዛ አደን ነክ ጉዞ እንድናደርግ ተጋብዘን ነበር፡፡ ቦታው በጣም ምቹና ባለ አምስት ኮከብ መስተናገጃ ሲሆን፤ ለእያንዳንዱ ጥንድ የየራሳቸው ትንንሽ ቤቶች ነበሩዋቸው፡፡ ራት ከምንበላበት ገላጣ ቦታ ወደየቤታችን ስንሄድ የሠለጠነ አዳኝ ያጅበን ነበር፡፡ ከመመገቢያው ቦታ እስከ ማረፊያ ቤታችን የነበረው ርቀት አጭር የሚባል አልነበረም፡፡ በመጀመሪያ ምሽት እጃቢያችን እኔና ሊዛን፤ «በቀላሉ ለጥቃት ልትጋለጡ ስለምትችሉ በምንም ዐይነት ሁኔታ ሌሊት ከቤታችሁ እንዳትወጡ፡፡ ሌሊት ሌሊት ለአደን የሚወጡ የተራቡ የዱር አራዊት አሉ፤ እነርሱን የሚክልል ምንም አጥር የለም» በማለት አጥብቆ ነግሮን ነበር፡፡

ይህን ባለ ማወቅ ወይም ችላ በማለት ዕኩል ሌሊት ላይ የሚበላ ነገር ፍለጋ ወደ ምግብ ቤት ብወጣ ምን የሚሆን ይመስላችኋል? እኔ ራሴ ምግብ ልሆን እችላለሁ፡፡ ዕውቀት በማጣት ልጠፋ እችላለሁ፡፡ እንግዲህ በዚህ ምዕራፍ የተመለከትነውን መሠረት በማድረግ የሆሴዕን ቃል፤ «በእውነተኛ ትሕትናና በትዕቢት መካከል ያለውን ልዩነት አስመልክቶ ሕዝቤ ዕውቀት በማጣቱ ጠፍቷል» በሚል መልኩ ልንወስደው እንችላለን፡፡

በትሕትና መታጠቅ ምን ማለት እንደ ሆነ ለመማር ጊዜያችሁን ስለ ሰጣችሁ በጣም ደስ ይለኛል፡፡ ግን እዚህ ላይ እንዳታቆሙ፡፡ ቅዱሳት መጻሕፍትን በሚገባ አጥኑ፤ መንፈስ ቅዱስ እንዲያበራሳችሁ ጠይቁ፡፡ ዕውቀት ከማጣት የተነሣ፤ በአንድ አቅጣጫ ብቻ በማየት በሕይወታችሁ ቁልቁል አትውረዱ፡፡ የእግዚአብሔር ዓላማ በሚገባ እንድትጨርሱ ነው፡፡ የእግዚአብሔርን ተስፋ ቃል ስሙ፡፡

ትሑታን በእግዚአብሔር፤ ምስኪኖች በእስራኤል ቅዱስ፤ እንደ ገና ሐሜት ያደርጋሉ፡፡ (ኢሳይያስ 29፡19)፡፡

እንዴት ትልቅ ተስፋ ነው! ሁላችንም ሐሜት ማድረግ እንወዳለን፡፡ ግን፤ በጣም አስፈላጊ ተስፋ የሆነው ለምንድነው? ምክንያቱም፤ «የእግዚአብሔር ደስታ ኃይላችን» በመሆኑ ነው (ነህምያ 8፡10)፡፡ በሚገባ ለመጨረስ የሚያስችለን ኃይል ነው፡፡ ያለ እርሱ በጽናት ሩጫውን መጨረስ አንችልም፡፡ ትሕትናን ከለበስን፤ በደስታ ወይም በብርታት ይበልጥ እየጨመርን እንደምንሄድ እግዚአብሔር ለእኔና ለእናንተ ቃል ገብቶልናል፡፡ በተጨማሪም እንዲህ የሚል ተስፋ ሰጥቶልናል፡፡

ከፍ ከፍ ያለውና ልዕልና ያለው እርሱ፤

ስሙም ቅዱስ የሆነው፤ ለዘላም የሚኖረው

እንዲህ ይላል፤

«የተዋረዱትን መንፈሳቸውን ለማነሣሣት፤

የተሰበረ ልብ ያላቸውን ለማነቃነቅ፤

ከፍ ባለውና በቅዱሱ ሰፍራ እኖራለሁ፤

የተሰበረ ልብ ካለውና በመንፈሱ ከተዋረደው

ጋር እሆናለሁ (ኢሳይያስ 57:15)

እግዚአብሔር በውስጣችን ከኖረ፤ ያለ ጥርጥር ሩጫችንን በጽናት እንፈጽማለን። መፈለግ ያለብን በእግዚአብሔር መጥብኘትን አይደለም። ይልቁንም እርሱ በውስጣችን እንዲኖር መፈለግ አለብን። ይህ የሚያጸና ኃይል ይሆናል።

ስለዚህ ውድ አንባቢዎች፤ «ትሕትናን ልበሱ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል። ...እርሱ በወሰነው ጊዜ ከፍ እንዲያደርጋችሁ ከእግዚአብሔር ብርቱ እጅ በታች ራሳችሁን ዝቅ አድርጉ።»

11

ሸክምን እንጣል

ሁላችሁም እርስ በርስ በመከባበር ትሕትናን ልበሱ፤ ምክንያቱም «እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል።» ...ስለዚህ እርሱ በወሰነው ጊዜ ከፍ እንዲያደርጋችሁ ከእግዚአብሔር ብርቱ እጅ በታች ራሳችሁን ዝቅ አድርጉ፤ እርሱ ስለ እናገተ ስለሚያስብ የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉት።

፲፮፻፳፱ 5:5-7

ትሕትናን የመልበስ ዋናው ገጽታ፤ ካሌብና ኢያሱ እንዳደረጉት ራሳችንን ከእግዚአብሔር ተልዕኮ በታች ማኖር ነው። እንደዚያ ካደረግን አሁን ባለንበት ሁኔታና በመለኮታዊው ተልዕኮ መፈጸም መካከል የሚቆም ማንኛውም ፊተና የሚሸነፍ ይሆናል። በትሕትና የእኛን ስሌት ሁሉ፤ ከእግዚአብሔር ብርቱ እጅ በታች እናኖራለን። በትሕትና ማንኛውም ምርጥ ሰብዓዊ አመክንዮ እኛ ላይ የሚያሳድረውን ጫና በመተው የእርሱን ሪፖርት እናምናለን። በትሕትና በስሜቶቻችን ወይም በተፈጥሮአዊ ዕውቀታችን ሳይሆን በእምነት እንመላለሳለን።

በእውነት በዚህ መልኩ እንድንኖር፤ የሚያስጨንቀንን ሁሉ እርሱ ላይ መጣል አለብን። እንዳንደቺን ብቻ ሳይሆን ሁሉን። ሚስቶቻቸውንና ልጆቻቸውን በተመለከተ ካሌብና ኢያሱ ያደረጉት ይህንኑ ነበር። እንደ አባቶችና እንደ ባሎች እነርሱም በጣም የሚያስቡላቸው ቤተ ሰቦች ነበሩዋቸው። ይሁን እንጂ፤ በእነርሱ ዘንድ ከሰብዓዊ አመክንዮና ፍርሃት ይልቅ የእግዚአብሔር ቃል ቀዳሚውን ቦታ ያዘ። የእግዚአብሔርን ፈቃድ በማስቀደም ቤተ ሰቦቻቸው እንደሚጠበቁና የሚያስፈልጋቸው ሁሉ እንደሚሰጣቸው ተረድተዋል። ካሌብና ኢያሱ በእግዚአብሔር ፊት በእውነት ትሑታን ነበሩ፤ ከዚህም የተነሣ ለቤተ ሰባቸው የነበራቸው ሐሳብና ጭንቀት በመላው አጽናፈ ዓለም ዐቅም ባላቸው እጆች ውስጥ ሆነ።

የሚያሳስበንን ሁሉ እርሱ ላይ መጣል

የሚያሳስበንን ሁሉ እግዚአብሔር ላይ መጣል በተልዕኮአችን የመጽናት ችሎታ ይሰጠናል። ወደ ፊት እንድንሄድ ከተፈለገ፣ ምችት የሚነሳ ሸክም መሸክም የለብንም። መጽሐፍ ቅዱስ፡ «ሸክም የሚሆንብንን ሁሉ፤ በቀላሉም ተብትቦ የሚይዘንን ኃጢአት አስወግደን በፊታችን ያለውን ሩጫ በጽናት እንሩጥ» በማለት ይነግረናል (ዕብራውያን 12፡1)።

ሸክም ያዘገየናል፤ በሚገባ እንዳንጨርስ ያደርገናል። ሃምሳ ኪሎ የሚመዝን ነገር ተሸክማችሁ ማራቶን መሮጥ ምን ይመስላችኋል? ሩጫውን መጨረስ ቀርቶ መጀመርን እንኳ አዳጋች ያደርገዋል!

ወደ ፊት እንዳንጓዝ የሚያግድ አንዱ ከባድ ሸክም ለሕይወት ያለን ስጋትና ሐሳብ ነው። በሚገባ ያልጨረሱትን ዐሥር ሰዓቶች የከበዳቸውም ሸክም ይኸው ነበር። ሚስቶቻቸውና ልጆቻቸው ላይ ሊደርስ ይችላል ብለው ያሰቡት አደጋ ወደ እግዚአብሔር ተስፋ ቃል ምድር እንዳይሄዱና ፈቃዱን እንዳያደርጉ ከባድ ሸክም ሆነባቸው።

ቤተ ሰቦቻችን ሸክም እንዳይደሉና ይልቁንም ሸክም የሚሆንብን ለቤተ ሰባችን ያለን ሐሳብ መሆኑን ግልጽ ማድረግ አስፈላጊ ነው። በወቅቱ የሚያስፈልገውን ሁሉ ለመስጠትና ጥበቃ ለማድረግ እግዚአብሔር ያለውን ችሎታ ወይም ፍላጎት ጥያቄ ውስጥ የምናሰገባ ከሆነ፤ ታማኝነትና ብርታቱን እየተጠራጠርን ነው። ከእነዚያው ከነዓናውያን ጋር ውጊያ ባደረጉ ጊዜ ቤተ ሰቦቻቸው በምንም ሁኔታ አለመጉዳታቸውን፤ ካሌብና ኢያሱ የኃላ ኃላ የጓደኞቻቸውን ስሕተት ማሳየታቸውን ማስታወስ ጠቃሚ ነው። እንዲያውም ለሚስቶቻቸውና ለልጆቻቸው ፍሬያማ ምድር ማውረስ በመቻላቸው፤ በጦርነቱ በመካፈላቸው ባርከዋቸዋል ማለት ይቻላል።

የተለያዩ ውጤቶችን በተመለከተ በጥንቃቄ እናስብ። በእግዚአብሔር ምሪት ከመታመን ይልቅ ለቤተ ሰቦቻቸው መከላከል የፈለጉ ዐሥር ሰዓቶች፤ ለቤተ ሰቦቻቸው ያወረሱት በረሐውን ነበር። ከዐርባ ዓመት ችግርና ጉድለት በኃላ ያ መሆኑ፤ ማንኛውም ሰው የማይፈልገው ፍጻሜ ነበር። ሆኖም፤ የእግዚአብሔርን ቃል ያመኑና ለእርሱም የታዘዙ ሁለቱ መሪዎች ለቤተ ሰቦቻቸው ያላቸውን ሐሳብ ለእርሱ ታማኝነት አደራ በመስጠታቸው ቤተ ሰቦቻቸው የተስፋውን ምድር - «ወተትና ማር» የሚያፈሰሰውን ምድር እንዲወርሱ አደረጉ። ፍጻሜያቸው ያ ሆነ።

በሕይወታችን የተለያዩ ወቅት እያንዳንዳችን በጊዜያዊ ምችትና ዘላቂ ፍጻሜ መከላከል ምርጫ የምናደርግበት ጊዜ ይኖራል። ፋይዳ ወዳለው ነገር

የሚመራውን መንገድ እንመርጣለን ወይስ ጊዜያዊ ምችትና ደኅንነታችንን ማረጋገጥ እንሞክራለን? ራሳችሁን ማኖር ብቻ የምትፈልጉ ከሆነ፤ ያ የተዘጋጀላችሁ መለኮታዊ ፍጻሜ ላይሆን ይችላል። ዋስትናና ደኅንነታችሁን በማስጠበቅ ረገድ ሊሳካላችሁ ይችላል ይሆናል፤ ይሁን እንጂ፤ የኃላ ኃላ በክርስቶስ ፍርድ ወንበር ፊት፤ ጊዜያዊ ምችታችሁን ለማስጠበቅ ያጣችሁትን የበዛና የተትረፈረፈ ሕይወት ትረዳላችሁ።

እግዚአብሔር ያቀደላችሁን ጉዞ እንድትፈጽሙ ከተፈለገ ሸክማችሁንና የሚያሳስባችሁን ነገር ሁሉ ለእርሱ መተው እንዳለባችሁ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ደግሞ ደጋግሞ ተነግሮአል። የእርሱ መንገድ የጀብድና የእምነት መንገድ ነው፤ ሽልማቱም ከእኛ ዋስትናና የደኅንነት ስሜት ሁሉም በጣም የበለጠ ታላቅ ነው። የሚያሳስባችሁን ሁሉ እርሱ ላይ በመጣል ወደ ታች የሚገቡት ታችሁን ሸክም አራግፋ።

ግላዊ ተግዳሮቶቻችን

በግል ሩጫዬ መጣል ስለ ነበሩብኝ አንዳንድ ሸክሞች እንዳካፍላችሁ ፍቀዱልኝ። በዕድሜ እያደግሁ በሄድሁ መጠን፤ ለቤተ ሰቦቹ የሚያስፈልጋቸውን የሚያቀርብ አባትና ባል የመሆንን አስፈላጊነት እያመንሁ መጣሁ። የተቆጠበ ገንዘብ በእርግጥ የተቀመጠ ገንዘብ መሆኑን በማስተማር ለዚህ ጥሩ አርዓያ የሆነኝ ወላጅ አባቴ ነበር። ዋስትና ያለውና የተረጋጋ ቤተ ሰብ ያለው አባትና ባል የመሆን ፍላጎት ያደረብኝ ገና ልጅ እያለሁ ነበር። መጀመሪያ ፓይለት መሆን እፈልግ ነበር፤ ግን በዚያ ዘመን ፓይለት መሆን አስተማማኝ ሥራ ተደርጎ ስለማይታሰብ አባቴ ከለከለኝ። አባቴ የበለጠ አስተማማኝ ነው ብሎ ወደሚያስበው የሙያ መስክ መራኝ። መሐንዲስነት ተማርኩና በ1981 ዓ.ም ሮክዌል ኢንተርናሽናል ውስጥ የኃላፊነት ቦታ ያዝኩ።

እንደ ጁኒየር መሐንዲስ ጥሩ ደመወዝ ነበረኝ። ለሚስቴ የሚያስፈልጋችን ሁሉ ማቅረብ መቻል ደስ የሚል ስሜት ይሰጣል። እንደ አንድ ወጣት አርዓያ የሆነኝን እክተል ነበር። ግን ከአንድ ውስጣዊ ግጭት ጋር ትግል ነበረብን፤ ወደ አገልግሎት የመግባት በጣም የጋለ ጥሪ ነበረኝ። ይህ ጥሪ ከደረሰኝ ጥቂት ዓመት ቢሆነውም፤ በአገልጋይ ገቢ ለሚስቴና በኃላም ለልጆቼ የሚያስፈልጋቸውን ማቅረብ የምችልበት መንገድ አልታየኝም። ስለዚህ እኔና ሊዛ አንድ ነገር አሰብን።

ወደ ሌላ አገር በተለይም፤ ወደ መካከለኛው ምሥራቅ ሄደው በኃላፊነት ለሚሠሩ ሰዎች ካምፓኒው በጣም ከፍ ያለ ደመወዝ እንደሚከፍል

ከእንደ ሌላ ሠራተኛ ተረድቼ ነበር። ስለዚህም ወደ ፐርሰኔል ዳይሬክተሩ ሄጄ ወደ ሳውዲ አረቢያ እንዲያዛውረኝ ጠየቅሁ። እኔና ሌላ ያሰብነው እንደ ምንም ታግሠን እዚያ ጥቂት ዓመት ለመኖር፤ ገንዘብ ለማጠራቀም፤ ወደ አሜሪካ ተመልሰን በካሽ መጠነኛ ቤት መግዛትና ከዚያም በአገልግሎት መሰማራት ነበር።

አንዱ ችግር፤ ዕቅዳችን ሁሉ የእኛ ችሎታ ላይ የተመሠረተ መሆኑ ነበር። አንድ ምሽት ከጥቂት ዓመት ወዲህ እኔና ሌላን የሚያውቅ አገልጋይ፤ እኔን ቁጭ አድርጎ ለሁለት ሰዓት ያህል ገሠጸኝ። የመልእክቱ አንኳር ሐሳብ፤ «ጆን በሕይወትህ የእግዚአብሔር ጥሪ ይታያል፤ አንተ ግን ያንን በተመለከተ ምንም እያደረግህ አይደለም። አሁን ባለሀበት ቦታ ከቆየህ እግዚአብሔር ካቀደለህ ፍጻሜ ትወጣና በመሐንዲስት ታረጃለህ» የሚል ነበር።

ቃሉ በጣም አስፈራኝ፤ ግን እውነት መሆኑን አውቅ ነበር። በዚያ ምሽት ወደ ቤት ስመለስ ለሌላ፤ «በማንኛውም ቦታ ለመሥራት ራሴን ለቤተ ክርስቲያን እሰጣለሁ። በመጀመሪያ በሚከፈተው በር እገባበታለሁ። በዚህ ትስማሚያለሽ?» አልኳት። «አዎን፤ እስማማለሁ» አልች።

አገልግሎት ውስጥ እንድንገባ እግዚአብሔር በር እንዲከፍትልን በቀጣዮቹ ጥቂት ወሮች አጥብቄ መጸለይ ጀመርኩ። በዚያው ጊዜ በፈቃደኛነት ደረጃ ቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ እንዳገለግል ማድረግ የምችለውን ሁሉ እያደረግሁ ነበር። አስተናጋጅ ሆንሁ፤ ከቤተ ክርስቲያኑ የእስር ቤት አገልግሎት ጋር አብሬ መሥራት ጀመርኩ፤ ሌላው ቀርቶ የፓስተራችንን ልጆች እንዴት ቴኒስ መጫወት እንደሚችሉ አስተምር ነበር (የኮሌጅ ተማሪ እያለሁ አንድ ክለብ ውስጥ ቴኒስ አስተምር ነበር።)

ከጥቂት ወሮች በኋላ በ1983 የሙሉ ጊዜ አገልግሎት በር ተከፈተ። ሬክሜልን ትቼ ለአጥቢያ ቤተ ክርስቲያኔ መሥራት ጀመርኩ። አዲሱ ቦታዬን ስይዝ የወር ገቢዬ እጅግ በጣም ዝቅ አለ፤ አባቴ አእምሮዬን የሳትኩ መሰለው (የሬክሜል አለቃዬም እንደዚያ ነበር ያሰበው)። ሌሎች ጓደኞቼም የውሳኔዬን ትክክለኛነት መጠየቅ ጀመሩ፤ እኔም ብሆን ለቤተ ሰቤ የሚያስፈልገውን እንዴት ማሟላት እንዳለብኝ ከሐሳቤ ጋር ትግል እየገጠምኩ ነበር። የወር ገቢዬ ከማወጣው ውጪ በጣም ያነሰ ነበር።

ሆኖም፤ እዚህ ቦታ ላይ መሆኔ እግዚአብሔር ለእኔ ያለው ዕቅድ እንደ ሆነ አውቅ ነበር። ስለዚህ እኔና ሌላ ለሚያስፈልገን ነገር ማሰብን ለእግዚአብሔር ተውንለት። አንድ ምግብ እንኳ አልጎደለብንም፤ ሁሌም

ለሚያስፈልገን ሁሉ የሚበቃ ያህል ነበረን። አንድ ቃል እንኳ ለማንም ሳንናገር በየጊዜው የሚያስፈልገንን ሁሉ እግዚአብሔር በተአምር ሊያዘጋጅልን እናይ ነበር። እኔና ሌላ በየግላችን የሚያስፈልገንን ለእግዚአብሔር እናቀርብ ነበር፤ በእግዚአብሔር ቃል ጠላትን እንዋጋ ነበር፤ ከእንደ ተአምር ቀጥሎ ሌላ ተአምር በኑሮአችን ሲደረግ እንመለከት ነበር።

አንድ ጊዜ ዐሥራት ከመክፈል ወይም ገንዘቡን የሚያስፈልገንን ነገሮች ለመግዛት ከማዋል አንዱን የመምረጥ ምርጫ ገጥሞን እንደ ነበር አስታውሳለሁ። በማንኛውም ነገራችን ለእግዚአብሔር ቅድሚያ ለመሰጠት መጀመሪያው ወሰንን ስለ ነበር ይህን ያህል ትግል አልሆነብንም። ስለሆነም ከደመወዛችን 10% ዐሥራት እንሰጥ ነበር፤ ያ ማለት ደግሞ የተቀረው ዕዳ ለመክፈልና ለአንዳንድ ያልተጠበቁ ወጪዎች መዋል አለበት ማለት ነው፤ አንደኛው ወጪ ፈላጊ መኪናችን ነበር።

በዚያ ዘመን ያለን አንድ መኪና ብቻ ነበር፤ አልተርኔተሩ ተበላሽቶ ነበር። በቤተ ክርስቲያኔ ሥራ በጣም በመወጠሬ ያንን ለመጠገን ጊዜ አልነበረኝም። በዚህ ላይ ከሥራ ወደ ቤት፤ ከቤት ወደ ሥራ ለትራንስፓርት የምጠቀመው በቤተ ክርስቲያኑ መኪና ነበር። ስለሆነም መኪናችን መቀመጥ ነበረባት። አልተርኔተሩ ከተበላሸ ጥቂት ቀን በኋላ፤ የኋላ ጉማው ፈነዳ። ነገሩን የከፋ ያደረገው ያለን ትርፍ ጉማ የማይጠቅም መሆኑ ነበር። የምንኖረው በዳላስ ቴክሳስ ሲሆን በዚያ ቦታ ወቅት ሙቀቱ በጣም ከፍ ብሎ ነበር። አንድ ምሽት ከሥራ ወደ ቤት ስመጣ ከመኪናዋ መስኮቶች አንዱ ብትንትኑ ወጥቶ አገኘሁት። የመኪናዋ ውስጥ ሙቀት በጣም ግሎ ስለ ነበር መውጫ ያጣው አየር ነበር ከመስኮቶቹ አንዱን ያፈነዳው።

የሚረብሽ ነገር ተባብሶ ነበር። አልተርኔተሩን ብጠግነው እንኳ ጉማ ስላልነበረኝ መኪናዋን መንዳት አልችልም። መስኮቱን በቆሻሻ ማጠራቀሚያ ላስቲክና ፕላስቲክ ሸፈንነው፤ ያም ሆኖ፤ ከባድ ዝናብ ከመጣ የመስኮቱ ሽፋን በቀላሉ እንደሚለቅና መኪናው ውስጥ ውሃ ሊገባ እንደሚችል እናውቅ ነበር። በጊዜ ብዛት ቅዝቃዜው የመኪናዋን ውስጥ ሊያዝገው ይችላል። ነገሩ ለነገ የሚባል ችግር እንዳይደለ ይገባኛል። ስለዚህ ለአንዳንድ ጋራዦች ደውዬ ችግራን ነገርኳቸው፤ ሆኖም የሚጠይቁት ገንዘብ እኛ መክፈል ከምንችለው በላይ ነበር። ለመኪናችን መጠነኛ ጥገና ለማስደረግ እንኳ ገንዘብ አልነበረንም። ዱሮ በማግኘት የመሐንዲስ ደመወዝ ቢሆን በጣም ቀላል ጉዳይ ነበር። ለራስ የማዘን ስሜትን መዋጋት ነበረብኝ፤ መኪናዬ በቆመችበት ቦታ ዝጋ ስትበሰብስ ይታያኝ ነበር፤ ይህንንም ቢሆን መዋጋት ነበረብኝ።

በመጨረሻ በጣም ተሰላቸው፡፡ ከእግዚአብሔር ጋር የምገናኝበት ወደ አንድ ገለልተኛ ቦታ ሄድኩና፤ «ጌታ ሆይ፤ የሚያስጨንቀኝን ሁሉ አንተ ላይ እንድትል ተናግረሃል፡፡ ስለዚህ ለዚህች አውቆምቢል ያለኝን ሐሳብና ስጋት ሙሉ በሙሉ በዚህ ሰዓት አንተ እጅ ላይ አኖራለሁ፡፡ ከዚህ በኋላ የአንተ እንጂ፤ የእኔ ሐሳብ አይደለም፡፡ እንግዲህ መኪናዋ በቆመችበት ቦታ ዝጋ ብትበላሽ የእኔ ጥፋት አይሆንም፤ ምክንያቱም ከእንግዲህ ለዚያ ማሰብ የእኔ ጉዳይ አይደለም! ትኩረቴ ሁሉ አንተ እንዳደርግ የነገርከኝ ላይ ይሆናል፡፡ መፍትሔውን ስለ ሰጠሽኝ አሁን አመሰግንሃለሁ» በማለት ወደ እግዚአብሔር ሮኤኸኩ፡፡

ጸሎቴ የምርና ልባዊ ነበር፡፡ አልተርኔተሩ ከተበላሽ ወዲህ ለመጀመሪያ ጊዜ ነፍሴ ውስጥ ሰላም ይሰማኝ ጀመር፡፡ ልክ የእግዚአብሔር ቃል ተስፋ የገባለት ዓይነት ሰላም ነበር፡፡

በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ፤ ከምስጋናም ጋር ለመናችሁን በእግዚአብሔር ፊት አቅርቦ እንጂ ስለ ማንኛውም ነገር አትጨነቁ፡፡ ከማስተዋል በላይ የሆነው የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና አሳባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል፡፡

(ፊልጵስዮስ 4፡6-7)

ከዚያ ጠላትን መቃወም ጀመርኩ፡፡ አምርሬና ኮስተር ብዬ፤ «ሰይጣን ልብ አድርገህ ስማኝ፡፡ አምላኬ፤ እንደ ባለጠገንቱ መጠን የሚያስፈልገኝን ሁሉ በክብር ይሞላብኛል፡፡ ምንም የሚጉድልብኝ አይኖርም፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት ስለ ማስቀድም፤ የሚያስፈልገኝ ሁሉ ይጨመርልኛል ፡፡ ስለዚህ በኢየሱስ ስም እቃወምሃለሁ፤ የቆሸሽ እጅህን ከገንዘባችንና ከመኪናችን ላይ እንድታነግ አገዝሃለሁ» በማለት ጸለይኩ፡፡

አንድ ነገር እንደ ተበጠሰ ተሰማኝ፡፡ ወዲያውኑ ራሴን ሲስቅ አገኘሁት፡፡ ለመሆኑ ምን ማለቴ ነው? አልኩ በልዬ፡፡ ጥልቅ እኔነቴ ውስጥ ካለ ምንጭ ደስታ እየፈሰሰ ነበር፡፡ ያ የሚያስፈልገኝን ጉልበት የሚሰጠኝ የእግዚአብሔር ደስታ እንደ ሆነ አወቅሁ፡፡ በዚያ ብርታት ሩጫዬን በጽናት መቀጠል እንደምችል አውቃለሁ፡፡ ከእንግዲህ የሚያሳስበኝና የሚያስጨንቀኝ ነገር ሁሉ በእግዚአብሔር ብርቱ እጅ ውስጥ ነው፤ ጠላትም ታስሮአል፡፡ እግዚአብሔር የሚሠራውን በናፍቆት የምጠባባቅበት ሁኔታ ውስጥ ሆኑኩኝ፡፡

በሚቀጥለው ቀን አንድ የሊዛ ዓደኛ መጥታ በምንኖርበት አፓርታማ መኪና ማቆሚያ ቦታ የነበረችውን በጣም የተጉዳች መኪናችንን አየች፡፡ መኪናዋ ለማየት እንኳ የምታስጠላ ነበረች፡፡ «ሊዛ፤ እኔ አንድ ሚካኒክ ዓደኛ

አለኝ፡፡ ለአንቺና ለጆን ማድረግ የሚችለው ነገር ካለ እንዲያደርግ ለምን ደውየ እንድጠይቀው አትፈቅዱልኝም» አለች፡፡ ዓደኛዋ ሌሎች ጋራዦች ሊያስከፍሉን ፈልገው ከነበረው በጣም ባነሰ ጊዜና ገንዘብ ማንኛውንም ነገር አስተካክለዋል፡፡ እግዚአብሔር በአስደናቂ መንገድ የሚፈለገውን ሲያዘጋጅ አየን፤ ያም እኛን አበረታን፡፡

ዐሥራታችን በመክፈላችን አሁንም ለግሮሰሪ ወጪዎቻችን የሚተርፍ ገንዘብ አልነበረንም፤ እስከሚቀጥለው ዐሥራ ሁለት ቀን ድረስ ምንም አይከፈለኝም፡፡ አንድ ምሽት መኪና ውስጥ ሆነን አለቀሰን፡፡ እንባችን በዕቅድ መጨናገፍ ምክንያት እንጂ ያለ ማመን አልነበረም፡፡ ሌሎች ተንደላቀው ሲኖሩ እኛ ለእያንዳንዱ ነገር ለምን ይህን ያህል ትግል እንደምናደርግ ሊገባን አልቻለም፡፡ አንድ ወቅት ላይ ሐዋርያው ዳውሎስ እንደ ነበረው ሁሉ፤ በችግራችን መሐል እየተከናወነ የነበረውን የመረዳት ችግር ነበረብን፡፡ ችግሮቻችንን አታካች፤ አሰልቼ፤ አዋኪና ጊዜያችንን የሚያባክኑ አድርገን ነበር የምንመለከታቸው፡፡ በኃላ ላይ ለእግዚአብሔር የበለጠ ክብር የሚሆን ነገር ለማምጣት ከአሁኑ ችግር በእግዚአብሔር ጸጋ የበለጠውን ተግዳሮት ለማሸነፍ የሚያስችለንን ብርታት እያገኘን መሆኑን አልተገነዘብንም ነበር፡፡ ከጥቂት እንባዎች በኃላ ሊዛና እኔ፤ በእግዚአብሔር ቃል ያለንን እምነት አጸናን፤ መለኮታዊ አገልግሎታችንን ቀጠልን፡፡

ከሁለት ቀን በኋላ በዚያው ሳምንት አግኝተናቸው የነበሩ ከላን አንቶኒዮ የመጡ ጥንዶች ወደ እኔ መጡ፡፡ «ጆን፤ ለምን እንደ ሆነ አናውቅም፤ እግዚአብሔር ግን ይህን እንድንሰጥህ እየተናገረን ነው» አሉኝ፡፡ የ200 ዶላር ቼክ ያለበት ፖስታ ሰጡኝ፡፡ ሊዛና እኔ በጣም ተገረምን፡፡ የነበርንበትን ሁኔታ ከእግዚአብሔር በቀር ሌላ ማንም አያውቅም ነበር፤ በዚህ መልኩ እንደ ገና የሚያስፈልገንን ሰጠን፡፡

ከሚያሳስበን ነገር አዲስ የመፈታት ደረጃ

በሚቀጥሉት ጥቂት ዓመታት በእምነታችንም ሆነ በአገልግሎታችን እያደግን ስንሄድ፤ በፍሎሪዳ ያለ አንድ በጣም ትልቅ ቤተ ክርስቲያን የወጣቶች ፓስተር የመሆን ኃላፊነት ተቀበለኩ፡፡ ያኔም ቢሆን የቀድሞው ዓይነት የገንዘብ ችግር ነበረብን፤ እንዲያውም ወደዚያ ቦታ የመጣሁት በፊት ከማገኘው ደመወዝ ቅናሽ ተደርጎ ነበር፡፡ በዚህ ጊዜ የዐሥራ ስምንት ወር ወንድ ልጅ ስለ ነበረን ኑሮ የበለጠ ከበድ ብሎን ነበር፡፡ ያም ሆኖ ለሚያስፈልገን ሁሉ ኃላፊነቱን ለእግዚአብሔር ሰጠን፤ ጠላትን ተቃውምን፤

ተአምራዊ ረድኤትም ይደረግ ነበር። ትኩረቱን አገልግሎቱ ላይ አደረገው፤ የሚያስፈልገን ሁሉ በአስደናቂ መንገድ ደግሞ ደጋግሞ ይሟላልን ነበር።

መስከረም 1988 ወደ ቀጣዩ አገልግሎት ማለትም ከአገር አገር፤ ከቦታ ቦታ እየተዘዋወርኩ ሙሉ ጊዜ ማገልገል እንዳለብኝ እግዚአብሔር አሳየኝ። ያም ሆኖ ለፓስተራ ራሴን እያስገዛሁ ነበር፤ ስለዚህም በመቀጠል ለእኔ ያለውን ዓላማ እግዚአብሔር ለእርሱም እንዲያሳየው ለማንም ምንም ሳልናገር ለመጠበቅ ወሰንኩ። እየጸለይኩ እያለ እግዚአብሔር ያሳየኝ፤ ከእኔ፤ ከሊዛና ሌላ ክፍለ ሀገር (ስቴት) ትኖር ከነበረች ጓደኞችን በቀር ማንም አያውቅም ነበር።

በ1989 የካቲት ወር የአስተዳደር ስብሰባ ላይ እያለን ፓስተራ ባለፈው ሌሊት ሰላየው በጣም ግልጽ ራእይ ተናገረ። በሙሉ ጊዜ አገልግሎት ለመስማራት ወደ ተለያዩ ቦታ ለመሄድ እኔና ሊዛ ያንን ቤተ ክርስቲያን ለቀን ስንሄድ ማየቱን አካፈለን። ያንን ስሰማ በመገረም አለቀስኩ። በአዋርያት ሥራ 13፡1-5 ላይ የበርናባስና የጳውሎስን ጥሪ እንዳጸና ሁሉ መንፈስ ቅዱስ የእኛንም ጥሪ አረጋገጠልን።

ከሰድስት ወር በኋላ ማለት ነሐሴ 1989 በሦስት ሳምንት ውስጥ በሰባት ቤተ ክርስቲያኖች እንዳገለግል ተጋብዝኩ። ይህን ለፓስተራ ነገርኩት፤ እርሱም ሳቅ እያለ፤ «እግዚአብሔር ያሳየን ይህን ነበር፤ ወደዚያ ለመግባት ጉዞ የጀመርክ ይመስላል» አለ። አያይዞም፤ «ይህን የበልግ ወራት እንደ ፈለግህ ወዲያ ወዲህ ማለት ትችላለህ፤ ቤተ ክርስቲያኖችን እስከ ዓመቱ ማብቂያ ድረስ ደመወዝህን ትከፍልሃለች። ከጥር ወር በኋላ ግን ከፍታን በተመለከተ ራስህ ኃላፊነቱን ትወስዳለህ» አለኝ።

በቀጣዮቹ ጥቂት ወሮች ወደ እነዚያ ሰባት ቦታዎች እየሄድኩ አገልገለኩ፤ በጣም ደስ የሚል የአገልግሎት ጊዜ ነበረኝ፤ ግን ሌላ ግብዣ አልመጣም ነበር፤ የምሄድበትም ቦታ አልነበረም። ይህን ያስተዋለው ፓስተራ ደመወዜ ከመቋረጡ ሁለት ወሮች ቀደም ሲል፤ በጣም ጥሩ የድጋፍ ደብዳቤ ጻፈልኝ፤ እርሱ ራሱ ያገለገለባቸው በአሜሪካ ያሉ ሰድስት መቶ ቤተ ክርስቲያኖች አድራሻም ሰጠኝ። (ፓስተራ በአገር ውስጥም ሆነ በዓለም አቀፍ ደረጃ በጣም የታወቀ አገልጋይ ነበር።)

ወዲያውኑ የእርሱን የድጋፍ ደብዳቤና የእኔንም ደብዳቤ የያዙ ፓስታዎች ለሰድስት መቶዎቹ ቤተ ክርስቲያኖች ለመላክ ተዘጋጀሁ። ገና ዐርባ ፓስታ እንዳዘጋጀሁ መንፈስ ቅዱስ፤ ልጄ፤ ምን እያደረግህ ነው? ሲለኝ ሰማሁ።

«ጥሪ ካደረጉልኝ፤ ወደ ቤተ ክርስቲያኖቼ መጥቼ ላገለግላቸው ዝግጁ እንደ ሆንኩ ለፓስተሮቻቸው ደብዳቤ እየጻፍኩ ነው» አልኩ።

እንደዚያ ካደረግህ ከእኔ ፈቃድ ትወጣለህ።

«ግንኑ ጌታ ሆይ፤ ራሴን ካላስተዋወቅሁ ማንም አያውቀኝም» አልኩ ጥቂት በብስጭት ዓይነት ስሜት።

እኔ አውቅሃለሁ። ተማመንብኝ።

እዚያ ነጥብ ላይ ምርጫ ማድረግ ነበረብኝ። ልቤ ውስጥ ለተናገረኝ የእግዚአብሔር ምሪት በትሕትና መታዘዝ ወይም ደግሞ በራሴ ጥረት የሚያስፈልገኝን ማግኘት። በሌላ አነጋገር የሚያሳስበኝና የሚያስጨንቀኝን ሁሉ ለእርሱ እጆች እስጣለሁ ወይስ፤ ለሚያሳስበኝና ለሚያስጨንቀኝ ነገር የራሴን መፍትሔ እፈልጋለሁ? ወዲያውኑ ትክክለኛውን ውሳኔ አደረግሁ። የራሴ አእምሮ ወይም ስሜት ጣልቃ ከመግባቱ በፊት ዐርባዎቹንም ፓስታዎች ቀዳድጄ ጣልኩ። እግዚአብሔር እየተናገረኝ ነው ወይም ያ ካልሆነ አእምሮዬ ተቃውሞአል ማለት ነው በማለት አሰብኩ።

ጊዜ እየሮጠ ነበር። አሁን የታህሣሥ ወር አጋማሽ ሆኖአል፤ የደረሱኝ ሁለት ግብዣዎች ብቻ ነበሩ። አንደኛው ጥር ወር መጀመሪያ ሳምንት ላይ ደቡብ ካሮላይና ባለች ትንሽ ከተማ፤ አንዲት በጣም ትንሽ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሲሆን፤ ሰዎቹ የሚሰበሰቡት የቀብር ሥርዐት በሚፈጸምበት ቤት ውስጥ ነበር። ሁለተኛው፤ ቴኔሲ በሚባል ከተማ ኮረብቶች ላይ ባለች ትንሽ ቤተ ክርስቲያን ሲሆን የተያዘልኝ ቀጠሮ የካቲት ወር መጨረሻ ላይ ነበር።

በዚህ ጊዜ ፓስተራችን ለእኛ በጣም እያሰበ ነበር። በቅርቡ በየዕለቱ የሚሰራው የቴሌቪዥን ፕሮግራም ለመጀመር እየተዘጋጀ ነበር፤ ውሎ አድሮ ፕሮግራሙን በመላው ዓለም ለማሰራጨት ታስቦአል። ሊዛ የቴሌቪዥን ዝግጅት ልምድ ነበራት፤ ስለዚህም ፓስተራችን በሰዓት \$45 እየተከፈላት አዲሱን ፕሮግራም የማዘጋጀት ሥራ እንደሚሰጣት ቃል ገባላት። እፎይ አልኩ፤ በጣም ደስ አለኝ። እንዲያ ከሆነ የሚሰፈልገውን ገንዘብ እናገኛለን፤ እኔም በየቦታው እየሆርኩ አገልግሎቱን እቀጥላለሁ።

ከጥቂት ቀኖች በኋላ ግን እየጸለይኩ እያለሁ መንፈስ ቅዱስ እንደ ገና ለልቤ ተናገረ። ሊዛ የቴሌቪዥን ፕሮግራም የማዘጋጀት ሥራውን የምትቀበል ከሆነ የምታገኘውን ገንዘብ ከጉዞህ ከምታገኘው ላይ እቀንሳለሁ።

ሊዛ ለፓስተራችሁ እንድትወራ አልፈልግም፡፡ እጐንህ እንድትሆን ነው የምፈልገው፡፡

በጣም ነበር የደነገጥኩት፡፡ ይህንኑ መልእክት ለሊዛ ነገርኳት፤ በጣም የገረመኝ እርሷም መስማማቷ ነበር፡፡ እርሷም በጸሎት ጊዜዋ ይህንኑ መልእክት ተቀብላ ነበር፤ ስለሆነም በጨዋነት ፓስተራችን ያቀረበልንን ግብዣ ሳንቀበል ቀረን፤ ያም ሆኖ ግን አሁንም ለእኛ ያስብ ነበር፡፡

አሁን ታህሣሥ ማብቂያ ላይ ነን፡፡ ከቤተ ክርስቲያኑ የምናገኘው ገንዘብ ሊቋረጥ ነው፤ አሁንም በቀጠሮ የያዘኩት ሁለት አገልግሎት ብቻ ነበር፡፡ ፓስተራችን እንደ ገና ወደ እኔ መጣ፡፡ «ጆን፤ እሑድ ጠዋት በሚኖረን የቴሌቪዥን ስርዓት አንተ ከቦታ ቦታ እየተዘዋወርክ እያገለገልህ እንደ ሆነና ወደ ቤተ ክርስቲያናቸው መጥተህ ልታገለግላቸው ዝግጁ መሆንህን በአገር አቀፍ ደረጃ የሚሰራጨውን የቴሌቪዥን ፕሮግራም ለሚከታተሉ ፓስተሮች ሁሉ መድረክ ላይ አስተዋወቅሃለሁ፡፡ በተጨማሪም ቤተ ክርስቲያኖችን በየወሩ ትረዳሃለች» አለኝ፡፡

እንደ ገና በጣም ደስ አለኝ፡፡ ይህ የእግዚአብሔር ሰው ሚሊዮኖች ፕሮግራሙን የሚከታተሉለት በአሜሪካ ካሉ በጣም ታዋቂ ፓስተሮች አንዱ ነበር፡፡ ይህ የእግዚአብሔር መንገድ መሆኑን እርግጠኛ ነበርኩ፤ እንደዚያ ከሆነ፤ ከእርሱ የተቀበልኩትን ጥሪ ለመፈጸም እንደ ልቤ መንቀሳቀስ እንደምችል አሳብኩ፡፡

ከጥቂት ቀኖች በኋላ እየጸለይኩ እያለ ግን መንፈስ ቅዱስ፤ ልጄ፤ ፓስተራችሁ በቴሌቪዥን ፕሮግራሙ አያስተዋውቅህም፤ ቤተ ክርስቲያንህም በየወሩ አትረዳህም በማለት እንደ ገና ተናገረኝ፡፡

አሁን ተስፋ መቁረጥ ጀመርኩ፡፡ «ለምን? አልኩ ቆጣ ብዬ፡፡» ፓስተራችንኮ እንደዚያ እንደሚያደርግ ነግሮኛል፡፡

ወዲያውኑ ልቤ ውስጥ ምክንያቱም፤ እንደዚያ እንዲያደርግ እኔ አልፈቅድለትም፤ እርሱ ከእኔ የሚሰማ ሰው ነው ሲለኝ ሰማሁ፡፡

«ቃል የገባልኝን እንዲያደርግ የማትፈቅድለት ለምንድነው?»

በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር በፍጹም የማልረሳውን ነገር ነገረኝ - ምክንያቱም፤ እንደዚያ ካደረገ ችግር በገጠመህ ጊዜ ሁሉ ወደ እኔ ሳይሆን ወደ እርሱ ትረግባለህ፡፡

እውነትም ፓስተራችን የቴሌቪዥኑን ፕሮግራም በሚከታተሉ ሰዎች ፊት እኔን ሳያስተዋውቅ ቀረ፡፡ እንዲያውም፤ ሌላው ቀርቶ ስለ አዲሱ አገልግሎቴ እንኳ አላነግሃም፤ ቤተ ክርስቲያኑ በየወሩ እንድትረዳኝም አላደረገም፡፡ ዛሬ ላይ ሆኜ ሳስበው ሁለቱንም ባለ ማድረጉ ደስ ይለኛል፡፡ ለሚያስፈልገኝ ሁሉ የበለጠ በእግዚአብሔር እንድትማመን አድርጐኛል፤ ገንዘብ ላላቸውና ተፅዕኖ ማድረግ ለሚችሉ ሰዎች ስለ ችግራ ፍንጭ ከመስጠት ይልቅ፤ እንድጸልይና እንድዋጋ አድርጐኛል፡፡

ጥር መጣ፤ ቤተ ክርስቲያንዋ ለእኔ ደመወዝ መስጠት አቋረጠች፡፡ በዚያ ጊዜ ሊዛና እኔ በእጃችን ያለው \$ 300 ብቻ ነበር፡፡ በዚያ ጊዜ ሁለት ትንንሽ ልጆች ነበሩን - ኤዲሰን ሦስት ዓመት ተኩል ሲሆነው፤ አውስቲን ደግሞ ገና ዘጠኝ ወሩ ነበር፡፡ ለቤት ዕዳ \$1,000፤ ለመኪና ዕዳ ደግሞ \$200 በየወሩ መክፈል ነበረብን፡፡ የሚቀጥለው ገንዘብ ከየት መምጣት እንደሚችል አላውቅም ነበር፡፡ ካልጸለይኩ በሕይወት እንደማልኖር ያህል አጥብቄ መጸለይ ጀመርኩ፤ በእርግጥም ይህ የበለጠ ወደ መንፈስ ቅዱስ እንድቀርብ አደረገኝ፡፡

በሚገርም መንገድ የአገልግሎት ቦሮች ሲከፈቱ ማየት ጀመርን፡፡ የቀብር ሥርዐት በሚፈጸምበት ቤት ውስጥ ለሚሰበሰቡ ሰዎች ያደረግሁት የመጀመሪያ ስብከት በጣም የተዋጣ ነበር፡፡ አንድ ተጨማሪ ሳምንት እንዲራዘም ተደረገ፡፡ ወሬው እየተስፋፋ ሄደ፤ ከደቡብ ካሮላይና ኮሎምቢያ ከሚባል አገር የመጣ ፓስተር ስብሰባው ላይ ተገኝቶ ነበር፡፡ ስብሰባው ካበቃ በኋላ ወደ እርሱ ቤተ ክርስቲያን ለመሄድ ፈቃደኛ መሆን አለመሆኔን ጠየቀኝ፡፡ እኔና ሊዛ ወደዚያ ፓስተር ቤተ ክርስቲያን ሄድን፤ በእርሱ ቤተ ክርስቲያን በኩል ሌላም የአገልግሎት ቦር ተከፈተልን፡፡ እንዲህ እንዲህ እያለ መቀጠል ጀመር፡፡

ጥቂት ወሮች አለፉ፤ እንደ ገና የአገልግሎት ቦር እየጠበበ ሄደ፡፡ ከፍተኛ የገንዘብ እጦት ነበረብን፤ ግን ዕዳችንን ከመክፈል ዘግይተን አናውቅም ነበር፡፡ አንድ ጠዋት ማለዳ ላይ ለመጸለይ ወደ ውጭ ወጣሁ፡፡ «እግዚአብሔር አባቴ ሆይ፤ አንተ አድርግ ያልከኝን እያደረግሁ ነው፡፡ የአገልግሎት ቦሮችን ካልከፈትህልኝና ለቤተ ሰቤ የሚያስፈልገኝን ገንዘብ ካልሰጠኸኝ ከሥራ ለወጡ ሰዎች የሚደረገውን ድጉማ ለመቀበል መገደዴ ነው፤ አንተ በአገልግሎቴ እንዳልረዳኸኝም ለሰዎች መናገር ሊኖርብኝ ነው፡፡ አባት ሆይ፤ ራሴን እዚያ ደረጃ ላይ ላገኘው አልፈልግም፡፡ በእውነት አንተ ከጠራኸኝ በሮች ይከፈቱ፡፡ ሙሉ በሙሉ ይህን ኃላፊነት ለአንተ እሰጣለሁ» በማለት ድምዳሜ ከፍ አድርጌ ጸለይኩ፡፡

ከዚያም ወደ ሰሜን ዘመር ብዬ በሮች እንዲከፈቱ አዘዝኩ፡፡ ወደ ደቡብ፤ ወደ ምሥራቅና በመጨረሻም ወደ ምዕራብ ፊቴን እያዞርኩ በእያንዳንዱ ጊዜ በሮች እንዲከፈቱ አዘዝኩ፡፡ ከዚያም እግዚአብሔር ያዘዘኸኝ ከማድረግ ሊያግደኝ እንደማይችል ለሰይጣን በመናገር ዘመር እንዲል ጠላትን አዘዝኩ፡፡

ከዚያ ጸሎት ጥቂት ቀኖች በኋላ፤ በሚቺጋን ያለ ቤተ ክርስቲያን የአራት ቀን አገልግሎት ጥሪ አደረገልኝ፡፡ ታላቅ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ተቀጣጠለ፡፡ የአራት ቀን ስብሰባ ወደ ሳምንቶች ተራዘመ፡፡ ሰዎች ዘጠና ማይሎች ርቀት ላይ ካሉ ቦታዎች ሳይቀር እየነዱ ይመጡ ጀመር፡፡ በየምሽቱ በሚኖረው ስብሰባ ቤተ ክርስቲያኑ በጣም ይሞላ ነበር፡፡ ልጆቼን ይዛ ወላጆቼ ቤት አጠገብ ፍሎሪዳ እንድ መዋኛ ቦታ የነበረችውን ሊዛ እንድትመጣ ጠራኳት፡፡ ስለ ስብሰባው ነገርኳት፤ ልጆቼን ይዛ ወደ ሚችጋን እንድትመጣ የአውሮፕላን ቲኬት ላክሁላት፡፡

ዕረፍት ላይ የነበረ አንድ ፓስተር ሊዛ አጠገብ ተቀምጦ፤ እርሷ በሰልክ እየተናገረች የነበረውን እየሰማ ነበር፡፡ «ይቅርታ አድርጋልኝ እኔ እንት፤ ከባልሽ ጋር በሰልክ እየተነጋገርሽ የነበረውን ሰምቻለሁ፡፡ እኔ በላይኛው ኒውዮርክ አንድ ሺህ አምስት መቶ አባሎች ያሉት ቤተ ክርስቲያን ፓስተር ነኝ፡፡ አሁን እየተነጋገርሽ ያለው ዐይነት መንፈሳዊ እንቅስቃሴ በቤተ ክርስቲያናችንም እንዲኖር እፈልጋለሁ፡፡ ባልሽን እንድትገቡ የእግዚአብሔር ፈቃድ ይመስለኛል» ይላታል፡፡

ስለዚህ በሚቺጋን የነበረው አገልግሎት ካበቃ በኋላ ወደ ኒው ዮርክ ሄድን፡፡ ይኸኛውም ቢሆን እጅግ ደስ የሚል አገልግሎት ነበር፡፡ በተደጋጋሚ ወደዚያ ቤተ ክርስቲያን ተመላልሰናል፡፡ እንዲህ ያለው ሁኔታ ከሳምንት ወደ ሳምንት ቀጠለ፡፡ በመጀመሪያዎቹ አራት ከቦታ ወደ ቦታ የመንቀሳቀስ አገልግሎታችን፤ ግብዣ እንዲያደርጉልን ለአንድ ቤተ ክርስቲያን እንኳ ደብዳቤ ጽፈን ወይም ሰልክ ደውለን አናውቅም ነበር፡፡ እኔ በገለጽኩላችሁ ወይም በሌላ አስገራሚ መንገድ የአገልግሎት በሮች ይከፈቱ ጀመር፡፡

የቀጠለው ልግስና

አንድ ወንድ ለቤተ ሰቡ የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ ማሟላቱ የማድ አስፈላጊ ነው የሚል ሐሳብ ይገራ ያደግሁ መሆኔን በድጋሚ እናገራለሁ፡፡ እንደዚያ ካላደረግሁ፤ ከማያምን ሰው እንኳ የባሰኩ እንደምሆን የሚናገረው 1ጢሞቴዎስ 5፡8 ይህን ያረጋግጣል፡፡ ለቤተ ሰቤ የሚያስፈልገውን ማቅረብ ተገቢ እና መንፈሳዊ ጉዳይ ነው፡፡ ይሁን እንጂ፤ ይህን ሐሳብ ከሁሉም ነገር

ባስበልጠው ኑሮ፤ ለእግዚአብሔር በመታዘዝ ወደ ፊት አልራመድም ነበር፡፡ ያ ሐሳብ ሩጫዬን የሚያሰናክል ከባድ ሸክም ይሆንብኝ ነበር፡፡

ከቦታ ቦታ፤ ከአገር አገር፤ እየተዘዋወርኩ ጥቂት ዓመቶች ካገለገልኩ በኋላ፤ የሚያስፈልጋቸውን በተለየ መንገድ ለማሟላት የመረጡ አገልጋዮችን የማየት ዕድል አገኘሁ፡፡ እንደ ዐሥሩ ሰላዮች ሁሉ እነዚህም ሰዎች፤ የሚያስፈልጋቸውን ለማግኘት የራሳቸውን ስሌት የሚከተሉ ይመስላል፡፡ ራሳቸውን ሲያስተዋውቁ፤ ገንዘብ እንደሚያስፈልጋቸው ፍንጭ ሲሰጡ፤ ፖለቲካዊ ዘዴ ሲጠቀሙ አይቻቸዋለሁ፡፡ እውነተኛ ጥሪ እንዳላቸውና ይሁን እንጂ፤ ራሳቸውን እያስተዋውቁና ለእግዚአብሔር ጊዜ እንደሌላቸው ስላወቁሁ በጣም አዝንላቸዋለሁ፡፡ ዛሬም እንኳ ቢሆን፤ ከእነዚህ አገልጋዮች ብዙዎቹ ወደ መንግሥቱ አገዛዝ ገና አልገቡም፡፡ አንድ ፓስተር ተነሥቶ፤ «የሚያስፈልግህን በተመለከተ ፍንጭ ካልሰጠህ እምነት ብቻውን የሞተ ነገር እንደ ሆነ አታውቅም?» ብሎ ሲናገር የሰማሁ ጊዜ በጣም ነበር ያዘንኩት፡፡

በተዘዋዋሪ አገልግሎት ባሳፍነው የመጀመሪያው ዓመት እግዚአብሔር በአስደናቂ ሁኔታ የሚያስፈልገንን ሲሰጠን አይቻለሁ፡፡ አንድ ጊዜ የቤት ዕዳችንን ለመክፈል \$700 ያስፈልገን ነበር፤ ያ ገንዘብ በሚቀጥለው ቀን ነበር መክፈል የነበረበት፡፡ ወደ ፓስታ ቤት ስሄድ አላባማ ይኖሩ ከነበሩ ባልና ሚስት የተላከ ደብዳቤ አገኘሁ፡፡ ደብዳቤው፤ ጆን እና ሊዛ፤ ለምን እንደ ሆነ አናውቅም፤ ይህን የ\$ 300 ቼክ እንድንልክላችሁ እግዚአብሔር ልባችን ውስጥ አኑሮአል የሚል ነበረበት፡፡

በዚያው ምሽት ዐርባ ሰዎች ብቻ በነበሩበት ቤተ ክርስቲያን እየተናገርኩ ነበር፡፡ ፓስተር በኪስ ወረቀት ሞልቶ የነበረ መባ ሰጠኝ፡፡ ወደ ቤት መጥቼ ከተኛሁ በኋላ ገንዘቡን እንዳልቆጠርኩ ትዝ አለኝ፡፡ እኔና ሊዛ የሚያሳስበንን ሁሉ ለእግዚአብሔር ሰጥተን ስለ ነበር በሚቀጥለው ቀን የሚከፈለው የቤት ዕዳ እንኳ አላሳሰበንም ነበር፡፡ ተነሥቼ የመባውን ገንዘብ ቆጠርኩት፡፡ \$397.26 ነበር፡፡ ይህ ከባልና ሚስቱ ሰጡት ጋር አብሮ ለቤታችን ለሚያስፈልገን ክፍያ በቂ ሆነ፡፡ እንደ ገና እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን አዘጋጅልን፡፡

በጊዜ ውስጥ እኛን ለማስተማር እግዚአብሔር እየተጠቀመበት የነበረውን ሂደት መረዳት ቻልን፡፡ በመጀመሪያ ደረጃ፤ የመኪና አልተርኔተርን ለመሳሰሉ ጥቃቅን ነገሮች ሐሳባችንን እግዚአብሔር ላይ መጣን ተማርን፡፡ ደመወዛችን በጣም ዝቅ ባለ ጊዜ እንዴት ማመንና መዋጋት እንዳለብን መማራችን አስፈላጊ ነበር፡፡ ለምን? ምክንያቱም ከአገር አገር እየተዘዋወርን ሙሉ ጊዜ ወደ ማገልገል ስንገባ ዝቅ ካለ ደመወዝ

ምንም ደመወዝ ወደማናገኝበት ደረጃ ስለምንወርድ ነው። በዚያ ውስጥ በእምነት እያደግን ሄድን፤ የበለጠ ከባድ ለሆነ አገልግሎት ዝግጁ ሆንን። በመጀመሪያው ዓመት የገጠመን ተግዳሮት፤ የበለጠ እንድናድግ ረዳን፤ ለሚያስፈልገን ቀጣይ የእምነት ደረጃም ዝግጁ አደረገን።

ይህን እየጻፍኩ ባለሁበት ጊዜ የሚሴንጀር ኢንተርናሽናል የአንድ ሳምንት በጀት \$100,000 ሆኗል። የሚያሳስበኝን ሁሉ ለእግዚአብሔር መስጠትንና ደረጃ በደረጃ በእርሱ መታመንን ባልማር ኖሮ እሁን ያለሁበት ደረጃ ላይ አልደርስም ነበር። ትልቁ የምሥራች ደግሞ፤ ስለሚያስፈልገን ነገር በመጨነቅ የአንዲት ደቂቃ እንቅልፍ እንኳ አለማጣቱ ነው። ከማስተዋል በላይ የሆነ የእግዚአብሔር ሰላም እንደ ተሰፋ ቃሉ በክርስቶስ ኢየሱስ ልባችንና አእምሮአችንን ጠብቋል።

ከእምነት ወደ እምነት

እምነታችንን ለማሳደግ እግዚአብሔር የተጠቀመበት መንገድ የአካል ግንባታን ያስታውሰኛል። በሰላሣ አምስት ዓመቱ ለአገልግሎት በጣም እዘዋወር ስለ ነበር የአካል እንቅስቃሴ ወደሚደረግበት ቦታ (ጂም) መሄድ ጊዜ ማባከን ይመስለኝ ነበር። ከዚህም የተነሣ በአትላንታ ጆርጂያ እየሰበክሁ እያለ ራሴን ስቼ ከመድረክ ልወድቅ ነበር።

ጐረቤታችን ያለው ሰውየ በዚያ ዘመን የዓለም የነጻ ትግል ፌዴሬሽን ለሚባለው ፕሮፌሽናል ታጋይ ነበር። እርሱ፤ ሚስቱና ልጆቹ ጥሩ ወዳጆቻችን ሆነው ነበር። ከዚያ ቀደም ሲል ወደ ጂም ሊወስደኝ ፈልጎ ነበር፤ እኔ ግን እንቢ አልኩ። በአትላንታ ከደረሰብኝ ሁኔታ በኋላ ግን፤ ዝንባሌ በፍጹም ተለወጠ። የሰውነቴን ቅርጽ ለማስተካከል ይረዳኝ እንደ ሆነ ጠየቅሁት።

ጓደኛዬ 260 ፓውንድ የሚመዝን ግዙፍ ሰው ቢሆንም፤ ሰውነቱ ውስጥ ያለ የስብ ክምችት 4 ፐርሰንት ብቻ ነበር። የክንዱ ታችኛና ላይኛ ጡንቻ ከእኔ ጭን የበለጠ ነበር። አዘውትረን ወደ ጂም መሄድ ጀመርን። ቀደም ሲል አካላቸውን ከገንቡ ጥቂት ግዙፍ የሆኑ ጓደኞቹ ጋር ተዋውቄ ነበር፤ የሚያሠለጥኑበትንም ዘዴ ለመመልከት ችዬ ነበር። ዝቅ ያለ ክብደት ያለውን ነገር ብዙ ጊዜ ደጋግሞ በማንሣት ጡንቻ ሊገነባ እንደማይችል ተረድቼ ነበር። ከዚያ ይልቅ እነዚያ ሰዎች በትንሹ ሦስቱ ወይም አራቱ መንሣት እንዲችሉ ዘንጉ ላይ ያለውን ክብደት ከፍ ያደርጉታል። ክብደቱን ሦስት ጊዜ ያህል ደጋግመው ሲያነሡ አይቻለሁ፤ እውነተኛው ትግል ያለው አራተኛው ላይ ነበር። አግዳሚው ላይ በጀርባው የተንጋለለው ሰውየ

ለአራተኛ ጊዜ ሸክሙን ወደ ላይ ብድግ የሚያደርግበት ዐቅም አልነበረውም፤ ፊቱ ተከላተረ፤ ሥሮቹ ተወጣጠሩ፤ ሰውነቱ ተንቀጠቀጠ፤ ግራና ቀኙን የነበሩ ጓደኞቹ፤ «አይዞህ በርታ፤ አይዞህ ግፋ፤ ትንሽ፤ አዎን ትንሽ ግፋ» እያሉ ይጮኹ ነበር። እርሱም ሸክሙን ለአራተኛ ጊዜ ወደ ላይ ለማንሣት ባለው ዐቅም ሁሉ ይገፋ ነበር። ሰውነቱ ውስጥ ያለ ጡንቻ ምላሽ የሚሰጠውና የሚያድገው ያኔ ነው።

በመጀመሪያ ወደ ጂም ስሄድ አንድ ወር ሙሉ የማንሣው 95 ፓውንድ ብቻ ነበር። ከዚያ 135 ፓውንድ ጨመርኩ፤ ከስድስት ወር በኋላ 185 ፓውንድ ሆነ፤ በመጨረሻም 205 ፓውንድ ደረሰ። ለጥቂት ዓመታት ያህል በ205 ተወስኜ ቀረሁ።

ከዚያ በኋላ ቀድሞ አካል ገንቢ (በዲቢዩልደር) የነበረ ሰው በአገልግሎታችን ውስጥ ለመሥራት መጣ። እየተነጋገርን እያለ ብርታትና ጡንቻ ስለ መገንባት የነበረኝን ትውስታ ቀሰቀሰብን። ጡንቻን ለመገንባት፤ ከዝቅተኛ መጀመር እንደሚገባ ረስቼ ነበር። ስለዚህም የመገንባቱን ሂደት እንደ ገና ጀመርን፤ ለአገልግሎት ወደ ፍሬንሶ ካሊፎርንያ አብሮኝ እስኪሄድ ድረስ ቀጥለን ነበር። ኮንፈረንሱ መሐል ክፍት ጊዜ ሰናገኝ፤ ጥቂቶቻችን ተያይዘን ወደ ጂም ሄድን። «ጆን፤ ዛሬ 225 ታነሣለህ» አለ ያ የሥራ ባልደረባዬ።

«እንደዚያማ አልቻልም» አልኩ።

«አዎን፤ ትችላለህ፤ ይልቁን አግዳሚው ላይ በጀርባህ ተንጋለልና ሸክሙን እናቀብልህ» እውነትም 225 ፓውንድ አነሣሁ። በጣም ገረመኝ። ልምምዱን በመቀጠል እስከ 245 ፓውንድ ካነሣሁ በኋላ ግን፤ ከዚያ ከፍ ማለት አቃተኝ። ምንም እንኳ ይላካልኛል የሚል እምነት ባይኖረኝም አንድ ቀን እስከ 315 ፓውንድ ድረስ የማንሣት ግብ ነበረኝ።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ ዲትሮይት ሚቺጋን ወዳለ አንድ ቤተ ክርስቲያን ሄጄ ነበር፤ ከቤተ ክርስቲያኑ አባሎች አንዱ በአገር አቀፍ ደረጃ በጣም የታወቀ የሰውነት ግንባታ አሠልጣኝ እንደ ሆነ ፓስተሩ ነገረኝ። ፓስተሩ ራሱ በቅርቡ በጀርባው ተንጋሎ 545 ፓውንድ አንሥቶ ነበር። ከእሱድ አገልግሎታችን በኋላ ባለው ቀን ፓስተሩ ከአሠልጣኙ ጋር አገናኘኝና 265 ፓውንድ አነሣሁ። በጣም ደስ አለኝ! በጣም ከባድ የሆነ ፕሮግራም ውስጥ አስገብቶኝ ነበር፤ ይህንንም እኔና አንዳንድ የሥራ ጓደኞቼ በሚቀጥሉት ጥቂት ወሮች ያንን በትጋት ስንፈጽም ነበር።

በሚቀጥለው ጊዜ ዲትሮይት ወዳለው ቤተ ክርስቲያን ስመለስ እሑድ ጠዋትም ሆነ እሑድ ምሽት የሰበክሁት ስለ መንፈስ ቅዱስ ነበር። ሰኞ ጠዋት ወደ ጂም ሄደን እያለ፣ ባለፈው ጊዜ አግኝቼው የነበረ አሠልጣኝ፣ «ጆን፣ አግዳሚው ላይ ተንጋልለህ 300 ፓውንድ ስታነሣ ባለፈው ሌሊት በሕልሜ አይቻለሁ» አለኝ።

«እንዴ፣ እንደዚያማ አይሆንም» አልኩ።

ትኩር ብሎ አያየኝ፣ «እሺ ሰውዬ፣ ትናንትና መንፈስ ቅዱስ እንዴት እንደሚናገረን ጧትና ማታ ስታስተምር ነበር። ባለፈው ሌሊት ለእኔም ተናግሮኛል። ስለዚህ ፀጥ ብለህ አግዳሚው ላይ በጀርባህ ሁን። ዛሬ 300 ፓውንድ ታነሣለህ» አለኝ።

እኔም እንደ ተነገረኝ ፀጥ ብዬ አግዳሚው ላይ ተንጋልልኩ። ሰውነታችንን ከሚሟቅን በኋላ ጓደኛዬ ዘንጉ ላይ 300 ፓውንድ አደረገ። ከዚያም ኮስተር ብሎ፣ «ዘንጉ ወደ ታች ሲወርድ፣ በኃይል ወደ ላይ ግፋው። እንዲያውም አታስበው። ዝም ብለህ ብቻ ግፋ!» አለኝ።

ዘንጉ በጣም ዝቅ እያለ ሲመጣ እርሱና በዙፊያችን የነበሩ ሌሎች «ግፋ! ግፋ! አዎን ግፋ!» እያሉ ይጮኹ ነበር፤ እኔም ባለኝ ዐቅም ሁሉ እገፋ ነበር። ከፍ፣ አሁንም ከፍ እያለ ወደ ላይ ወጣ! ከዚያ ዘንጉን አነሡልኝ፤ እኔም በደስታ እየጮኸኩ ዘልዬ ተነሣሁ። በጣም ነበር የገረመኝ።

አሠልጣኙ ወዳጄ፣ የአምስት ደቂቃ ደስታ ብቻ ነበር የሰጠኝ፤ ከዚያም ትኩር ብሎ አየኝ። አስተያየቱ የቅድመ ዓይነት ነበር። «አሁን ደግሞ 315 ፓውንድ ታነሣለህ»

«በፍጹም - በፍጹም ያንን አልቸልም፤ ይህንንም በሕልሜ አየሁ ልትለኝ ነው?» አልኩ።

እርሱም ፈገግ ብሎ በጨዋነት፣ «ፀጥ ብለህ አግዳሚው ላይ ተንጋልል» አለ።

በእውነትም በዐርባ አራት ዓመቱ 315 ፓውንድ ማንሣት ቻልኩ። በደስታ ወደ ላይ ወደ ታች እዘል ጀመር። ከዲትሮይት አውሮፕላን ማረፊያ በመደወል ወሬውን ለሊዛ መንገሬን በፍጹም አልረሳውም።

በኋላም እነዚህ አሠልጣኞች - የሥራ ባልደረቦቹ፣ በካሊፎርንያ የነበሩት ፓስተሮች፣ በዲትሮይት የነበረው አሠልጣኝ ሁሉም በእንድነት እንደ መንፈስ ቅዱስ እንደ ነበሩ ተማርኩ።

በሰዎች ሁሉ ላይ ከደረሰው የተለየ ፈተና አልደረሰባችሁም፤ እግዚአብሔር ታማኝ ነው፤ ስለዚህ ከምትችሉ በላይ እንድትፈተኑ አይተዋችሁም፤ ነገር ግን በምትፈተኑበት ጊዜ ፈተናውን መታገሥ እንድትችሉ መውጫ መንገዱን ያዘጋጅላችኋል - የሚለውን የጳውሎስን ቃል አስታውሱ (1ቆሮንቶስ 10፥13)

እነዚያ አሠልጣኞች እኔ ማድረግ የምችለውንና ማድረግ የማልችለውን ያውቁ ነበር። እኔ መግፋት የምችለው 315 ብቻ ሆኖ እያለ 405 ፓውንድ አይጭኑብኝም። ዕውቀቱ ስላላቸው የሰውን ዕምቅ ዐቅም ለይተው ያውቃሉ። እኔ ማየት ከምችለው በላይ ማየት በመቻላቸው በጣም ተገርሟልሁ። በእያንዳንዱ ጊዜ እኔ የእነርሱን ያህል ማንሣት የምችለውን መገመት አልቻልኩም ነበር። እነርሱ ግን እኔ ውስጥ የነበረውን ብርታትና ዕምቅ ኃይል አይተዋል።

መንፈስ ቅዱስም እንዲሁ ነው። እኛ የምንችለውንና የማንችለውን ያውቃል። ወደ ጂም በሄድኩ በመጀመሪያ ቀን ያ የአካል ግንባታ አሠልጣን 315 ፓውንድ እንዳነሣ አድርጎ ቢሆን ኖሮ ምን ነበር የሚሆነው? በግራቪቲ ፍጥነት ዘንጉ ወርዶ የደረትና የጎን አጥንቶቼን ያደቃቸው ነበር፤ ልሞት የምችልበት ሁኔታ እንኳ ይኖር ነበር። ከ95 ፓውንድ ጀምሮ እያደር ከፍ እያልኩ መሄድ ነበረብኝ።

በተመሳሳይ መንፈስ ቅዱስ ለእኔና ለሊዛ የተዘጋጀውን ያውቃል። «ለእናንተ ያለኝን ዕቅድ እኔ ያውቃለሁ ይላል እግዚአብሔር» (ኤርምያስ 29፥11)። እርሱ እምነታችንን መገንባት አለበት፤ እኛ ደግሞ በመገንባቱ ሂደት፣ የሚያሳስበንንና የሚያስጨንቀንን እርሱ ላይ መጣልን መማር አለብን። ነገሩ ቀላል አልነበረም፤ ግን ምንጊዜም ጠቃሚ ነው። ተስፋ የመቁረጥ ወይም የማቋረጥን ስሜት ብዙ ጊዜ ተዋግቻለሁ፤ ሆኖም፤ ኢየሱስ እኔ ላይ ተስፋ ስላልቆረጠ፤ እኔም በራሴ ተስፋ መቁረጥ አልቻልኩም። ከዚህ የተነሣ በመለኮታዊ ጥሪያችን እንጸናለን፤ መንገዱ ላይ የሚገጥመንን ተቃውሞ ማሸነፋችንን እንቀጥላለን።

ዛሬ ላይ ሆኜ ዞር ብዬ ሳስብ ዝቅተኛው ደመወዝ፣ የአልተርኔተሩ ችግር፣ የገንዘብ ፍላጎት መቋረጥና ያለፍንሳቸው ሌሎችም ፈተናዎች ለሚመጣው ድል የሚያበረቱን ማሠልጠኛዎች እንደ ነበሩ ተረድቻለሁ።

የእያንዳንዱ ሳምንት በጀታችን \$100,000 እንደሚሆን እግዚአብሔርን በማመን ጀምረን ቢሆን ኖሮ፤ ወደ ጂም በሄድኩ በመጀመሪያው ቀን እኔ ላይ 315 ፓውንድ የመጫን ያህል ይሆን ነበር። መንፈስ ቅዱስ እንደዚያ አያደርግም፤ ይልቁንም ለትልልቅ ነገሮች በእግዚአብሔር የምንተማመንበት ደረጃ ላይ ሊያደርሰን፤ ቀስ በቀስ፤ በቀጣይነት ያሳድገናል።

ሥልጠናውን አታደናቅፉ

በሥልጠናችን ሂደት መጀመሪያዎቹ ዓመታት ላይ የገጠመን ተቃውሞ፤ የግል ችግሮቻችንን ማለትም፤ መኪናዋን ማስተካከልን፤ የግሮሰሪዎች ክፍያን፤ ሌሎች ወጪዎችን መሸፈንንና የቤታችንን ዕዳ መክፈልን የመሳሰሉትን የሚመለከቱ ነበሩ። ዛሬ የሚገጥመን ፈተና ግን የግል ችግሮቻችንን የሚመለከት ሳይሆን፤ እግዚአብሔር በአገልግሎት የሰጠን ሚሊዮኖችን ደገነነት የሚመለከት ነው። ገና መጀመሪያው ላይ የእግዚአብሔርን ሥልጠና ሂደት አደናቅፈን ቢሆን ኖሮ፤ በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ወደ እኛ ለላካቸው ሰዎች የሚሆን ብርታት አይኖረንም ነበር። ያንን ሌላ ሰው እንዲሠራው ያደርግ ነበር።

የሥልጠናውን ሂደት ሳይፈጽሙ በመቅረታቸው፤ እግዚአብሔር የሚፈልጋቸው ዓይነት ሰዎች መሆን ደረጃ ላይ ሳይደርሱ የቀሩ አገልጋዮች ምን ያህል ይሆኑ? ያኔ የ145 ፓውንድ ተግዳሮት መሸከም ካልቻሉ፤ ዛሬ የ405 ፓውንድ ተግዳሮት መሸከም አይችሉም። በጣም የሚያሳዝነው እግዚአብሔር የእነርሱን ሥራ የሚያጠናቅቅ ሌላ ሰው መፈለግ ያለበት መሆኑ ነው።

በገጠማቸው ፈተና አማካይነት አገዛዝ ውስጥ ባለ መግባታቸው እግዚአብሔር ከጠራቸው በታች ያሉ ስንት ወንዶችና ሴቶች የቢዝነስ ሰዎች ይኖሩ ይሆን? በእግዚአብሔር ከማመን ይልቅ ወደ ሰዎች ተቋሞች ሄደዋል፤ የገጠማቸውን ችግር ለማሸነፍ ሌሎች ላይ ጫና የማድረግና የመቆጣጠር ዘዴዎች ተምረዋል። ከዚህም የተነሣ እግዚአብሔር የሰጣቸው ዕምቅ ዐቅም ላይ ሳይደርሱ ቀርተዋል።

ዐሥሩ የእስራኤል ሰላዮች ካሌብና ኢያሱ እንዳደረጉት በሥልጠና ሂደት ውስጥ አለማለፋቸውን እርግጠኛ ነኝ። በእግዚአብሔር ከማመን በተለየ መልኩ በችግሮቹና በፈተናዎቹ ዙሪያ የሚሸከረከሩበት መንገድ አገኙ። እምነታቸውን አላሳደጉም። ስለዚህም በሕይወታቸው ወሳኝ ጊዜ ሲመጣ፤ ለመተማመን የሚያበቃቸው እምነትም ሆነ ብርታት ሊኖራቸው አልቻለም።

አባታችን ለእያንዳንዳችን የሚያስፈልገውን የተሻለ ሥልጠና ያውቃል። ምንም እንኳ እርሱ የችግርና የመከራዎች ፈጣሪ ባይሆንም፤ እርሱ ላዘጋጀልን ዕጣ ፈንታ እኛን ለማበርታት እንዲደርሱብን ይፈቅድላቸዋል።

በምንም ዐይነት የሥልጠናችሁን ሂደት አታደናቅፉ። ዛሬ የሚገጥሟችሁ ፈተናዎች፤ ነገ ለምትፈጽሙት ታላላቅ ጀብድ የሚያዘጋጁ ናቸው። ስለዚህ ወዳጆቹ፤ መጀመሪያውኑ በድል የምትወጡበትን ሥልጠና ሳያዘጋጁ፤ በፍጹም ወደ ተግዳሮት በታ እግዚአብሔር እንደማያመጣችሁ ምንጊዜም አስታውሱ።

ከክብር ወደ ክብር፤ ከእምነት ወደ እምነት፤ ከብርታት ወደ ብርታት መሄድ እንድትችሉ የሚያሳስባችሁንና የሚያስጨንቃችሁን ነገር በእውነተኛ ትሕትና እርሱ ላይ መጣል ተማሩ።